Salms

CAPÍTOL 1

1 Feliç l'home que no segueix el consell dels impius, ni s'atura en el camí dels pecadors, ni s'asseu al seient dels menyspreats.
2 Però el seu delit és la llei del Senyor; i en la seva llei medita dia i nit.
3 I serà com un arbre plantat al costat dels rius d'aigua, que dóna els seus fruits en el seu temps; la seva fulla tampoc no es marceix; i tot el que faci prosperarà.
4 Els impius no són així, sinó que són com la palla que el vent emporta.
5 Per tant, els impius no resistiran al judici, ni els pecadors a la congregació dels justos.
6 Perquè el Senyor coneix el camí dels justos, però el camí dels impius perirà.

CAPÍTOL 2

1 Per què s'enfaden els pagans i el poble s'imagina una cosa vana?
2 Els reis de la terra es posen, i els governants s'assemblen contra el Senyor i contra el seu ungit, dient:
3 Trenquem els seus lligams i llencem de nosaltres les seves cordes.
4 El qui està assegut al cel se'n riurà: el Senyor se'n burlarà.
5 Llavors els parlarà amb la seva ira, i els molestarà en el seu gran disgust.
6 Però he posat el meu rei al meu sant turó de Sió.
7 Publicaré el decret: el Senyor m'ha dit: Tu ets el meu Fill; avui t'he engendrat.
8 Demana'm, i et donaré els pagans per a la teva herència, i els extrems de la terra per a la teva possessió.
9 Els trencaràs amb una vara de ferro; els trencaràs a trossos com un vas de terrisser.
10 Ara, doncs, sigueu savis, oh reis: sigueu instruïts, jutges de la terra.
11 Serviu el Senyor amb por, i alegreu-vos amb tremolor.
12 Fes un petó al Fill, perquè no s'enfadi i desapareixis del camí, quan la seva ira s'encengui una mica. Feliços tots els que confien en ell.

CAPÍTOL 3

1 (Salm de David, quan va fugir d'Absalom, el seu fill.) Senyor, com han augmentat els que em molesten! molts són els que s'aixequen contra mi.
2 Hi ha molts que diuen de la meva ànima: No hi ha cap ajuda per a ell en Déu. Selah.
3 Però tu, Senyor, ets un escut per a mi; la meva glòria i l'alçador del meu cap.
4 Vaig clamar al Senyor amb la meva veu, i ell em va escoltar des del seu turó sant. Selah.
5 Em vaig acostar i vaig dormir; em vaig despertar; perquè el Senyor em va sostenir.
6 No tindré por de deu milers de persones que s'han posat contra mi al voltant.
7 Aixeca't, Senyor; salva'm, Déu meu, perquè has colpejat tots els meus enemics a la galta; has trencat les dents als impius.
8 La salvació és del Senyor: la teva benedicció és sobre el teu poble. Selah.

CAPÍTOL 4

1 (Al cap de música de Neginoth, un salm de David.) Escolteu-me quan invoco, Déu de la meva justícia: m'has engrandit quan estava en angoixa; tingueu pietat de mi i escolteu la meva pregària.
2 Oh fills dels homes, fins quan convertireu la meva glòria en vergonya? Fins quan estimareu la vanitat i buscareu el lloguer? Selah.
3 Però sabeu que el Senyor ha reservat a ell qui és piós: el Senyor escoltarà quan el cridi.
4 Estigueu espantats, i no pequins: parla amb el teu propi cor al teu llit i estigues quiet. Selah.
5 Ofereix els sacrificis de la justícia i confia en el Senyor.
6 Hi ha molts que diuen: Qui ens mostrarà algun bé? Senyor, alça sobre nosaltres la llum del teu rostre.
7 Has posat alegria en el meu cor, més que en el temps en què el seu blat i el seu vi van augmentar.
8 Jo em posaré en pau i em dormiré, perquè només tu, Senyor, em fas habitar en seguretat.

CAPÍTOL 5

1 (Al cap de música de Nehilot, un salm de David.) Escolta les meves paraules, Senyor, mira la meva meditació.
2 Escolta la veu del meu crit, el meu rei i el meu Déu, perquè jo pregaré a tu.
3 Al matí, Senyor, escoltaràs la meva veu; al matí dirigiré la meva pregària cap a tu i miraré amunt.
4 Perquè tu no ets un Déu que es complau en la maldat, ni el mal no habitarà amb tu.
5 Els insensats no resistiran als teus ulls: odies tots els que fan iniquitat.
6 Destruiràs els que parlin d'arrendament: el Senyor abominarà l'home sagnant i enganyós.
7 Però jo, jo entraré a casa teva amb la multitud de la teva misericòrdia, i amb la teva por m'adoraré al teu temple sant.
8 Condueix-me, Senyor, amb la teva justícia a causa dels meus enemics; obre el camí davant meu.
9 Perquè no hi ha fidelitat a la seva boca; la seva part interior és molt malament; la seva gola és un sepulcre obert; afalagaven amb la llengua.
10 Destrueix-los, oh Déu; que caiguin pels seus propis consells; expulseu-los en la multitud de les seves transgressions; perquè s'han rebel·lat contra tu.
11 Però que s'alegrin tots els que confien en tu; que cridin sempre d'alegria, perquè tu els defenses; que també s'alegrin en tu els qui estimen el teu nom.
12 Perquè tu, Senyor, beneiràs els justos; amb favor l'envoltaràs com amb un escut.

CAPÍTOL 6

1 (Al cap de música de Neginoth sobre Xeminit, un salm de David.) Senyor, no em renyis amb la teva ira, ni em castiguis amb la teva indignació.

2 Tingues pietat de mi, Senyor; perquè sóc dèbil: Senyor, guareix-me; perquè els meus ossos estan enfadats.
3 La meva ànima també està molt afligida; però tu, Senyor, fins a quan?
4 Torna, Senyor, allibera la meva ànima: salva'm per amor de la teva misericòrdia.
5 Perquè en la mort no hi ha cap record de tu: a la tomba, qui et donarà gràcies?
6 Estic cansat dels meus gemecs; tota la nit faig el meu llit per nedar; Rego el meu sofà amb les meves llàgrimes.
7 El meu ull es consumeix a causa del dolor; s'envelleix a causa de tots els meus enemics.
8 Aparteu-vos de mi, tots els que feu iniquitat; perquè el Senyor ha escoltat la veu del meu plor.
9 El Senyor ha escoltat la meva súplica; el Senyor rebrà la meva pregària.
10 Que tots els meus enemics s'avergonyin i s'enfadin; que tornin i s'avergonyin de sobte.

CAPÍTOL 7

1 (Shiggaion de David, que va cantar al Senyor, sobre les paraules de Cuix, el benjamita.) Senyor, Déu meu, en tu confio: salva'm de tots els qui em persegueixen i allibera'm.
2 No sigui que em trenqui l'ànima com un lleó, fent-la a trossos, mentre no hi hagi ningú que l'alliberi.
3 Senyor, Déu meu, si he fet això; si hi ha iniquitat a les meves mans;
4 Si he recompensat el mal al qui estava en pau amb mi; (sí, he lliurat aquell que sense causa és el meu enemic:)
5 Que l'enemic persegueixi la meva ànima i la prengui; sí, que trepitgi la meva vida a la terra i deixi el meu honor a la pols. Selah.
6 Aixeca't, Senyor, amb la teva ira, alça't davant la ira dels meus enemics, i desperta per mi al judici que has manat.
7 Així la congregació del poble t'envoltarà: per amor d'ells, doncs, torna a dalt.
8 El Senyor jutjarà el poble: jutja'm, Senyor, segons la meva justícia i segons la meva integritat que hi ha en mi.
9 Que s'acabi la maldat dels malvats! però establiu el just: perquè el Déu just prova els cors i les regnes.
10 La meva defensa és de Déu, que salva els rectes de cor.
11 Déu jutja els justos, i Déu s'enfada amb els malvats cada dia.
12 Si no es gira, afilarà la seva espasa; ha doblegat el seu arc i l'ha preparat.
13 També li ha preparat els instruments de la mort; ordena les seves fletxes contra els perseguidors.
14 Heus aquí, està patint la iniquitat, ha concebut el mal i ha donat a llum la mentida.
15 Va fer una fossa, la va cavar i va caure a la sèquia que va fer.
16 La seva maldat tornarà sobre el seu propi cap, i el seu tracte violent caurà sobre el seu propi pas.
17 Lloaré el Senyor segons la seva justícia, i cantaré lloances al nom del Senyor Altíssim.

CAPÍTOL 8

1 (Al cap de música de Gittit, un salm de David.) Senyor, Senyor nostre, com és excel·lent el teu nom a tota la terra! qui has posat la teva glòria sobre els cels.
2 De la boca dels nens i de les criatures has donat força a causa dels teus enemics, per tal de calmar l'enemic i el venjador.
3 Quan considero el teu cel, obra dels teus dits, la lluna i les estrelles, que tu has ordenat;
4 Què és l'home, perquè el recordis? i el fill de l'home, que el visites?
5 Perquè l'has fet una mica més baix que els àngels, i l'has coronat de glòria i honor.
6 El vas fer domini de les obres de les teves mans; tot ho has posat sota els seus peus:
7 Totes les ovelles i els bous, sí, i les bèsties del camp;
8 Les aus del cel i els peixos del mar i tot el que passa pels camins dels mars.
9 Senyor, el nostre Senyor, que excel·lent és el teu nom a tota la terra!

CAPÍTOL 9

1 (Al músic principal de Muthlabben, un salm de David.) Et lloaré, Senyor, amb tot el meu cor; Mostraré totes les teves meravelles.
2 M'alegraré i m'alegraré en tu: cantaré lloances al teu nom, oh Altíssim.
3 Quan els meus enemics es tornen enrere, cauran i desapareixeran davant teu.
4 Perquè has defensat el meu dret i la meva causa; et vas asseure al tron jutjant bé.
5 Has increpat els pagans, has destruït els malvats, has abolit el seu nom per sempre i per sempre.
6 Enemic, les destruccions han arribat a la seva fi perpètua; i has destruït ciutats; el seu record ha perdut amb ells.
7 Però el Senyor perdurarà per sempre: ha preparat el seu tron per al judici.
8 I jutjarà el món amb justícia, administrarà el judici al poble amb rectitud.
9 El Senyor també serà un refugi per als oprimits, un refugi en temps de dificultat.
10 I els qui coneixen el teu nom confiaran en tu, perquè tu, Senyor, no has abandonat els qui et cerquen.
11 Canteu lloances al Senyor, que habita a Sió: declara al poble les seves obres.
12 Quan fa inquisició de sang, se'n recorda, no oblida el crit dels humils.
13 Tingues pietat de mi, Senyor; Considera la meva aflicció que pateix dels qui m'odien, tu que m'aixeques de les portes de la mort:
14 perquè anunciï totes les teves lloances a les portes de la filla de Sió: m'alegraré de la teva salvació.
15 Els pagans s'enfonsen a la fossa que van fer; a la xarxa que van amagar s'ha agafat el seu propi peu.
16 El Senyor és conegut pel judici que fa: el malvat està atrapat per l'obra de les seves pròpies mans. Higgaion. Selah.
17 Els malvats es convertiran en l'infern, i totes les nacions que obliden Déu.
18 Perquè els pobres no seran oblidats sempre; l'esperança dels pobres no perdrà per sempre.
19 Aixeca't, Senyor! que l'home no prevalgui: que els pagans siguin jutjats als teus ulls.
20 Fes-los por, Senyor, perquè les nacions sàpiguen que no són més que homes. Selah.

CAPÍTOL 10

1 Per què estàs lluny, Senyor? per què t'amagues en temps de dificultat?
2 El malvat en el seu orgull persegueix els pobres: que siguin agafats pels enginys que han imaginat.
3 Perquè el malvat es gloria del desig del seu cor, i beneeix els avats, a qui el Senyor aborreix.
4 El malvat, per l'orgull del seu rostre, no buscarà Déu: Déu no és en tots els seus pensaments.
5 Els seus camins són sempre dolents; els teus judicis estan molt per sobre de la seva vista; quant a tots els seus enemics, ell s'enfada.
6 Ell ha dit en el seu cor: No em mollaré, perquè mai no estaré en l'adversitat.
7 La seva boca és plena de maledicció, d'engany i d'engany; sota la seva llengua hi ha la maldat i la vanitat.
8 S'asseu als llocs amagats dels pobles; als llocs secrets assassina els innocents; els seus ulls estan en secret contra els pobres.
9 Ell s'amaga d'amagat com un lleó al seu cau; s'amaga per atrapar el pobre; atrapa el pobre quan l'arrosseguen a la seva xarxa.
10 S'ajupi i s'humilia, perquè el pobre caigui al costat dels seus forts.
11 Ell ha dit en el seu cor: Déu s'ha oblidat; amaga la seva cara; no ho veurà mai.
12 Aixeca't, Senyor; Déu, alça la teva mà: no t'oblidis dels humils.
13 Per què els malvats menyspreen Déu? ha dit en el seu cor: No ho demanaràs.
14 Ho has vist; perquè veus la maldat i el malestar, per compensar-ho amb la teva mà: el pobre s'encarrega de tu; tu ets l'ajudant dels orfes.
15 Trenca el braç del malvat i del dolent: busca la seva maldat fins que no en trobis.
16 El Senyor és Rei per sempre i per sempre: els pagans han desaparegut de la seva terra.
17 Senyor, has escoltat el desig dels humils: prepararàs el seu cor, faràs escoltar la teva oïda:
18 Per jutjar l'orfe i l'oprimit, perquè l'home de la terra ja no oprimeixi més.

CAPÍTOL 11

1 (Al cap de música, Salm de David.) En el Senyor confio: com dius a la meva ànima: Fugi com un ocell a la teva muntanya?
2 Perquè, vet aquí, els malvats dobleguen el seu arc, preparen la seva fletxa sobre la corda, per disparar en secret als rectes de cor.
3 Si es destrueixen els fonaments, què poden fer els justos?
4 El Senyor és al seu temple sant, el tron del Senyor és al cel: els seus ulls miren, les seves parpelles proveeixen, els fills dels homes.
5 El Senyor prova el just, però la seva ànima odia el malvat i el qui estima la violència.
6 Sobre els malvats farà ploure paranys, foc i sofre, i una tempesta horrible: aquesta serà la part de la seva copa.
7 Perquè el Senyor just estima la justícia; el seu rostre contempla els rectes.

CAPÍTOL 12

1 (Al cap de música de Xeminit, Salm de David.) Ajuda, Senyor! perquè l'home de Déu cessa; perquè els fidels fracassen d'entre els fills dels homes.
2 Cadascú parlen vanitat amb el seu proïsme: parlen amb llavis afalagadors i amb doble cor.
3 El Senyor tallarà tots els llavis afalagadors i la llengua que diu coses soberbias:
4 Que han dit: Amb la nostra llengua vencerem; els nostres llavis són nostres: qui és el senyor de nosaltres?
5 Per l'opressió dels pobres, pels gemecs dels pobres, ara m'aixecaré, diu el Senyor; El posaré a salvo del que s'enfada amb ell.
6 Les paraules del Senyor són paraules pures: com plata provada en un forn de terra, purificada set vegades.
7 Els guardaràs, Senyor, els preservaràs d'aquesta generació per sempre.
8 Els malvats caminen per totes bandes, quan els homes més vils són exaltats.

CAPÍTOL 13

1 (Al cap de música, Salm de David.) Fins quan m'oblidaràs, Senyor? per sempre? Fins quan m'amagaràs la teva cara?
2 Fins quan donaré consell a la meva ànima, tenint dolor al cor cada dia? Fins quan el meu enemic serà exaltat sobre mi?
3 Mira'm i escolta'm, Senyor, Déu meu; il·lumina els meus ulls, perquè no dormi el son de la mort;
4 No sigui que el meu enemic no digui: He vençut contra ell; i els que em molesten s'alegren quan em sento mogut.
5 Però jo he confiat en la teva misericòrdia; el meu cor s'alegrarà de la teva salvació.
6 Cantaré al Senyor, perquè m'ha fet generositat.

CAPÍTOL 14

1 (Al cap de música, un salm de David.) El neci ha dit en el seu cor: No hi ha Déu. Són corruptes, han fet obres abominables, no hi ha ningú que faci el bé.
2 El Senyor va mirar des del cel sobre els fills dels homes, per veure si hi havia algú que entenia i busqué Déu.
3 Tots han marxat a un costat, tots junts s'han embrutat: no hi ha ningú que faci el bé, no, ni un.
4 No tenen coneixement tots els que fan iniquitat? que mengen el meu poble com mengen pa, i no invoquen el Senyor.
5 Allà tenien molta por, perquè Déu és en la generació dels justos.
6 Heu avergonyit el consell dels pobres, perquè el Senyor és el seu refugi.
7 Oh, si la salvació d'Israel vingués de Sió! quan el Senyor faci tornar la captivitat del seu poble, Jacob s'alegrarà, i Israel s'alegrarà.

CAPÍTOL 15

1 (Salm de David.) Senyor, qui romandrà al teu tabernacle? qui habitarà al teu sant turó?

2 El que camina recte i fa la justícia, i diu la veritat en el seu cor.
3 El que no pica la seva llengua, ni fa mal al seu proïsme, ni fa oprobio contra el seu proïsme.
4 En els ulls del qual es menysprea una persona vil; però ell honra els qui temen el Senyor. El que jura pel seu propi mal, i no canvia.
5 Qui no gasta els seus diners en usura, ni cobra recompensa contra l'innocent. Qui fa aquestes coses mai no serà mogut.

CAPÍTOL 16

1 (Michtam de David.) Guarda'm, oh Déu, perquè en tu confio.
2 Oh ànima meva, has dit al Senyor: Tu ets el meu Senyor; la meva bondat no s'estén cap a tu;
3 Però als sants que hi ha a la terra, i als excel·lents, en qui tinc tota la meva delit.
4 Es multiplicaran els seus dolors que s'afanyen a buscar un altre déu: no oferiré les seves libations de sang, ni portaré els seus noms als meus llavis.
5 El Senyor és la part de la meva herència i de la meva copa;
6 Les cordes m'han caigut en llocs agradables; Sí, tinc una bona herència.
7 Beneiré el Senyor, que m'ha donat consell; les meves regnes també m'instrueixen a les estacions de la nit.
8 Sempre he posat el Senyor davant meu: perquè està a la meva dreta, no em mollaré.
9 Per això el meu cor s'alegra, i la meva glòria s'alegra; la meva carn també descansarà en esperança.
10 Perquè no deixaràs la meva ànima a l'infern; ni permetràs que el teu Sant vegi corrupció.
11 Tu m'ensenyaràs el camí de la vida: davant teu hi ha plenitud d'alegria; a la teva dreta hi ha plaers per sempre.

CAPÍTOL 17

1 (Una pregària de David.) Escolta el dret, Senyor, escolta el meu clam, escolta la meva pregària, que no surt de llavis fingits.
2 Que la meva sentència surti de la teva presència; que els teus ulls miren les coses que són iguals.
3 Has provat el meu cor; m'has visitat de nit; m'has provat i no trobaràs res; Estic proposat que la meva boca no transgressi.
4 Pel que fa a les obres dels homes, amb la paraula dels teus llavis m'he guardat dels camins del destructor.
5 Aguanta el meu camí pels teus camins, perquè els meus passos no llisquin.
6 T'he invocat, perquè m'escoltaràs, oh Déu; inclina la teva orella cap a mi i escolta la meva paraula.
7 Mostra la teva meravellosa bondat, oh tu que salves amb la teva mà dreta els que confien en tu dels que s'aixequen contra ells.
8 Guarda'm com la nina dels ulls, amaga'm sota l'ombra de les teves ales,
9 Dels malvats que m'oprimeixen, dels meus enemics mortals, que m'envolten.
10 Estan tancats en el seu propi greix: amb la boca parlen amb orgull.
11 Ara ens han entorn dels nostres passos: han posat els ulls inclinats a terra;
12 Com un lleó que és cobdiciós de la seva presa, i com un lleó jove que amaga en llocs secrets.
13 Aixeca't, Senyor, decebre'l, llança-lo a terra: allibera la meva ànima del malvat, que és la teva espasa.
14 D'homes que són la teva mà, Senyor, d'homes del món, que tenen la seva part en aquesta vida, i dels quals omples el ventre amb el teu tresor amagat: són plens de fills i deixen la resta de les seves propietats als seus. nenes.
15 Pel que fa a mi, contemplaré el teu rostre amb justícia: quan em desperti, estaré satisfet amb la teva semblança.

CAPÍTOL 18

1 (Al cap de música, Salm de David, servent del Senyor, que va dir al Senyor les paraules d'aquest cant el dia que el Senyor el va alliberar de la mà de tots els seus enemics i de la mà de Saül). : I digué:) T'estimaré, Senyor, força meva.
2 El Senyor és la meva roca, la meva fortalesa i el meu salvador; Déu meu, força meva, en qui confiaré; el meu pavelló, la banya de la meva salvació i la meva torre alta.
3 Invocaré el Senyor, que és digne de ser lloat: així seré salvat dels meus enemics.
4 Els dolors de la mort m'envolten, i els torrents d'home impies em van fer por.
5 Els dolors de l'infern m'envolten, els llaços de la mort m'ho van impedir.
6 En la meva angoixa vaig invocar el Senyor i vaig clamar al meu Déu: ell va escoltar la meva veu des del seu temple, i el meu crit va arribar davant d'ell fins a les seves orelles.
7 Llavors la terra va tremolar i va tremolar; també els fonaments dels turons es van moure i es van sacsejar, perquè estava enutjat.
8 Va sortir un fum dels seus orificis del nas, i de la seva boca es va devorar un foc: s'encenien brases.
9 Ell també va inclinar el cel i va baixar, i la foscor era sota els seus peus.
10 I va muntar sobre un querubí i va volar: sí, va volar sobre les ales del vent.
11 Va fer de les tenebres el seu lloc secret; el seu pavelló al seu voltant eren aigües fosques i núvols espesos del cel.
12 A la lluentor que tenia davant seu van passar els seus núvols gruixuts, pedres de calamarsa i brases de foc.
13 El Senyor també va tronar al cel, i el Altíssim va donar la seva veu; pedres de calamarsa i brases de foc.
14 Sí, va llançar les seves fletxes i les va escampar; i va disparar llamps i els va desconcertar.
15 Llavors es van veure els canals de les aigües, i els fonaments del món van ser descoberts davant la teva represió, Senyor, amb el so de l'alè dels teus nas.
16 Va enviar des de dalt, em va agafar, em va treure de moltes aigües.
17 Ell em va alliberar del meu fort enemic i dels qui m'odien, perquè eren massa forts per a mi.
18 Em van impedir el dia de la meva calamitat, però el Senyor va ser el meu suport.
19 També em va fer sortir a un lloc gran; ell em va alliberar, perquè es va delectar en mi.
20 El Senyor em va recompensar segons la meva justícia; segons la neteja de les meves mans m'ha recompensat.

21 Perquè he guardat els camins del Senyor, i no m'he allunyat malament del meu Déu.
22 Perquè tots els seus judicis estaven davant meu, i no vaig apartar de mi els seus estatuts.
23 Jo també vaig ser recte davant d'ell, i em vaig guardar de la meva iniquitat.
24 Per això el Senyor m'ha recompensat segons la meva justícia, segons la neteja de les meves mans davant els seus ulls.
25 Amb els misericordiosos et mostraràs misericordiós; amb un home recte et mostraràs recte;
26 Amb els purs et mostraràs pur; i amb el pervers et mostraràs pervers.
27 Perquè tu salvaràs el poble afligit; però farà caure l'aspecte alt.
28 Perquè tu encendràs la meva espelma: el Senyor, el meu Déu, il·luminarà la meva foscor.
29 Perquè amb tu he passat per una tropa; i pel meu Déu he saltat un mur.
30 Pel que fa a Déu, el seu camí és perfecte: la paraula del Senyor és provada: ell és un escull per a tots els qui confien en ell.
31 Perquè qui és Déu excepte el Senyor? o qui és una pedra excepte el nostre Déu?
32 Déu és qui em cenyeix de força i em fa perfecte el camí.
33 Ell fa que els meus peus siguin com els de les cerves, i em posa als meus alts llocs.
34 Ell ensenya les meves mans a la guerra, de manera que un arc d'acer és trencat pels meus braços.
35 També m'has donat l'escut de la teva salvació, i la teva mà dreta m'ha sostingut, i la teva bondat m'ha fet gran.
36 Has engrandit els meus passos sota meu, perquè els meus peus no rellissin.
37 He perseguit els meus enemics i els he assolit, i no em vaig tornar fins que van ser consumits.
38 Els he ferit que no s'han pogut aixecar: han caigut sota els meus peus.
39 Perquè m'has cenyit amb força per a la batalla: has sotmès sota meu els que s'han alçat contra mi.
40 També m'has donat el coll dels meus enemics; per destruir els qui m'odien.
41 Cridaven, però no hi havia ningú que els salvagués: fins al Senyor, però ell no els va respondre.
42 Aleshores els vaig batre com la pols davant del vent: els vaig llançar com la brutícia dels carrers.
43 M'has alliberat dels conflictes del poble; i m'has fet el cap de les nacions: un poble que no he conegut em servirà.
44 Tan bon punt escoltin parlar de mi, m'obeiran; els estrangers se sotmetran a mi.
45 Els estrangers s'esvairan i tindran por dels seus llocs propers.
46 El Senyor viu; i beneïda sigui la meva roca; i que sigui exaltat el Déu de la meva salvació.
47 Déu és qui em venja i sotmet el poble sota meu.
48 Ell m'allibera dels meus enemics; sí, m'alças per sobre dels que s'aixequen contra mi; m'has alliberat de l'home violent.
49 Per això et donaré gràcies, Senyor, entre els pobles, i cantaré lloances al teu nom.
50 Gran alliberament dóna al seu rei; i mostra pietat al seu ungit, a David i a la seva descendència per sempre.

CAPÍTOL 19

1 (Al cap de música, Salm de David.) Els cels diuen la glòria de Déu; i el firmament mostra la seva obra.
2 El dia al dia parla, i la nit a la nit mostra coneixement.
3 No hi ha parla ni llenguatge, on no s'escolti la seva veu.
4 El seu llinatge ha sortit per tota la terra, i les seves paraules fins a la fi del món. En ells hi ha posat un tabernacle per al sol,
5 Que és com un nuvi que surt de la seva cambra, i s'alegra com un home fort per córrer una carrera.
6 La seva sortida és des de l'extrem del cel, i el seu recorregut fins als extrems d'aquest, i no hi ha res amagat de la seva calor.
7 La llei del Senyor és perfecta, converteix l'ànima; el testimoni del Senyor és cert, fa savis els senzills.
8 Els estatuts del Senyor són rectes, alegren el cor; el manament del Senyor és pur, il·lumina els ulls.
9 El temor del Senyor és net, dura per sempre; els judicis del Senyor són veritables i justos.
10 Són més desitjables que l'or, sí, que molt d'or fi; també més dolços que la mel i la bresca.
11 A més a més, el teu servent és advertit per ells, i en guardar-los hi ha gran recompensa.
12 Qui pot entendre els seus errors? neteja'm de les faltes secretes.
13 Guarda també el teu servent dels pecats presumptuosos; que no tinguin domini sobre mi; llavors seré recte i seré innocent de la gran transgressió.
14 Que les paraules de la meva boca i la meditació del meu cor siguin agradables als teus ulls, Senyor, la meva força i el meu redemptor.

CAPÍTOL 20

1 (Al cap de música, un salm de David.) El Senyor t'escolti en el dia de l'angoixa; el nom del Déu de Jacob et defensi;
2 Envia't ajuda des del santuari i enforteix-te des de Sió;
3 Recorda't de totes les teves ofrenes i accepta el teu holocausto; Selah.
4 Concedeix-te segons el teu propi cor, i compleix tots els teus consells.
5 Ens alegrarem de la teva salvació, i en el nom del nostre Déu alçarem els nostres estendards: el Senyor compleixi totes les teves peticions.
6 Ara sé que el Senyor salva el seu ungit; l'escoltarà des del seu cel sant amb la força salvadora de la seva mà dreta.
7 Uns confien en els carros, i els altres en els cavalls, però nosaltres recordarem el nom del Senyor, el nostre Déu.
8 Han caigut i han caigut, però nosaltres hem aixecat i ens mantenem drets.
9 Salva, Senyor: que el rei ens escolti quan cridem.

CAPÍTOL 21

1 (Al cap de música, Salm de David.) El rei s'alegrarà de la teva força, Senyor; i quant s'alegrarà de la teva salvació!
2 Li has donat el desig del seu cor, i no has rebutjat la petició dels seus llavis. Selah.
3 Perquè l'impedeixes amb les benediccions de la bondat: li poses una corona d'or pur al cap.

4 T'ha demanat la vida, i tu li has donat, fins i tot llarg dels dies pels segles dels segles.
5 La seva glòria és gran en la teva salvació: li has posat honor i majestat.
6 Perquè l'has fet molt beneït per sempre; l'has fet molt feliç amb el teu rostre.
7 Perquè el rei confia en el Senyor, i per la misericòrdia de l'Altíssim no es veurà mogut.
8 La teva mà trobarà tots els teus enemics, la teva mà dreta trobarà els que t'odien.
9 Els faràs com un forn de foc en el temps de la teva ira: el Senyor els engoleix en la seva ira, i el foc els devora.
10 Destruiràs el seu fruit de la terra, i la seva llavor d'entre els fills dels homes.
11 Perquè van fer el mal contra tu: van imaginar un enginy maliciós, que no són capaços de fer.
12 Per tant, els faràs girar l'esquena, quan els posaràs les teves fletxes sobre les teves cordes a la cara.
13 Sigues exaltat, Senyor, amb la teva pròpia força: així cantarem i lloarem el teu poder.

CAPÍTOL 22

1 (Al cap de música sobre Aijeleth Xahar, un salm de David.) Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat? per què estàs tan lluny d'ajudar-me i de les paraules del meu rugit?
2 Déu meu, de dia ploro, però tu no escoltes; i a la nit, i no callo.
3 Però tu ets sant, oh tu que habites les lloances d'Israel.
4 Els nostres pares van confiar en tu: ells van confiar, i tu els vas alliberar.
5 Van cridar cap a tu i es van alliberar; van confiar en tu i no es van confondre.
6 Però jo sóc un cuc i no un home; un oprobio dels homes, i menyspreat del poble.
7 Tots els qui em veuen se'm riuen de menyspreu: treuen el llavi, sacsegen el cap i diuen:
8 Va confiar en el Senyor que el deslliuraria; que el deslliuri, ja que s'alegrava en ell.
9 Però tu ets el que em va treure del ventre: em vas fer esperar quan estava als pits de la meva mare.
10 Des del ventre de la meva mare ets llançat sobre tu: tu ets el meu Déu.
11 No estigueu lluny de mi; perquè els problemes són a prop; perquè no hi ha ningú per ajudar.
12 Molts bous m'han envoltat; bous forts de Basan m'han assetjat.
13 Em van obrir la boca amb la boca, com un lleó que rugeix i que rugeix.
14 M'he vessat com l'aigua, i tots els meus ossos estan desarticulats: el meu cor és com la cera; es fon enmig de les meves entranyes.
15 La meva força s'asseca com un tros de ceràmica; i la meva llengua s'enganxa a les meves mandíbules; i m'has portat a la pols de la mort.
16 Perquè els gossos m'han envoltat, m'han envoltat l'assemblea dels malvats, em van travessar les mans i els peus.
17 Puc explicar tots els meus ossos: em miren i em miren.
18 Es reparteixen els meus vestits entre ells, i sorten el meu vestit.
19 Però no us allunyeu de mi, Senyor: oh, fortalesa meva, afanyeu-vos a ajudar-me.
20 Allibera la meva ànima de l'espasa; estimada meva pel poder del gos.
21 Salva'm de la boca del lleó, perquè m'has escoltat des de les banyes dels unicorns.
22 Anunciaré el teu nom als meus germans; enmig de la congregació et lloaré.
23 Els qui temeu el Senyor, lloeu-lo; tots els descendents de Jacob, glorieu-lo; i temeu-lo, tots els descendents d'Israel.
24 Perquè no ha menyspreat ni abominat l'aflicció dels afligits; ni li ha amagat la cara; però quan va cridar a ell, va sentir.
25 La meva lloança serà de tu a la gran congregació: compliré els meus vots davant els qui el temen.
26 Els mansos menjaran i se saciaran; lloaran el Senyor qui el cerquen; el teu cor viurà per sempre.
27 Tots els extrems del món es recordaran i es tornaran al Senyor, i tots els pobles de les nacions adoraran davant teu.
28 Perquè el regne és del Senyor, i ell és el governador entre les nacions.
29 Tots els grossos de la terra menjaran i adoraran; tots els que baixen a la pols s'inclinaran davant d'ell, i ningú no pot mantenir la seva pròpia ànima.
30 Una llavor el servirà; serà comptat al Senyor per una generació.
31 Vindran i declararan la seva justícia a un poble que naixerà, que ell ha fet això.

CAPÍTOL 23

1 (Salm de David.) El Senyor és el meu pastor; no vull.
2 Ell em fa reposar en verds pastures, em condueix vora les aigües tranquil·les.
3 Ell em restaura l'ànima, em guia pels camins de la justícia per amor del seu nom.
4 Sí, encara que camini per la vall de l'ombra de la mort, no temeré cap mal, perquè tu estàs amb mi; la teva vara i el teu bastó em consolen.
5 Tu prepares una taula davant meu davant dels meus enemics: em unges el cap amb oli; la meva copa s'aboca.
6 Certament, la bondat i la misericòrdia em seguiran tots els dies de la meva vida, i habitaré a la casa del Senyor per sempre.

CAPÍTOL 24

1 (Salm de David.) Del Senyor és la terra i la seva plenitud; el món i els qui hi habiten.
2 Perquè ell l'ha fundat sobre els mars i l'ha establert sobre els rius.
3 Qui pujarà al turó del Senyor? o qui estarà en el seu lloc sant?
4 Qui té les mans netes i el cor pur; que no ha elevat la seva ànima a la vanitat, ni ha jurat enganyament.
5 Rebrà la benedicció del Senyor, i la justícia del Déu de la seva salvació.
6 Aquesta és la generació dels que el busquen, que busquen el teu rostre, oh Jacob. Selah.
7 Alceu els vostres caps, portes; i alceu-vos, portes eternes; i entrarà el Rei de la glòria.

8 Qui és aquest Rei de glòria? El Senyor fort i poderós, el Senyor fort en la batalla.
9 Alceu el cap, portes; fins i tot aixequeu-los, portes eternes; i entrarà el Rei de la glòria.
10 Qui és aquest Rei de glòria? El Senyor dels exèrcits, ell és el rei de la glòria. Selah.

CAPÍTOL 25

1 (Salm de David.) A tu, Senyor, enalt la meva ànima.
2 Déu meu, confio en tu: no em faci vergonya, que els meus enemics no triombin sobre mi.
3 Sí, no s'avergonyeix ningú que confia en tu;
4 Mostra'm els teus camins, Senyor; ensenya'm els teus camins.
5 Condueix-me en la teva veritat i ensenya'm, perquè tu ets el Déu de la meva salvació; a tu espero tot el dia.
6 Recorda, Senyor, les teves misericòrdies i les teves bondats; perquè han estat des de sempre.
7 No et recordis dels pecats de la meva joventut, ni de les meves transgressions: segons la teva misericòrdia, recorda't de mi per amor de la teva bondat, Senyor.
8 El Senyor és bo i recte; per això ensenyarà el camí als pecadors.
9 Ell guiarà els mansos en el judici, i els mansos ensenyarà el seu camí.
10 Tots els camins del Senyor són misericòrdia i veritat per als qui guarden el seu pacte i els seus testimonis.
11 Per amor del teu nom, Senyor, perdona la meva iniquitat; perquè és genial.
12 Quin és l'home que tem el Senyor? li ensenyarà de la manera que ell escollirà.
13 La seva ànima habitarà tranquil·la; i la seva descendència heretarà la terra.
14 El secret del Senyor és amb els qui el temen; i els mostrarà el seu pacte.
15 Els meus ulls estan sempre cap al Senyor; perquè em treurà els peus de la xarxa.
16 Torna cap a mi i tingues pietat de mi; perquè estic desolat i afligit.
17 Les aficcions del meu cor s'amplien: traieu-me de les meves aficcions.
18 Mira la meva aflicció i el meu dolor; i perdona tots els meus pecats.
19 Considereu els meus enemics; perquè són molts; i m'odien amb un odi cruel.
20 Guarda la meva ànima i allibera'm: no em faci vergonya; perquè confio en tu.
21 Que em guardin la integritat i la rectitud; perquè t'espero.
22 Redimeix Israel, oh Déu, de tots els seus problemes.

CAPÍTOL 26

1 (Salm de David.) Jutgeu-me, Senyor; perquè he caminat en la meva integritat; també he confiat en el Senyor; per tant no lliscaré.
2 Examina'm, Senyor, i prova-me; prova les meves regnes i el meu cor.
3 Perquè la teva bondat és davant els meus ulls, i he caminat en la teva veritat.
4 No m'he assegut amb persones vanitàries, ni entraré amb dissimulants.
5 He odiat la congregació dels malfactors; i no s'asseurà amb els malvats.
6 Em rentaré les mans amb innocència; així, Senyor, envoltaré el teu altar:
7 perquè publiqui amb veu d'acció de gràcies, i expliqui totes les teves meravelles.
8 Senyor, he estimat l'habitatge de la teva casa i el lloc on habita la teva honor.
9 No aplegueu la meva ànima amb els pecadors, ni la meva vida amb els sagnants:
10 A les mans dels quals hi ha la maldat, i la seva mà dreta és plena de suborns.
11 Però jo, caminaré en la meva integritat: redimiu-me i tingueu pietat de mi.
12 El meu peu s'aixeca en un lloc pla: en les congregacions beneiré el Senyor.

CAPÍTOL 27

1 (Salm de David.) El Senyor és la meva llum i la meva salvació; a qui he de tenir por? el Senyor és la força de la meva vida; de qui he de tenir por?
2 Quan els malvats, fins i tot els meus enemics i els meus enemics, van venir sobre mi per menjar-me la carn, van ensopegar i van caure.
3 Encara que un exèrcit acampés contra mi, el meu cor no tindrà por; encara que s'aixequi una guerra contra mi, en això confiaré.
4 Una cosa he demanat al Senyor, que buscaré; perquè pugui habitar a la casa del Senyor tots els dies de la meva vida, per contemplar la bellesa del Senyor i per consultar el seu temple.
5 Perquè en el temps de la dificultat m'amagarà al seu pavelló; al secret del seu tabernacle m'amagarà; m'aixecarà sobre una roca.
6 I ara el meu cap s'alçarà per sobre dels meus enemics que m'envolten; per això oferiré al seu tabernacle sacrificis d'alegria; Cantaré, sí, cantaré lloances al Senyor.
7 Escolteu, Senyor, quan clamo amb la meva veu: tingueu pietat també de mi i responeu-me.
8 Quan vas dir: Busqueu la meva cara; el meu cor et va dir: El teu rostre, Senyor, buscaré.
9 No amaguis la teva cara lluny de mi; No deixis el teu servent amb ira: has estat el meu auxili; no em deixis, ni m'abandonis, oh Déu de la meva salvació.
10 Quan el meu pare i la meva mare m'abandonin, el Senyor em portarà.
11 Ensenya'm el teu camí, Senyor, i condueix-me per un camí planer, a causa dels meus enemics.
12 No em lliureu a la voluntat dels meus enemics, perquè s'aixequen contra mi testimonis falsos i exhalen crueltat.
13 M'havia desmaiat si no hagués cregut veure la bondat del Senyor a la terra dels vius.
14 Espereu en el Senyor: tingueu molta valentia i ell enfortirà el vostre cor; espereu, dic, en el Senyor.

CAPÍTOL 28

1 (Salm de David.) A tu clamaré, Senyor, roca meva; no em callis: no sigui que, si em calles, jo em torni com els que baixen a la fossa.

2 Escolta la veu de les meves súpliques, quan clamo a tu, quan aixeco les meves mans cap al teu sant oracle.
3 No m'allunyis amb els malvats i amb els obrers de la iniquitat, que parlen pau als seus proïsmes, però la maldat és al seu cor.
4 Doneu-los segons les seves obres i segons la maldat dels seus esforços; doneu-los segons l'obra de les seves mans; donar-los el seu desert.
5 Com que no tenen en compte les obres del Senyor ni l'operació de les seves mans, ell les destruirà i no les edificarà.
6 Beneït sigui el Senyor, perquè ha escoltat la veu de les meves súpliques.
7 El Senyor és la meva força i el meu escut; el meu cor s'ha confiat en ell, i he estat ajudat; per això el meu cor s'alegra molt; i amb el meu cant el lloaré.
8 El Senyor és la seva força, i ell és la força salvadora del seu ungit.
9 Salva el teu poble i beneeix la teva herència;

CAPÍTOL 29

1 (Salm de David.) Doneu al Senyor, oh poderosos, doneu al Senyor glòria i força.
2 Doneu al Senyor la glòria deguda al seu nom; adorau el Senyor en la bellesa de la santedat.
3 La veu del Senyor és sobre les aigües; el Déu de la glòria trona; el Senyor és sobre moltes aigües.
4 La veu del Senyor és poderosa; la veu del Senyor és plena de majestat.
5 La veu del Senyor trenca els cedres; sí, el Senyor trenca els cedres del Líban.
6 També els fa saltar com un vedell; Líban i Sirion com un unicorn jove.
7 La veu del Senyor divideix les flames del foc.
8 La veu del Senyor fa trontollar el desert; el Senyor fa trontollar el desert de Cades.
9 La veu del Senyor fa parir les cerves i descobreix els boscos, i al seu temple cadascú parla de la seva glòria.
10 El Senyor està assegut sobre el riu; sí, el Senyor és rei per sempre.
11 El Senyor donarà força al seu poble; el Senyor beneirà el seu poble amb pau.

CAPÍTOL 30

1 (Salm i cant a la dedicació de la casa de David.) T'enalteixo, Senyor; perquè m'has aixecat, i no has fet que els meus enemics s'alegren per mi.
2 Senyor, Déu meu, vaig cridar a tu i tu m'has curat.
3 Senyor, tu has fet pujar la meva ànima del sepulcre; m'has mantingut amb vida, perquè no baixi a la fossa.
4 Canteu al Senyor, sants seus, i doneu gràcies al record de la seva santedat.
5 Perquè la seva ira només dura un moment; al seu favor hi ha la vida: el plor pot durar una nit, però l'alegria ve al matí.
6 I en la meva prosperitat vaig dir: No em mollaré mai.
7 Senyor, amb el teu favor has enfortit la meva muntanya: has amagat el teu rostre, i jo em vaig turbar.
8 Vaig cridar a tu, Senyor; i vaig suplicar al Senyor.
9 Quin benefici hi ha de la meva sang quan baixo a la fossa? Et lloarà la pols? declararà la teva veritat?
10 Escolta, Senyor, i tingues pietat de mi: Senyor, sigues el meu ajudant.
11 M'has convertit el meu dol en dansa: m'has despullat de sac i m'has cenyit d'alegria;
12 perquè la meva glòria et canti lloances i no calli. Senyor, Déu meu, et donaré gràcies per sempre.

CAPÍTOL 31

1 (Al cap de música, Salm de David.) En tu, Senyor, confio; que no m'avergonyi mai: allibera'm en la teva justícia.
2 Inclina la teva orella davant meu; allibera'm ràpidament: sigues la meva pedra forta, com a casa de defensa per salvar-me.
3 Perquè tu ets la meva roca i la meva fortalesa; doncs, pel teu nom, condueix-me i guia-me.
4 Traieu-me de la xarxa que m'han parat en secret, perquè ets la meva força.
5 A les teves mans deixo el meu esperit: tu m'has redimit, Senyor, Déu de la veritat.
6 He odiat els que es veuen en vanitats mentideres, però confio en el Senyor.
7 M'alegraré i m'alegraré de la teva misericòrdia, perquè has considerat el meu problema; has conegut la meva ànima en les adversitats;
8 I no m'has tancat a les mans de l'enemic: has posat els meus peus en una gran habitació.
9 Tingues pietat de mi, Senyor, perquè estic afligit: els meus ulls s'han consumit de dolor, sí, la meva ànima i el meu ventre.
10 Perquè la meva vida s'esgota de dolor, i els meus anys de sospirs; la meva força s'esgota a causa de la meva iniquitat, i els meus ossos s'han consumit.
11 Vaig ser un oprobio entre tots els meus enemics, però sobretot entre els meus veïns, i un temor per als meus coneguts: els qui em veien fora van fugir de mi.
12 Se m'oblida com un mort de la ment: sóc com un vaixell trencat.
13 Perquè he escoltat la calúmnia de molts: la por era per tot arreu; mentre es van ajuntar contra mi, van pensar per treure'm la vida.
14 Però jo vaig confiar en tu, Senyor: vaig dir: Tu ets el meu Déu.
15 Els meus temps són a les teves mans: allibera'm de la mà dels meus enemics i dels qui em persegueixen.
16 Fes que el teu rostre brilli sobre el teu servent: salva'm per amor de la teva misericòrdia.
17 No em faci vergonya, Senyor; perquè t'he invocat: que els malvats s'avergonyin i que callin a la tomba.
18 Que callin els llavis mentiders; que diuen coses greus amb orgull i menyspreu contra els justos.
19 Oh, quina gran és la teva bondat, que has guardat per als qui et temen! que has fet per als qui confien en tu davant els fills dels homes!
20 Els amagaràs al secret de la teva presència de l'orgull de l'home; els guardaràs amagat en un pavelló de la baralla de llengües.
21 Beneït sigui el Senyor, perquè m'ha mostrat la seva meravellosa bondat en una ciutat forta.
22 Perquè vaig dir en la meva pressa: He estat extirpat de davant dels teus ulls; tanmateix, tu vas escoltar la veu de les meves súpliques quan vaig cridar a tu.

23 Estimeu el Senyor, tots els seus sants, perquè el Senyor preserva els fidels i recompensa abundantment l'orgullós.
24 Tingueu molta valentia, i ell enfortirà el vostre cor, tots els que espereu en el Senyor.

CAPÍTOL 32

1 (Salm de David, Masquil.) Feliç aquell a qui la transgressió és perdonada, el pecat del qual és cobert.
2 Feliç l'home a qui el Senyor no imputa iniquitat i en l'esperit del qual no hi ha engany.
3 Quan vaig callar, els meus ossos es van envellir amb el meu rugit durant tot el dia.
4 Perquè dia i nit la teva mà pesava sobre mi: la meva humitat s'ha convertit en la sequera de l'estiu. Selah.
5 T'he reconegut el meu pecat, i no he amagat la meva iniquitat. Vaig dir: Confessaré les meves transgressions al Senyor; i vas perdonar la iniquitat del meu pecat. Selah.
6 Perquè això us pregarà tots els que siguin piadosos en el moment en què us puguin trobar: segur que en els torrents de les grans aigües no s'aproparan a ell.
7 Tu ets el meu amagatall; tu em preservaràs dels problemes; m'envoltaràs amb cançons de salvació. Selah.
8 T'ensenyaré i t'ensenyaré el camí que has de seguir: et guiaré amb els meus ulls.
9 No sigueu com el cavall o com la mula, que no teniu intel·ligència; la boca dels quals s'ha de subjectar amb mors i brides, perquè no s'acostin a vosaltres.
10 Molts dolors seran per al malvat, però el qui confia en el Senyor, la misericòrdia l'envoltarà.
11 Alegreu-vos en el Senyor i alegreu-vos, justos, i crideu d'alegria tots els que sou rectes de cor.

CAPÍTOL 33

1 Alegreu-vos en el Senyor, justos, perquè la lloança és bona per als rectes.
2 Lloeu el Senyor amb l'arpa: canteu-li amb un salteri i un instrument de deu cordes.
3 Canteu-li un cant nou; jugar amb habilitat amb un fort soroll.
4 Perquè la paraula del Senyor és correcta; i totes les seves obres es fan amb veritat.
5 Estima la justícia i el judici: la terra és plena de la bondat del Senyor.
6 Per la paraula del Senyor van ser fets els cels; i tot el seu exèrcit per l'alè de la seva boca.
7 Reuneix les aigües del mar com un munt: amaga el fons en magatzems.
8 Que tota la terra tingui por del Senyor; que tots els habitants del món el tinguin temor.
9 Perquè va parlar, i es va fer; va manar, i es va mantenir ferma.
10 El Senyor fa que els consells de les nacions siguin sense efecte;
11 El consell del Senyor és per sempre, els pensaments del seu cor per a totes les generacions.
12 Feliç la nació de la qual el Senyor és Déu; i el poble que ha escollit per a la seva pròpia herència.
13 El Senyor mira des del cel; contempla tots els fills dels homes.
14 Des del lloc de la seva habitació mira tots els habitants de la terra.
15 Ell modela els seus cors igualment; considera totes les seves obres.
16 No hi ha cap rei salvat per la multitud d'un exèrcit: un home poderós no és salvat amb molta força.
17 Un cavall és una cosa vana per salvar-se, i no alliberarà ningú amb la seva gran força.
18 Heus aquí, l'ull del Senyor està sobre els qui el temen, sobre els que esperen en la seva misericòrdia;
19 Per alliberar la seva ànima de la mort i per mantenir-los vius en la fam.
20 La nostra ànima espera en el Senyor: Ell és el nostre auxili i el nostre escut.
21 Perquè el nostre cor s'alegrarà en ell, perquè hem confiat en el seu sant nom.
22 Que la teva misericòrdia, Senyor, sigui sobre nosaltres, tal com esperem en tu.

CAPÍTOL 34

1 (Salm de David, quan va canviar el seu comportament davant Abimèlec, que el va expulsar i se'n va anar.) Beneiré el Senyor en tot temps: la seva lloança serà sempre a la meva boca.
2 La meva ànima es gloriarà en el Senyor; els humils ho sentiran i s'alegraran.
3 Engrandeix amb mi el Senyor, i exaltem el seu nom junts.
4 Vaig buscar el Senyor, ell em va escoltar i em va alliberar de totes les meves pors.
5 Ells van mirar cap a ell i es van il·luminar, i els seus rostres no van tenir vergonya.
6 Aquest pobre va cridar, el Senyor el va escoltar i el va salvar de totes les seves afliccions.
7 L'àngel del Senyor acampa al voltant dels qui el temen i els allibera.
8 Tasta i mira que el Senyor és bo: feliç l'home que confia en ell.
9 Temeu el Senyor, els seus sants, perquè no hi falta cap als qui el temen.
10 Als lleons els manca i pateixen fam, però els qui busquen el Senyor no els falta cap bé.
11 Veniu, fills, escolteu-me: us ensenyaré el temor del Senyor.
12 Quin és l'home que desitja la vida i estima molts dies per veure el bé?
13 Guarda la teva llengua del mal, i els teus llavis de parlar engany.
14 Aparteu-vos del mal i feu el bé; busca la pau i persegueix-la.
15 Els ulls del Senyor estan sobre els justos, i les seves orelles estan obertes al seu clam.
16 El rostre del Senyor és contra els qui fan el mal, per eliminar-ne el record de la terra.
17 Els justos criden, i el Senyor els escolta i els allibera de totes les seves afliccions.
18 El Senyor és a prop dels qui tenen el cor trencat; i salva els que són d'esperit contrit.
19 Moltes són les afliccions dels justos, però el Senyor l'allibera de totes.
20 Ell guarda tots els seus ossos; cap d'ells no està trencat.

21 El mal matarà els dolents, i els qui odien els justos seran desolats.
22 El Senyor redimeix l'ànima dels seus servents, i cap dels qui confien en ell serà desolat.

CAPÍTOL 35

1 (Salm de David.) Defensa la meva causa, Senyor, amb els qui lluiten amb mi; lluita contra els que lluiten contra mi.
2 Agafeu l'escut i el pavelló, i aixequeu-vos pel meu auxili.
3 Estira també la llança, i atura el camí contra els qui em persegueixen: digues a la meva ànima: Jo sóc la teva salvació.
4 Que siguin confusos i avergonyits els qui busquen la meva ànima; que es tornin enrere i que siguin confusos els qui maquinen el meu mal.
5 Que siguin com palla davant el vent, i que l'àngel del Senyor els persegueixi.
6 Que el seu camí sigui fosc i relliscós, i que l'àngel del Senyor els persegueixi.
7 Perquè sense motiu m'han amagat la seva xarxa en una fossa, que sense motiu han excavat per a la meva ànima.
8 Que la destrucció vingui sobre ell sense saber-ho; i que la seva xarxa que ha amagada s'atrapi a si mateix: en aquesta mateixa destrucció que caigui.
9 I la meva ànima s'alegrarà en el Senyor, s'alegrarà de la seva salvació.
10 Tots els meus ossos diran: Senyor, qui és com tu, que allibera el pobre del qui és massa fort per a ell, sí, el pobre i el pobre del qui el saqueja?
11 Es van aixecar testimonis falsos; em van encarregar coses que no sabia.
12 Em van recompensar el mal per el bé, per fer malbé la meva ànima.
13 Però jo, quan estaven malalts, la meva roba era de sac: vaig humiliar la meva ànima amb el dejuni; i la meva pregària va tornar al meu propi si.
14 Em vaig comportar com si ell hagués estat el meu amic o germà: em vaig inclinar molt, com un que plora la seva mare.
15 Però en la meva adversitat es van alegrar i es van reunir: sí, els abominables es van reunir contra mi, i jo no ho vaig saber; em van esquinçar i no van parar:
16 Amb burladors hipòcrites a les festes, em cruixent de dents.
17 Senyor, fins quan miraràs? rescata la meva ànima de les seves destruccions, la meva estimada dels lleons.
18 Et donaré gràcies a la gran congregació, et lloaré entre molta gent.
19 Que els meus enemics injustament no s'alegrin per mi, ni que facin l'ullet amb l'ull que m'odien sense causa.
20 Perquè no parlen pau, sinó que planegen coses enganyoses contra els qui estan tranquils a la terra.
21 Sí, van obrir la boca contra mi i em van dir: Aha, aha, els nostres ulls ho han vist.
22 Això ho has vist, Senyor: no callis: Senyor, no us allunyeu de mi.
23 Desperta't i desperta al meu judici, fins i tot a la meva causa, Déu meu i Senyor.
24 Jutgeu-me, Senyor, Déu meu, segons la vostra justícia; i que no s'alegrin per mi.
25 Que no diguin en el seu cor: Ah, així ho volem; que no diguin: L'hem engolit.
26 Que s'avergonyeixin i que s'hagin descobert els que s'alegren pel meu mal; que es revesteixin de vergonya i de deshonor els qui s'enalteixen contra mi.
27 Que cridin d'alegria i s'alegren els qui afavoreixen la meva justa causa; sí, que diguin contínuament: Que sigui gloriós el Senyor, que es complau en la prosperitat del seu servent.
28 I la meva llengua parlarà de la teva justícia i de la teva lloança tot el dia.

CAPÍTOL 36

1 (Al cap de música, Salm de David, servent del Senyor.) La transgressió del malvat diu dins del meu cor: No hi ha por de Déu davant els seus ulls.
2 Perquè s'afalaga als seus propis ulls, fins que la seva iniquitat es trobi odiosa.
3 Les paraules de la seva boca són iniquitat i engany: ha deixat de ser savi i de fer el bé.
4 Planteja el mal al seu llit; s'estableix d'una manera que no és bona; no aborreix el mal.
5 La teva misericòrdia, Senyor, és al cel; i la teva fidelitat arriba fins als núvols.
6 La teva justícia és com les grans muntanyes; els teus judicis són un gran abisme: Senyor, tu proteges l'home i la bèstia.
7 Quina excel·lent és la teva bondat, oh Déu! per això els fills dels homes confien sota l'ombra de les teves ales.
8 Es saciaran abundantment de la grossa de la teva casa; i els faràs beure del riu dels teus plaers.
9 Perquè amb tu hi ha la font de la vida: a la teva llum veurem la llum.
10 Continua la teva bondat amb els que et coneixen; i la teva justícia per als rectes de cor.
11 Que el peu de l'orgull no vingui contra mi, i que la mà dels malvats no em tregui.
12 Hi ha caiguts els obrers de la iniquitat: són abatuts i no podran aixecar-se.

CAPÍTOL 37

1 (Salm de David.) No t'angoixes pels malfactors, ni tinguis enveja contra els que fan iniquitat.
2 Perquè aviat seran tallats com l'herba, i es marciran com l'herba verda.
3 Confia en el Senyor i fes el bé; així habitaràs a la terra, i de veritat seràs alimentat.
4 Delecteu-vos també amb el Senyor; i ell et donarà els desitjos del teu cor.
5 Encarregueu el vostre camí al Senyor; confia també en ell; i ho farà realitat.
6 I farà sortir la teva justícia com la llum, i el teu judici com el migdia.
7 Descansa en el Senyor i espera en ell amb paciència: no t'enfadis per l'home que prospera en el seu camí, per l'home que porta a terme mals plans.
8 Deixa't de la ira i abandona la ira: no t'angoixes de cap manera per fer el mal.
9 Perquè els malfactors seran exterminats, però els que confien en el Senyor, heretaran la terra.

10 Perquè encara un poc de temps, i els malvats no seran; sí, consideraràs amb diligència el seu lloc, i no serà.
11 Però els mansos heretaran la terra; i es delectaran amb l'abundància de la pau.
12 El malvat conspira contra el just, i cruixent de dents contra ell.
13 El Senyor es rirà d'ell, perquè veu que arriba el seu dia.
14 Els malvats han estirat l'espasa i han inclinat l'arc, per fer caure els pobres i els pobres, i per matar els que són rectes.
15 La seva espasa entrarà al seu propi cor, i els seus arcs seran trencats.
16 El poc que té un home just és millor que les riqueses de molts malvats.
17 Perquè els braços dels malvats seran trencats, però el Senyor sosté els justos.
18 El Senyor coneix els dies dels rectes, i la seva herència serà per sempre.
19 No s'avergonyiran en temps dolents, i en dies de fam seran saciats.
20 Però els malvats periran, i els enemics del Senyor seran com el greix dels anyells: consumiran; es consumiran en fum.
21 El malvat demana prestat i no torna a pagar, però el just mostra misericòrdia i dóna.
22 Perquè els qui siguin beneïts per ell heretaran la terra; i els que siguin maleïts per ell seran exterminats.
23 Els passos de l'home bo són ordenats pel Senyor, i el seu camí es delecta.
24 Encara que caigui, no serà abatut del tot, perquè el Senyor el sosté amb la mà.
25 He estat jove, i ara sóc vell; però no he vist el just abandonat, ni la seva descendència mendicant pa.
26 Ell és sempre misericordiós i presta; i la seva llavor és beneïda.
27 Aparteu-vos del mal i feu el bé; i habitar per sempre més.
28 Perquè el Senyor estima el judici i no abandona els seus sants; es conserven per sempre; però la llavor dels malvats serà exterminada.
29 Els justos heretaran la terra i hi habitaran per sempre.
30 La boca del just parla saviesa, i la seva llengua parla de judici.
31 La llei del seu Déu és al seu cor; cap dels seus passos lliscarà.
32 El malvat vigila el just i busca matar-lo.
33 El Senyor no el deixarà a les seves mans, ni el condemnarà quan sigui jutjat.
34 Espera en el Senyor i segueix el seu camí, i ell t'enaltirà per heretar la terra: quan els malvats siguin exterminats, ho veuràs.
35 He vist el malvat amb gran poder, i s'estenia com un llorer verd.
36 No obstant això, va morir, i vet aquí que no era; sí, el vaig buscar, però no el van trobar.
37 Fixa't en l'home perfecte, i mira el recte, perquè la fi d'aquest home és la pau.
38 Però els transgressors seran destruïts junts: la fi dels malvats serà exterminada.
39 Però la salvació dels justos és del Senyor: ell és la seva força en el temps de la dificultat.
40 I el Senyor els ajudarà i els alliberarà: els alliberarà dels malvats i els salvarà, perquè confien en ell.

CAPÍTOL 38

1 (Salm de David, per recordar.) Senyor, no em renyis amb la teva ira, ni em castiguis amb la teva indignació.
2 Perquè les teves fletxes s'enganxen fermament dins meu, i la teva mà em pressiona molt.
3 No hi ha salut en la meva carn a causa de la teva ira; ni hi ha repòs als meus ossos a causa del meu pecat.
4 Perquè les meves iniquitats han passat sobre el meu cap: com una càrrega pesada són massa pesades per a mi.
5 Les meves ferides fan pudor i estan corrompudes a causa de la meva bogeria.
6 Estic turmentat; Estic molt inclinat; Vaig de dol tot el dia.
7 Perquè els meus lloms estan plens d'una malaltia repugnant, i no hi ha salut en la meva carn.
8 Estic feble i molt trencat: he rugit per la inquietud del meu cor.
9 Senyor, tot el meu desig està davant teu; i el meu gemec no t'amaga.
10 El meu cor s'aspira, la meva força em defalleix; quant a la llum dels meus ulls, també m'ha desaparegut.
11 Els meus amants i els meus amics estan allunyats de la meva nafra; i els meus parents estan lluny.
12 També els qui busquen la meva vida em llencen paranys, i els qui busquen el meu mal diuen coses dolentes i s'imaginen enganys durant tot el dia.
13 Però jo, com a sord, no vaig escoltar; i jo era com un mut que no obre la boca.
14 Així vaig ser com un home que no escolta i en la boca del qual no hi ha censures.
15 Perquè en tu, Senyor, espero: escoltaràs, Senyor, Déu meu.
16 Perquè vaig dir: Escolteu-me, no sigui que s'alegrin per mi; quan el meu peu rellisca, s'enalteixen contra mi.
17 Perquè estic disposat a aturar-me, i la meva tristesa m'afronta contínuament.
18 Perquè declararé la meva iniquitat; Lamentaré el meu pecat.
19 Però els meus enemics són vius i forts, i els qui m'odien injustament es multipliquen.
20 També els que donen mal per bé són els meus adversaris; perquè segueixo allò que és bo.
21 No m'abandoneu, Senyor: Déu meu, no us allunyeu de mi.
22 Afanya't a ajudar-me, Senyor, salvació meva.

CAPÍTOL 39

1 (Al cap dels músics, fins a Jedutun, un salm de David.) Vaig dir: Miraré els meus camins, que no pequi amb la meva llengua; guardaré la meva boca amb una brida, mentre el malvat estigui davant. jo.
2 Vaig quedar mut pel silenci, vaig callar fins i tot del bé; i la meva pena es va agitar.
3 El meu cor s'escalava dins meu, mentre pensava, el foc cremava; llavors vaig parlar amb la meva llengua,
4 Senyor, fes-me conèixer la meva fi i la mesura dels meus dies, quina és; perquè sàpiga com de fràgil sóc.

5 Heus aquí, has fet els meus dies com una mà; i la meva edat és com res davant teu: veritat que cada home en el seu millor estat és totalment vanitat. Selah.
6 Certament, cadascú camina en un espectacle inútil; segur que s'inquietant en va; acumula riqueses i no sap qui les reunirà.
7 I ara, Senyor, què espero? la meva esperança està en tu.
8 Allibera'm de totes les meves transgressions: no em facis l'oprobio dels insensats.
9 Vaig quedar mut, no vaig obrir la boca; perquè tu ho has fet.
10 Allunya de mi el teu cop: estic consumit pel cop de la teva mà.
11 Quan correges l'home per la seva iniquitat amb reprenes, fas que la seva bellesa es consumeixi com una arna: sens dubte, cada home és vanitat. Selah.
12 Escolta la meva pregària, Senyor, i escolta el meu clam; No callis davant les meves llàgrimes, perquè sóc un foraster amb tu i un foraster, com ho van ser tots els meus pares.
13 Perdona'm, perquè recuperi forces abans d'anar d'aquí i no hi sigui més.

CAPÍTOL 40

1 (Al cap dels músics, Salm de David.) Vaig esperar amb paciència el Senyor; i es va inclinar cap a mi i va sentir el meu crit.
2 També em va fer pujar d'una fossa horrible, de l'argila fangosa, i va posar els meus peus sobre una roca i va establir el meu camí.
3 I ha posat a la meva boca un cant nou, lloança al nostre Déu: molts ho veuran, tindran por i confiaran en el Senyor.
4 Feliç l'home que confia en el Senyor, i no respecta els superbs ni els que es desvien de la mentida.
5 Moltes són, Senyor, Déu meu, les teves meravelles que has fet i els teus pensaments per a nosaltres; no es poden comptar per a tu; es pot numerar.
6 Sacrifici ni ofrena no has desitjat; M'has obert les orelles: no has demanat holocausto ni sacrifici pel pecat.
7 Llavors vaig dir: Heus aquí, vinc; al volum del llibre està escrit de mi:
8 M'agrada fer la teva voluntat, Déu meu; sí, la teva llei és dins del meu cor.
9 He predicat la justícia a la gran congregació; he aquí, no he contingut els meus llavis, Senyor, tu ho saps.
10 No he amagat la teva justícia dins del meu cor; He anunciat la teva fidelitat i la teva salvació: no he amagat la teva bondat i la teva veritat a la gran congregació.
11 No deixis de mi, Senyor, la teva misericòrdia; que la teva bondat i la teva veritat em guardin contínuament.
12 Perquè m'han envoltat innombrables mals: les meves iniquitats m'han agafat, de manera que no puc mirar cap amunt; són més que els cabells del meu cap: per això em falla el cor.
13 Complau-vos, Senyor, a alliberar-me: Senyor, afanyeu-vos a ajudar-me.
14 Que s'avergonyin i s'avergonyin junts els que busquen la meva ànima per destruir-la; que siguin fets enrere i avergonyits els que em desitgen el mal.
15 Que siguin desolats com a recompensa de la seva vergonya els que em diguin: Aha, aha!
16 Que s'alegrin i s'alegrin en tu tots els qui et cerquen; que els qui estimen la teva salvació diguin contínuament: El Senyor sigui magnificat.
17 Però jo sóc pobre i necessitat; però el Senyor pensa en mi: tu ets el meu auxili i el meu alliberador; No et demores, Déu meu.

CAPÍTOL 41

1 (Al cap de música, un salm de David.) Feliç el qui té en compte el pobre: el Senyor el lliurarà en temps de dificultat.
2 El Senyor el preservarà i el mantindrà amb vida; i serà beneït a la terra, i no el lliuraràs a la voluntat dels seus enemics.
3 El Senyor el reforçarà sobre el llit de la llanguiment: tu faràs tot el seu llit en la seva malaltia.
4 Vaig dir: Senyor, tingues pietat de mi; guareix la meva ànima; perquè he pecat contra tu.
5 Els meus enemics parlen mal de mi: Quan morirà i perdrà el seu nom?
6 I si ve a veure'm, diu vanitat: el seu cor recull la iniquitat en si; quan se'n va a l'estranger, ho conta.
7 Tots els qui m'odien murmuren contra mi: contra mi pensen el meu mal.
8 Una malaltia dolenta, diuen, s'adhereix a ell, i ara que menteix, no s'aixecarà més.
9 Sí, el meu propi amic familiar, en qui confiava, que menjava del meu pa, ha aixecat el seu taló contra mi.
10 Però tu, Senyor, tingues pietat de mi i aixeca'm perquè els pugui pagar.
11 Per això sé que m'afavoreixes, perquè el meu enemic no triomfa sobre mi.
12 I pel que fa a mi, em recolzeu en la meva integritat i em poseu davant vostre per sempre.
13 Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, des de l'eternitat i fins a l'eternitat. Amén, i Amén.

CAPÍTOL 42

1 (Al cap de música, Masquil, pels fills de Coré.) Com el cerb anhela els rierols, així la meva ànima anhela per tu, oh Déu.
2 La meva ànima té set de Déu, del Déu viu: quan vindré a presentar-me davant Déu?
3 Les meves llàgrimes han estat la meva carn dia i nit, mentre em diuen contínuament: On és el teu Déu?
4 Quan recordo aquestes coses, vesso la meva ànima en mi, perquè havia anat amb la multitud, vaig anar amb ells a la casa de Déu, amb veu d'alegria i lloança, amb una multitud que celebrava la festa.
5 Per què ets abatut, ànima meva? i per què estàs inquietat en mi? espera en Déu, perquè encara el lloaré per l'ajuda del seu rostre.
6 Déu meu, la meva ànima està abatuda dins meu; per això em recordaré de tu des de la terra del Jordà, i dels hermonites, des del turó de Mizar.
7 L'abisme crida a l'abisme amb el soroll de les teves trombes d'aigua: totes les teves onades i les teves onades han passat sobre mi.
8 Però el Senyor manarà la seva bondat durant el dia, i de nit el seu cant serà amb mi i la meva pregària al Déu de la meva vida.

9 Diré a Déu, la meva roca: Per què m'has oblidat? per què vaig plorant per l'opressió de l'enemic?
10 Com amb una espasa als meus ossos, els meus enemics em retreuen; mentre em diuen cada dia: On és el teu Déu?
11 Per què estàs abatut, ànima meva? i per què estàs inquietat dins meu? espera en Déu, perquè encara lloaré el que és la salut del meu rostre i el meu Déu.

CAPÍTOL 43

1 Jutgeu-me, oh Déu, i defensa la meva causa contra una nació impía: allibereu-me de l'home enganyós i injust.
2 Perquè tu ets el Déu de la meva força: per què em rebutges? per què vaig plorant per l'opressió de l'enemic?
3 Envia la teva llum i la teva veritat: que em guiïn; que em portin al teu turó sant i als teus tabernacles.
4 Aleshores aniré a l'altar de Déu, a Déu, la meva gran alegria; sí, amb l'arpa et lloaré, oh Déu meu Déu.
5 Per què estàs abatut, ànima meva? i per què estàs inquietat dins meu? espera en Déu, perquè encara lloaré el que és la salut del meu rostre i el meu Déu.

CAPÍTOL 44

1 (Al cap de música dels fills de Corè, Masquil.) Hem sentit amb les nostres orelles, oh Déu, els nostres pares ens han explicat, quina obra vas fer en els seus dies, en els temps antics.
2 Com vas expulsar els pagans amb la teva mà i els vas plantar; com vas afligir el poble i el vas expulsar.
3 Perquè no van prendre possessió de la terra amb la seva pròpia espasa, ni el seu propi braç els va salvar; sinó la teva mà dreta, i el teu braç i la llum del teu rostre, perquè els vas tenir favor.
4 Tu ets el meu rei, oh Déu: ordena alliberaments per a Jacob.
5 Mitjançant tu aixafarem els nostres enemics; pel teu nom els trepitgem els que s'aixequen contra nosaltres.
6 Perquè no confiaré en el meu arc, ni la meva espasa em salvarà.
7 Però tu ens has salvat dels nostres enemics i has fet vergonya als qui ens odien.
8 En Déu ens gloriem tot el dia, i lloem el teu nom per sempre. Selah.
9 Però tu ens has rebutjat i ens has fet vergonya; i no surt amb els nostres exèrcits.
10 Tu ens has fet tornar de l'enemic, i els qui ens odien s'espolien per ells mateixos.
11 Ens has donat com ovelles destinades a menjar; i ens has escampat entre els pagans.
12 Tu vens el teu poble per res, i no augmentes la teva riquesa pel seu preu.
13 Tu fas de nosaltres un oprobio per als nostres veïns, un menyspreu i una burla per als qui ens envolten.
14 Tu fas de nosaltres un enunciat entre els pagans, un sacsejant el cap entre el poble.
15 La meva confusió és contínuament davant meu, i la vergonya del meu rostre m'ha cobert,
16 Per la veu del qui insulta i blasfema; per raó de l'enemic i venjador.
17 Tot això ens ha arribat; però no t'hem oblidat, ni hem falsificat el teu pacte.
18 El nostre cor no s'ha tornat enrere, ni els nostres passos s'han declinat del teu camí;
19 Encara que ens hagis destrossat al lloc dels dracs, i ens hagis cobert amb l'ombra de la mort.
20 Si hem oblidat el nom del nostre Déu, o hem estès les nostres mans a un déu estrany;
21 No ho investigarà Déu? perquè coneix els secrets del cor.
22 Sí, per amor teu som assassinats tot el dia; ens compten com a ovelles per a la matança.
23 Desperta, per què dorms, Senyor? aixeca't, no ens descartis per sempre.
24 Per què amagues el teu rostre i oblides la nostra aflicció i la nostra opressió?
25 Perquè la nostra ànima està inclinada fins a la pols, el nostre ventre s'enganxa a la terra.
26 Aixeca't per ajudar-nos i rescata'ns per amor de la teva misericòrdia.

CAPÍTOL 45

1 (Al cap dels músics de Shoshannim, pels fills de Coré, Masquil, Càntic d'amors.) El meu cor està indicant una bona qüestió: parlo de les coses que he fet pel rei: la meva llengua és la ploma de un escriptor preparat.
2 Ets més bella que els fills dels homes: la gràcia s'ha vessat als teus llavis; per això Déu t'ha beneït per sempre.
3 Cenyeix la teva espasa a la cuixa, oh poderós, amb la teva glòria i la teva majestat.
4 I en la teva majestat cavalca amb prosperitat a causa de la veritat, la mansuetud i la justícia; i la teva mà dreta t'ensenyarà coses terribles.
5 Les teves fletxes són esmolades al cor dels enemics del rei; per la qual la gent cau sota teu.
6 El teu tron, oh Déu, és per sempre i per sempre; el ceptre del teu regne és un ceptre just.
7 Estimes la justícia i odies la maldat; per això Déu, el teu Déu, t'ha ungit amb l'oli de l'alegria per sobre dels teus companys.
8 Tots els teus vestits fan olor de mirra, d'àloe i de cassia, dels palaus d'ivori, amb què t'han alegrat.
9 Les filles dels reis estaven entre les teves dones honorables: a la teva dreta hi havia la reina amb or d'Ofir.
10 Escolta, filla, mira, inclina l'orella; oblida't també del teu propi poble i de la casa del teu pare;
11 Així el rei desitjarà molt la teva bellesa, perquè és el teu Senyor; i adora'l.
12 I la filla de Tir hi serà amb un regal; fins i tot els rics del poble us demanaran el favor.
13 La filla del rei és tota gloriosa per dins: la seva roba és d'or forjat.
14 Se la portarà al rei amb vestits de costura; les verges, les seves companyes que la segueixen, et seran portades.
15 Seran portats amb alegria i alegria: entraran al palau del rei.
16 En comptes dels teus pares seran els teus fills, que els faràs prínceps a tota la terra.
17 Faré que el teu nom sigui recordat de generació en generació; per això el poble et lloarà per sempre i per sempre.

CAPÍTOL 46

1 (Al músic principal dels fills de Coré, Càntic sobre Alamot.) Déu és el nostre refugi i fortalesa, un auxili molt present en les dificultats.
2 Per tant, no tindrem por, encara que la terra sigui remoguda i les muntanyes siguin portades al mig del mar;
3 Encara que les seves aigües rugin i es turbin, encara que les muntanyes tremolin amb la seva inflor. Selah.
4 Hi ha un riu, els torrents del qual alegraran la ciutat de Déu, el lloc sant dels tabernacles de l'Altíssim.
5 Déu és enmig d'ella; no es commoguirà: Déu l'ajudarà, i això ben aviat.
6 Els pagans s'enfadaven, els regnes es van commocionar: ell va pronunciar la seva veu, la terra es va fondre.
7 El Senyor dels exèrcits és amb nosaltres; el Déu de Jacob és el nostre refugi. Selah.
8 Vine, mira les obres del Senyor, quines desolacions ha fet a la terra.
9 Ell fa que les guerres cessin fins a l'extrem de la terra; trenca l'arc i talla la llança; crema el carro al foc.
10 Estigueu quiets i sapigueu que jo sóc Déu: seré exaltat entre els pagans, seré exaltat a la terra.
11 El Senyor dels exèrcits és amb nosaltres; el Déu de Jacob és el nostre refugi. Selah.

CAPÍTOL 47

1 (Al cap dels músics, un salm per als fills de Coré.) Poble tot, aplaudiu; crida a Déu amb veu de triomf.
2 Perquè el Senyor Altíssim és terrible; és un gran Rei sobre tota la terra.
3 Ell sotmetrà els pobles sota nostre, i les nacions sota els nostres peus.
4 Ell escollirà per nosaltres la nostra herència, l'excel·lència de Jacob a qui estimava. Selah.
5 Déu ha pujat amb un crit, el Senyor amb el so de la trompeta.
6 Canteu lloances a Déu, canteu lloances: canteu lloances al nostre Rei, canteu lloances.
7 Perquè Déu és el rei de tota la terra: canteu lloances amb intel·ligència.
8 Déu regna sobre els pagans: Déu s'asseu al tron de la seva santedat.
9 Els prínceps del poble s'han reunit, fins i tot el poble del Déu d'Abraham, perquè els escuts de la terra són de Déu: ell és molt exaltat.

CAPÍTOL 48

1 (Càntic i salm per als fills de Corè.) Gran és el Senyor, i molt lloat a la ciutat del nostre Déu, a la muntanya de la seva santedat.
2 Bella per la situació, l'alegria de tota la terra, és la muntanya de Sió, als costats del nord, la ciutat del gran Rei.
3 Déu és conegut als seus palaus com a refugi.
4 Perquè, vet aquí, els reis estaven reunits, van passar junts.
5 Ho van veure i es van meravellar; estaven turbats i s'allunyaven.
6 Allà els va apoderar la por i el dolor, com d'una dona en part.
7 Tu trencas les naus de Tarsis amb un vent de llevant.
8 Tal com hem sentit, així ho hem vist a la ciutat del Senyor dels exèrcits, a la ciutat del nostre Déu: Déu l'establirà per sempre. Selah.
9 Hem pensat en la teva bondat, oh Déu, enmig del teu temple.
10 Segons el teu nom, Déu, així és la teva lloança fins als confins de la terra: la teva mà dreta és plena de justícia.
11 Que s'alegri la muntanya de Sió, que s'alegrin les filles de Judà pels teus judicis.
12 Camineu per Sió i rodeu-la: digueu-ne les torres.
13 Observeu bé els seus baluards, considereu els seus palaus; perquè ho digueu a la generació següent.
14 Perquè aquest Déu és el nostre Déu per sempre i per sempre: ell ens guiarà fins a la mort.

CAPÍTOL 49

1 (Al cap dels músics, un salm per als fills de Corè.) Escolteu això, tot poble; Estigueu atents, tots els habitants del món:
2 Tant baix com alt, ric i pobre, junts.
3 La meva boca parlarà de saviesa; i la meditació del meu cor serà d'enteniment.
4 Inclinaré l'orella a una paràbola: obriré la meva fosca paraula a l'arpa.
5 Per què he de témer en els dies del mal, quan la iniquitat dels meus talons m'envoltarà?
6 Els que confien en les seves riqueses i es vanaglorien de la multitud de les seves riqueses;
7 Cap d'ells no pot redimir el seu germà, ni donar-li un rescat a Déu:
8 (Perquè la redempció de la seva ànima és preciosa i s'acaba per sempre):
9 Que encara visqui per sempre, i que no vegi corrupció.
10 Perquè veu que els savis moren, de la mateixa manera moren el boig i el brut, i deixen les seves riqueses als altres.
11 El seu pensament interior és que les seves cases es mantindran per sempre, i els seus llocs d'habitatge per a totes les generacions; anomenen les seves terres amb el seu propi nom.
12 No obstant això, l'home en honor no roman; és com les bèsties que moren.
13 Aquest és el seu camí, la seva bogeria, però la seva descendència aprova les seves paraules. Selah.
14 Com ovelles són posades a la tomba; la mort s'alimentarà d'ells; i els rectes els dominaran al matí; i la seva bellesa consumirà a la tomba de la seva habitació.
15 Però Déu redimirà la meva ànima del poder del sepulcre, perquè em rebrà. Selah.
16 No tinguis por quan algú s'enriqueixi, quan augmenta la glòria de la seva casa;
17 Perquè quan mori, no s'emportarà res: la seva glòria no baixarà darrere seu.
18 Encara que, mentre va viure, va beneir la seva ànima, i els homes et lloaran quan facis bé a tu mateix.
19 Anirà a la generació dels seus pares; mai veuran la llum.
20 L'home que està en honor i no entén, és com les bèsties que moren.

CAPÍTOL 50

1 (Salm d'Asaf.) El Déu poderós, el Senyor, ha parlat i ha cridat la terra des de la sortida del sol fins a la seva posta.
2 Des de Sió, la perfecció de la bellesa, Déu ha brillat.
3 El nostre Déu vindrà, i no callarà: un foc devorarà davant d'ell, i hi haurà tempesta molt intensa al seu voltant.
4 Cridarà al cel des de dalt i a la terra per jutjar el seu poble.
5 Reuneix a mi els meus sants; els que han fet un pacte amb mi per sacrifici.
6 I el cel declararà la seva justícia, perquè Déu mateix és el jutge. Selah.
7 Escolteu, poble meu, i parlaré; Israel, i donaré testimoni contra tu: jo sóc Déu, el teu Déu.
8 No et reprovaré perquè els teus sacrificis ni els teus holocaustos han estat sempre davant meu.
9 No traré cap vedell de casa teva, ni cabres dels teus prats.
10 Perquè tota bèstia del bosc és meva, i el bestiar de mil turons.
11 Conec tots els ocells de les muntanyes, i les bèsties del camp són meves.
12 Si tingués gana, no t'ho diria, perquè el món és meu i la seva plenitud.
13 Menjaré carn de bous o beuré sang de cabres?
14 Ofereix a Déu acció de gràcies; i compleix els teus vots a l'Altíssim:
15 I invoca'm en el dia de l'angoixa: jo et alliberaré i em glorificaràs.
16 Però Déu diu al malvat: Què has de fer per declarar els meus estatuts, o perquè prenguis la meva aliança a la teva boca?
17 Com que odies l'ensenyament, i llences les meves paraules darrere teu.
18 Quan vas veure un lladre, vas consentir amb ell i has participat amb els adúlters.
19 Entregues la teva boca al mal, i la teva llengua enganya l'engany.
20 Tu estàs assegut i parles contra el teu germà; difaixes el fill de la teva mare.
21 Tu has fet aquestes coses, i vaig callar; pensaves que jo era com tu mateix, però et reprendré i els posaré en ordre davant els teus ulls.
22 Considereu-ho ara, vosaltres que oblideu Déu, no sigui que us destrossi i no hi hagi ningú que l'alliberi.
23 Qui fa lloança em glorifica, i al qui ordena la seva conducta correctament, li mostraré la salvació de Déu.

CAPÍTOL 51

1 (Al cap de música, Salm de David, quan el profeta Natan va venir a ell, després d'haver entrat a Betsabé.) Tingues pietat de mi, Déu, segons la teva bondat, segons la multitud de les teves misericòrdies. esborra les meves transgressions.
2 Rentar-me completament de la meva iniquitat i netejar-me del meu pecat.
3 Perquè reconec les meves transgressions, i el meu pecat està sempre davant meu.
4 Jo contra tu, només contra tu, he pecat i he fet aquest mal als teus ulls: perquè siguis justificat quan parles i sigui clar quan jutgis.
5 Heus aquí, vaig ser modelat en la iniquitat; i en pecat em va concebre la meva mare.
6 Heus aquí, desitges la veritat a l'interior, i a la part oculta em faràs conèixer la saviesa.
7 Purifiqueu-me amb hisop, i seré net: renta'm i seré més blanc que la neu.
8 Fes-me sentir alegria i alegria; perquè s'alegrin els ossos que has trencat.
9 Amaga la teva cara dels meus pecats, i esborra totes les meves iniquitats.
10 Crea en mi un cor net, oh Déu; i renova un esperit recte dins meu.
11 No em llegiu de la vostra presència; i no em treguis el teu esperit sant.
12 Restaura'm l'alegria de la teva salvació; i recolza'm amb el teu esperit lliure.
13 Aleshores ensenyaré els teus camins als transgressors; i els pecadors es convertiran a tu.
14 Lliura'm de la culpa de la sang, oh Déu, Déu de la meva salvació, i la meva llengua cantarà en veu alta la teva justícia.
15 Senyor, obre els meus llavis; i la meva boca manifestarà la teva lloança.
16 Perquè no desitgeu sacrificis; si no t'ho donaria: no t'agrada l'holocaust.
17 Els sacrificis de Déu són un esperit trencat: un cor trencat i contrit, oh Déu, no menysprearàs.
18 Fes el bé a Sió segons la teva voluntat; construeix les muralles de Jerusalem.
19 Llavors et complauràs amb els sacrificis de justícia, amb holocaustos i holocaustos; llavors oferiran vedells al teu altar.

CAPÍTOL 52

1 (Al cap de música, Masquil, un salm de David, quan Doeg l'edomita va venir i ho va dir a Saül, i li va dir: David ha arribat a casa d'Ahimelec.) Per què et glories de la maldat, oh poderós? la bondat de Déu perdura contínuament.
2 La teva llengua fa males; com una navalla afilada, treballant amb engany.
3 Estimes el mal més que el bé; i mentir més que dir justícia. Selah.
4 Estimes totes les paraules devoradores, oh llengua enganyosa.
5 De la mateixa manera, Déu et destruirà per sempre, t'emportarà i t'arrancarà de la teva llar, i t'arrelarà de la terra dels vius. Selah.
6 Els justos també veuran, tindran por i se'n riuen:
7 Heus aquí, aquest és l'home que no va fer de Déu la seva força; però confiava en l'abundància de les seves riqueses, i es va enfortir en la seva maldat.
8 Però jo sóc com una olivera verda a la casa de Déu: confio en la misericòrdia de Déu per sempre i sempre.
9 Et lloaré per sempre, perquè ho has fet; i esperaré en el teu nom; perquè és bo davant els teus sants.

CAPÍTOL 53

1 (Al cap de música sobre Mahalat, Masquil, un salm de David.) El neci ha dit en el seu cor: No hi ha Déu. Són corruptes i han fet una iniquitat abominable: no hi ha ningú que faci el bé.

2 Déu va mirar des del cel sobre els fills dels homes, per veure si hi havia algú que entenia, que busqués Déu.
3 Tots han tornat enrere: s'han embrutat del tot; no hi ha ningú que faci el bé, no, ni un.
4 No tenen coneixement els obrers de la iniquitat? que mengen el meu poble com mengen pa: no han invocat Déu.
5 Allà tenien molta por, on no hi havia por, perquè Déu ha escampat els ossos del qui acampa contra tu; els has fet vergonya, perquè Déu els ha menyspreat.
6 Oh, si la salvació d'Israel vingués de Sió! Quan Déu torni la captivitat del seu poble, Jacob s'alegrarà, i Israel s'alegrarà.

CAPÍTOL 54

1 (Al músic principal de Neginoth, Masquil, un salm de David, quan els zifims van venir i van dir a Saül: No s'amaga David amb nosaltres?) Salva'm, Déu, pel teu nom i jutja'm per la teva força .
2 Escolta la meva pregària, oh Déu; escolta les paraules de la meva boca.
3 Perquè uns estrangers s'han aixecat contra mi, i els opressors busquen la meva ànima: no han posat Déu davant d'ells. Selah.
4 Heus aquí, Déu és el meu ajudant: el Senyor és amb els que sostenen la meva ànima.
5 Ell recompensarà el mal als meus enemics: exterminarà-los amb la teva veritat.
6 Et oferiré sacrificis de franc; lloaré el teu nom, Senyor; perquè és bo.
7 Perquè m'ha alliberat de tota aflicció, i els meus ulls han vist el seu desig sobre els meus enemics.

CAPÍTOL 55

1 (Al cap de música de Neginoth, Masquil, un salm de David.) Escolta la meva pregària, Déu! i no t'amaguis de la meva súplica.
2 Estigueu atents a mi i escolteu-me: em dol en la meva queixa i faig soroll;
3 A causa de la veu de l'enemic, a causa de l'opressió dels malvats, perquè m'han llançat la iniquitat, i amb ira m'odien.
4 El meu cor s'afligeix dins meu, i els terrors de la mort han caigut sobre mi.
5 La por i el tremolor han vingut sobre mi, i l'horror m'ha assolit.
6 I vaig dir: Oh si tingués ales com un colom! perquè aleshores voldria lluny i estaré en repòs.
7 Heus aquí, aleshores m'anaria lluny i em quedaria al desert. Selah.
8 M'afanyaria a escapar de la tempesta i la tempesta.
9 Destrueix, Senyor, i divideix les seves llengües, perquè he vist violència i disputes a la ciutat.
10 El recorren dia i nit per les seves parets; també hi ha malícia i dolor al mig.
11 La maldat és enmig d'ella: l'engany i l'engany no s'allunyen dels seus carrers.
12 Perquè no era un enemic el que em va retreure; aleshores ho hauria pogut suportar: ni el que m'odiava era el que s'engrandava contra mi; llavors m'hauria amagat d'ell:
13 Però eres tu, un home igual al meu, el meu guia i el meu conegut.
14 Vam prendre plegats un bon consell i vam caminar a la casa de Déu en companyia.
15 Que la mort s'apodera d'ells, i que baixin ràpidament a l'infern, perquè la maldat és a les seves cases i entre ells.
16 Pel que fa a mi, invocaré Déu; i el Senyor em salvarà.
17 Al vespre, al matí i al migdia, pregaré i clamaré en veu alta, i ell escoltarà la meva veu.
18 Ell ha alliberat la meva ànima en pau de la batalla que hi havia contra mi, perquè hi havia molts amb mi.
19 Déu els escoltarà i els afligerà, fins i tot el qui viu des de l'antiguitat. Selah. Com que no tenen canvis, no tenen por de Déu.
20 Ha allargat les mans contra els qui estan en pau amb ell: ha trencat el seu pacte.
21 Les paraules de la seva boca eren més suaus que la mantega, però la guerra era al seu cor: les seves paraules eren més suaus que l'oli, però eren espases desenvainades.
22 Llança la teva càrrega sobre el Senyor, i ell et sostendrà; mai no permetrà que el just sigui mogut.
23 Però tu, oh Déu, els faràs baixar a la fossa de la destrucció: els homes sagnants i enganyosos no viuran la meitat dels seus dies; però confiaré en tu.

CAPÍTOL 56

1 (Al músic principal sobre Jonatelemrechokim, Michtam de David, quan els filisteus el van prendre a Gat.) Tingueu pietat de mi, oh Déu, perquè l'home m'engoleix; ell lluitant cada dia m'oprimeix.
2 Els meus enemics m'engoleixen cada dia, perquè són molts els que lluiten contra mi, oh Altíssim.
3 Quan tingui por, confiaré en tu.
4 En Déu lloaré la seva paraula, en Déu he confiat; No tindré por del que la carn em pot fer.
5 Cada dia torcen les meves paraules: tots els seus pensaments estan contra mi per a mal.
6 S'apleguen, s'amaguen, marquen els meus passos, quan esperen la meva ànima.
7 S'escaparan per iniquitat? amb la teva ira, derroca el poble, oh Déu.
8 Tu expliques les meves errades: posa les meves llàgrimes a la teva ampolla: no són al teu llibre?
9 Quan cridi a tu, els meus enemics es tornaran enrere: això ho sé; perquè Déu és per a mi.
10 En Déu lloaré la seva paraula, en el Senyor lloaré la seva paraula.
11 En Déu he posat la meva confiança: no tindré por del que em pugui fer l'home.
12 Els teus vots són sobre mi, oh Déu: et donaré lloances.
13 Perquè has alliberat la meva ànima de la mort: no alliberaràs els meus peus de la caiguda, perquè pugui caminar davant Déu a la llum dels vius?

CAPÍTOL 57

1 (Al músic principal, Altaschith, Michtam de David, quan va fugir de Saül a la cova.) Sigues pietat de mi, oh Déu, tingues pietat de mi, perquè la meva ànima confia en tu; sí, a l'ombra de la teva Les ales faré el meu refugi, fins que aquestes calamitats s'acabin.

2 clamaré al Déu altíssim; a Déu que fa tot per mi.
3 Ell enviarà des del cel i em salvarà de l'oprobio d'aquell que m'engoleix. Selah. Déu enviarà la seva misericòrdia i la seva veritat.
4 La meva ànima està entre els lleons, i estic entre els incendiats, els fills dels homes, les dents dels quals són llances i fletxes, i la seva llengua una espasa esmolada.
5 Sigues exaltat, oh Déu, per sobre dels cels; que la teva glòria sigui sobre tota la terra.
6 Han preparat una xarxa per als meus passos; la meva ànima està abocada: han cavat una fossa davant meu, enmig de la qual han caigut ells mateixos. Selah.
7 El meu cor està ferm, oh Déu, el meu cor està ferm: cantaré i lloaré.
8 Desperta, glòria meva; desperta, salteri i arpa: jo mateix em despertaré d'hora.
9 Et lloaré, Senyor, entre els pobles: et cantaré entre les nacions.
10 Perquè la teva misericòrdia és gran fins al cel, i la teva veritat fins als núvols.
11 Sigues exaltat, oh Déu, per sobre dels cels; que la teva glòria sigui sobre tota la terra.

CAPÍTOL 58

1 (Al cap de música, Altaschith, Michtam de David.) De veritat parleu justícia, oh congregació? Jutgeu amb rectitud, fills dels homes?
2 Sí, de cor feu la maldat; peseu la violència de les vostres mans a la terra.
3 Els malvats s'han allunyat des de l'úter; s'esvaeixen tan aviat com neixen i diuen mentides.
4 El seu verí és com el verí d'una serp: són com la víbora sorda que li tapa l'orella;
5 Que no escoltarà la veu dels encantadors, encantant mai amb tanta saviesa.
6 Trenca'ls les dents, oh Déu, a la seva boca; trenca les grans dents dels lleons, Senyor.
7 Que es fonguin com aigües que corren contínuament: quan dobla el seu arc per llançar les seves fletxes, que siguin com tallats a trossos.
8 Com un cargol que es fon, que cada un d'ells passi: com el naixement prematur d'una dona, perquè no vegin el sol.
9 Abans que les teves olles puguin sentir les espines, ell les emportarà com un remolí, tant vius com en la seva ira.
10 El just s'alegrarà quan veu la venjança: es rentarà els peus amb la sang dels malvats.
11 De manera que un home dirà: De veritat que hi ha una recompensa per als justos: és cert que és un Déu que jutja a la terra.

CAPÍTOL 59

1 (Al cap de música, Altaschit, Michtam de David; quan Saül va enviar, i vigilaven la casa per matar-lo.) Allibereu-me dels meus enemics, Déu meu; defenseu-me dels que s'aixequen contra mi.
2 Allibereu-me dels obrers de la iniquitat, i salva'm dels homes sagnants.
3 Perquè, vet aquí, em guarden l'ànima; els poderosos s'apleguen contra mi; no per la meva transgressió, ni pel meu pecat, Senyor.
4 Corren i es preparen sense culpa meva: desperta'm per ajudar-me, i mira.
5 Tu, doncs, Senyor, Déu dels exèrcits, Déu d'Israel, desperteu-vos per visitar tots els pobles: no tingueu pietat de cap transgressor dolent. Selah.
6 Tornen al vespre: fan soroll com un gos i recorren la ciutat.
7 Heus aquí, eructen amb la boca, tenen espases als llavis; perquè, diuen, qui els escolta?
8 Però tu, Senyor, et riràs d'ells; tindreu tots els pagans en burla.
9 Per la seva força espero en tu, perquè Déu és la meva defensa.
10 El Déu de la meva misericòrdia m'impedirà; Déu em deixarà veure el meu desig sobre els meus enemics.
11 No els mateu, perquè el meu poble no s'oblidi; dispersa-los amb el teu poder; i fes-los caure, Senyor, escut nostre.
12 Pel pecat de la seva boca i per les paraules dels seus llavis, fins i tot siguin presos pel seu orgull, i per la maledicció i la mentida que diuen.
13 Consumeix-los amb ira, consumeix-los, perquè no siguin; i fes-los saber que Déu governa en Jacob fins als confins de la terra. Selah.
14 I al vespre que tornin; i que facin soroll com un gos, i facin una volta per la ciutat.
15 Que vagin amunt i avall a la recerca de carn, i rencor si no estan satisfets.
16 Però jo cantaré el teu poder; sí, cantaré en veu alta la teva misericòrdia al matí, perquè has estat la meva defensa i refugi en el dia de la meva aflicció.
17 A tu, fortalesa meva, cantaré, perquè Déu és la meva defensa i el Déu de la meva misericòrdia.

CAPÍTOL 60

1 (Al cap de música de Suxanedut, Michtam de David, per ensenyar; quan va lluitar amb Aramnaharaim i amb Aramzoba, quan Joab va tornar i va colpejar dotze mil d'Edom a la vall de la sal.) Déu, tu ens has rebutjat. , ens has dispersat, t'has disgustat; Torna't cap a nosaltres.
2 Has fet tremolar la terra; l'has trencat: guareix les seves bretxes; perquè tremola.
3 Has mostrat al teu poble coses dures: ens has fet beure el vi de la sorpresa.
4 Has donat un estendard als qui et temen, perquè es mostri a causa de la veritat. Selah.
5 perquè el teu estimat sigui alliberat; salva amb la teva mà dreta i escolta'm.
6 Déu ha parlat en la seva santedat; M'alegraré, dividiré Siquem i repartiré la vall de Succot.
7 Galaad és meva i Manassès meu; Efraïm també és la força del meu cap; Judà és el meu legislador;
8 Moab és la meva olla; sobre Edom llençaré la meva sabata: Filistea, triomfa per mi.
9 Qui em portarà a la ciutat forta? qui em portarà a Edom?
10 No vols tu, oh Déu, que ens has rebutjat? i tu, oh Déu, que no vas sortir amb els nostres exèrcits?
11 Ajudeu-nos a les dificultats, perquè en va és l'ajuda de l'home.
12 Per Déu farem valentia, perquè ell és qui trepitjarà els nostres enemics.

CAPÍTOL 61

1 (Al cap de música de Neginà, un salm de David.) Escolta el meu crit, oh Déu! atendre la meva pregària.
2 Des de l'extrem de la terra clamaré a tu, quan el meu cor s'aclapara: condueix-me a la roca més alta que jo.
3 Perquè has estat per a mi un refugi i una torre forta contra l'enemic.
4 Estaré al teu tabernacle per sempre; confiaré en la coberta de les teves ales. Selah.
5 Perquè tu, oh Déu, has escoltat els meus vots: m'has donat l'herència dels qui temen el teu nom.
6 Perllongaràs la vida del rei, i els seus anys com moltes generacions.
7 Ell romandrà davant de Déu per sempre: oh, prepareu la misericòrdia i la veritat, que el guardin.
8 Així cantaré lloances al teu nom per sempre, perquè cada dia compleixi els meus vots.

CAPÍTOL 62

1 (Al cap de música, a Jedutun, un salm de David.) De veritat, la meva ànima confia en Déu: d'ell ve la meva salvació.
2 Ell només és la meva roca i la meva salvació; ell és la meva defensa; No em emocionaré gaire.
3 Fins quan us imaginareu un mal contra un home? Tots vosaltres sereu assassinats: sereu com un mur inclinat i com una tanca que trontolla.
4 Només consulten per derrocar-lo de la seva excel·lència: es delecten amb la mentida; beneeixen amb la boca, però maleeixen per dins. Selah.
5 ànima meva, espera només en Déu; perquè la meva expectativa és d'ell.
6 Només ell és la meva roca i la meva salvació: ell és la meva defensa; No em mouré.
7 En Déu està la meva salvació i la meva glòria: la roca de la meva força i el meu refugi és en Déu.
8 Confia en ell en tot moment; pobles, aboqueu el vostre cor davant d'ell: Déu és un refugi per a nosaltres. Selah.
9 Certament, els homes de baix grau són vanitat, i els homes d'alt grau són una mentida: per ser posats a la balança, són més lleugers que la vanitat.
10 No confieu en l'opressió, i no us feu vana en el robatori: si les riqueses augmenten, no hi poseu el cor.
11 Déu ha parlat una vegada; això ho he sentit dues vegades; aquest poder és de Déu.
12 També a tu, Senyor, la misericòrdia, perquè pagues a cadascú segons la seva obra.

CAPÍTOL 63

1 (Salm de David, quan era al desert de Judà.) Oh Déu, tu ets el meu Déu; Et buscaré d'hora: la meva ànima té set de tu, la meva carn t'enyora en una terra seca i assedegada, on no hi ha aigua;
2 Per veure el teu poder i la teva glòria, tal com t'he vist al santuari.
3 Com que la teva bondat és millor que la vida, els meus llavis et lloaran.
4 Així et beneiré mentre visqui: alçaré les meves mans en el teu nom.
5 La meva ànima estarà saciada com de moll i de greix; i la meva boca et lloarà amb llavis d'alegria:
6 Quan em recordo de tu al meu llit, i medito en tu durant les vigilies de la nit.
7 Perquè has estat el meu auxili, per això m'alegraré a l'ombra de les teves ales.
8 La meva ànima et segueix amb força; la teva mà dreta em sosté.
9 Però els que busquen la meva ànima per destruir-la, aniran a les parts més baixes de la terra.
10 Cauran per l'espasa: seran una part per a les guineus.
11 Però el rei s'alegrarà en Déu; Tothom que jura per ell es gloriarà, però la boca dels qui diuen mentides serà tancada.

CAPÍTOL 64

1 (Al cap de música, Salm de David.) Escolta la meva veu, oh Déu, en la meva pregària: guarda la meva vida de la por de l'enemic.
2 Amaga'm del consell secret dels malvats; de la insurrecció dels treballadors de la iniquitat:
3 Que afilen la llengua com una espasa, i dobleguen els seus arcs per llançar les seves fletxes, fins i tot paraules amargues:
4 Per tal que disparin en secret contra el perfecte: de sobte li disparen i no tinguis por.
5 S'encoratgen en un assumpte dolent: s'entretenen per posar trampes en secret; diuen: Qui els veurà?
6 Busquen les iniquitats; realitzen una recerca diligent: tant el pensament interior de cadascun d'ells com el cor, és profund.
7 Però Déu els dispararà amb una fletxa; de sobte seran ferits.
8 Així faran caure la seva pròpia llengua sobre ells mateixos: tots els que els veuran fugiran.
9 I tots els homes tindran por i declararan l'obra de Déu; perquè consideraran sàviament la seva obra.
10 El just s'alegrarà en el Senyor i confiarà en ell; i tots els rectes de cor es gloriaran.

CAPÍTOL 65

1 (Al cap de música, un salm i un cant de David.) La lloança t'espera, oh Déu, a Sió;
2 Oh tu que escoltes la pregària, a tu vindrà tota carn.
3 Les iniquitats prevalen contra mi; quant a les nostres transgressions, tu les purificaràs.
4 Feliç l'home que trieu i feu que s'acosti a vosaltres, perquè habiti als vostres atris: estarem satisfets de la bondat de la vostra casa, fins i tot del vostre temple sant.
5 Amb coses terribles en justícia ens respondràs, oh Déu de la nostra salvació; que ets la confiança de tots els confins de la terra i dels que estan lluny sobre el mar:
6 Que amb la seva força entalla les muntanyes; estar cenyit de poder:
7 Que calma el soroll dels mars, el soroll de les seves ones i el tumult de la gent.
8 També els qui habiten als extrems tenen por davant les teves senyals: tu fas alegrar les sortides del matí i del vespre.

9 Tu visites la terra i la regues; l'enriqueixes molt amb el riu de Déu, que és ple d'aigua; els prepares blat de moro, quan així ho has proveït.
10 Tu n'has regat abundosament les carenes, n'has arreglat els solcs, l'has suavitzant amb els xàfecs, n'has beneït la brolla.
11 Tu corones l'any amb la teva bondat; i els teus camins cauen greix.
12 Cauen sobre les pastures del desert, i els petits turons s'alegren per tot arreu.
13 Les pastures estan revestides de ramats; les valls també estan cobertes de blat de moro; criden d'alegria, també canten.

CAPÍTOL 66

1 (Al músic principal, Cançó o salm.) Feu un soroll de joia a Déu, tots els països:
2 Canteu l'honor del seu nom: feu gloriós la seva lloança.
3 Digues a Déu: Que terrible ets en les teves obres! per la grandesa del teu poder els teus enemics se sotmetran a tu.
4 Tota la terra t'adorarà i et cantarà; cantaran al teu nom. Selah.
5 Vine a veure les obres de Déu: és terrible en les seves accions amb els fills dels homes.
6 Ell va convertir el mar en terra seca; ells van passar pel riu a peu; allí ens vam alegrar en ell.
7 Ell governa amb el seu poder per sempre; els seus ulls miren les nacions: no s'enalti els rebels. Selah.
8 Beneïu el nostre Déu, pobles, i feu escoltar la veu de la seva lloança:
9 Que sosté la nostra ànima en vida, i no deixa que els nostres peus es moguin.
10 Perquè tu, oh Déu, ens has provat: ens has provat com es prova la plata.
11 Ens has fet entrar a la xarxa; vas posar aflicció sobre els nostres lloms.
12 Has fet cavalcar els homes sobre els nostres caps; vam passar pel foc i per l'aigua; però tu ens vas fer sortir a un lloc ric.
13 Jo entraré a casa teva amb holocaustos: et faré els meus vots,
14 Que els meus llavis han parlat, i la meva boca ha parlat quan estava en problemes.
15 T'oferiré holocaustos de vedells engreixats, amb encens de moltons; Oferiré bous amb cabres. Selah.
16 Veniu i escolteu tots els qui temeu Déu, i us explicaré el que ha fet per la meva ànima.
17 Vaig cridar a ell amb la meva boca, i va ser exaltat amb la meva llengua.
18 Si considero la iniquitat en el meu cor, el Senyor no m'escoltarà:
19 Però en veritat Déu m'ha escoltat; ha atès la veu de la meva pregària.
20 Beneït sigui Déu, que no ha rebutjat de mi la meva pregària ni la seva misericòrdia.

CAPÍTOL 67

1 (Al músic principal de Neginoth, Un salm o un cant.) Déu, tingui pietat de nosaltres i ens beneeix; i fa que el seu rostre brilli sobre nosaltres; Selah.
2 Perquè es conegui el teu camí a la terra, la teva salut salvadora entre totes les nacions.
3 Que el poble et lloi, oh Déu; que tot el poble et lloi.
4 Que les nacions s'alegren i cantin d'alegria, perquè jutjaràs els pobles amb justícia i regiràs les nacions de la terra. Selah.
5 Que el poble et lloi, oh Déu; que tot el poble et lloi.
6 Llavors la terra donarà els seus fruits; i Déu, fins i tot el nostre propi Déu, ens beneirà.
7 Déu ens beneirà; i tots els extrems de la terra el temen.

CAPÍTOL 68

1 (Al cap de música, Salm o cant de David.) Que s'aixequi Déu, que els seus enemics s'escampin, que també fugin davant seu els qui l'odien.
2 Com s'allunya el fum, allunya'ls; com la cera es fon davant del foc, així els malvats morin davant de Déu.
3 Però que els justos s'alegren; que s'alegrin davant Déu; sí, que s'alegrin molt.
4 Canteu a Déu, cantau lloances al seu nom: enalteix el que cavalca al cel pel seu nom JAH, i alegreu-vos davant d'ell.
5 El pare dels orfes i el jutge de les vídues és Déu al seu santuari.
6 Déu posa els solitaris en famílies: ell fa sortir els que estan lligats amb cadenes, però els rebels viuen a terra seca.
7 Déu, quan vas sortir davant del teu poble, quan vas marxar pel desert; Selah:
8 La terra va tremolar, el cel també va caure davant de Déu; fins i tot el mateix Sinaí es va commoure davant la presència de Déu, el Déu d'Israel.
9 Tu, Déu, vas enviar una pluja abundant, amb la qual vas confirmar la teva herència quan estava cansada.
10 La teva congregació hi ha habitat: tu, Déu, has preparat la teva bondat per als pobres.
11 El Senyor va donar la paraula: gran va ser la companyia dels que la van publicar.
12 Els reis dels exèrcits van fugir a gran velocitat, i la que es va quedar a casa va repartir el botí.
13 Encara que estigueu ajaguts entre les olles, sereu com les ales d'un colom cobertes de plata i les seves plomes d'or groc.
14 Quan el Totpoderós hi va escampar els reis, era blanc com la neu a Salmó.
15 El turó de Déu és com el turó de Basan; un turó alt com el turó de Basan.
16 Per què salteu, alts turons? aquest és el turó on Déu vol habitar; sí, el Senyor hi habitarà per sempre.
17 Els carros de Déu són vint mil, fins i tot milers d'àngels: el Senyor és enmig d'ells, com al Sinaí, al lloc sant.
18 Has pujat a dalt, has conduït captius captius; has rebut regals per als homes; sí, també per als rebels, perquè el Senyor Déu habités entre ells.
19 Beneït sigui el Senyor, que cada dia ens carrega de beneficis, el Déu de la nostra salvació. Selah.
20 El que és el nostre Déu és el Déu de la salvació; i de Déu, el Senyor, pertanyen els descendents de la mort.
21 Però Déu fereix el cap dels seus enemics i el cuir cabellut pelut d'aquell que encara segueix en les seves faltes.
22 El Senyor va dir: Tornaré de Basan, tornaré el meu poble de les profunditats del mar.

23 perquè el teu peu sigui mullat en la sang dels teus enemics, i la llengua dels teus gossos en ella.
24 Han vist el teu camí, oh Déu; fins i tot el camí del meu Déu, el meu Rei, al santuari.
25 Els cantants anaven abans, els seguien els instrumentistes; entre elles hi havia les dones que tocaven amb tamborelles.
26 Beneïu Déu en les congregacions, el Senyor, des de la font d'Israel.
27 Hi ha el petit Benjamí amb el seu governant, els prínceps de Judà i el seu consell, els prínceps de Zabuló i els prínceps de Neftalí.
28 El teu Déu ha manat la teva força: enforteix, oh Déu, allò que has fet per a nosaltres.
29 A causa del teu temple a Jerusalem, els reis et portaran presents.
30 Retreu la companyia de llançadors, la multitud de bous, amb els vedells del poble, fins que tots es sotmetin amb peces de plata: dispersa el poble que es delecta en la guerra.
31 Els prínceps sortiran d'Egipte; Etiòpia aviat allargarà les seves mans a Déu.
32 Canteu a Déu, regnes de la terra; Canteu lloances al Senyor; Selah:
33 Al qui cavalca sobre els cels dels cels, que eren d'antic; Heus aquí, ell envia la seva veu, i aquesta una veu poderosa.
34 Doneu força a Déu: la seva excel·lència és sobre Israel, i la seva força és als núvols.
35 Déu, tu ets terrible des dels teus llocs sants: el Déu d'Israel és qui dóna força i poder al seu poble. Beneït sigui Déu.

CAPÍTOL 69

1 (Al cap dels músics de Shoshannim, Salm de David.) Salva'm, Déu! perquè les aigües han arribat a la meva ànima.
2 M'enfonso en un fang profund, on no hi ha dret: he arribat a les aigües profundes, on els rius em desborden.
3 Estic cansat dels meus plors, la meva gola s'asseca, els meus ulls s'apagan mentre espero el meu Déu.
4 Els qui m'odien sense cap causa són més que els cabells del meu cap; els qui em volen destruir, sent els meus enemics injustament, són poderosos;
5 Déu meu, coneixes la meva bogeria; i els meus pecats no t'han amagat.
6 Que els qui confien en tu, Senyor, Déu dels exèrcits, no s'avergonyin per amor meu; que no siguin confusos per amor meu, oh Déu d'Israel, els qui et cerquen.
7 Perquè per amor teu he suportat l'oprobio; la vergonya m'ha cobert la cara.
8 M'he convertit en un estranger per als meus germans i un estranger per als fills de la meva mare.
9 Perquè el zel de la teva casa m'ha menjat; i els oprobios dels que t'han insultat han caigut sobre mi.
10 Quan vaig plorar i vaig castigar la meva ànima amb el dejuni, això va ser per a meu oprobio.
11 També vaig fer la meva roba de sac; i em vaig convertir en un proverbi per a ells.
12 Els qui seuen a la porta parlen contra mi; i jo era la cançó dels borratxos.
13 Però pel que fa a mi, la meva pregària és a tu, Senyor, en un temps agradable: Déu, en la multitud de la teva misericòrdia, escolta'm, en la veritat de la teva salvació.
14 Allibereu-me del fang, i que no m'enfonsi: que se'm alliberi dels qui m'odien i de les aigües profundes.
15 Que l'aigua no m'obligui, que l'abisme no m'engoleixi, i que la fossa no em tanqui la boca.
16 Escolta'm, Senyor; perquè la teva bondat és bona: torna a mi segons la multitud de les teves misericòrdies.
17 I no amagues el teu rostre del teu servent; perquè estic en problemes: escolteu-me ràpidament.
18 Apropa't a la meva ànima i rescata-la: allibera'm a causa dels meus enemics.
19 Has conegut el meu oprobio, la meva vergonya i el meu deshonor: tots els meus adversaris són davant teu.
20 L'oprobi m'ha trencat el cor; i estic ple de pesadesa: i buscava algun que s'apiadéssin, però no n'hi havia; i per consoladors, però no n'he trobat cap.
21 També em van donar fel per a la meva carn; i en la meva set em van donar vinagre per beure.
22 Que la seva taula esdevingui un parany davant d'ells, i allò que hauria de ser per al seu benestar, que esdevingui un parany.
23 Que els seus ulls siguin enfosquits, perquè no vegin; i fan que els seus lloms tremolin contínuament.
24 Vessa sobre ells la teva indignació, i que la teva ira s'apodera d'ells.
25 Que el seu habitatge sigui desolat; i que ningú habiti a les seves tendes.
26 Perquè persegueixen aquell a qui has colpejat; i parlen amb la pena dels que has ferit.
27 Afegeix la iniquitat a la seva iniquitat, i que no entrin en la teva justícia.
28 Que siguin esborrats del llibre dels vius, i que no s'escriguin amb els justos.
29 Però jo sóc pobre i trist: que la teva salvació, oh Déu, m'enalti.
30 Lloaré el nom de Déu amb un cant, i el glorificaré amb acció de gràcies.
31 Això també agradarà al Senyor més que un bou o un bou que tingui banyes i peülles.
32 Els humils ho veuran i s'alegraran, i el vostre cor viurà els qui busquen Déu.
33 Perquè el Senyor escolta els pobres i no menysprea els seus presoners.
34 Que el lloin el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou.
35 Perquè Déu salvarà Sió i edificarà les ciutats de Judà, perquè hi habitin i la posseeixin.
36 També la descendència dels seus servents l'heretarà, i els qui estimen el seu nom hi habitaran.

CAPÍTOL 70

1 (Al cap de música, un salm de David, per recordar-lo.) Afanya't, oh Déu, a alliberar-me; Afanya't a ajudar-me, Senyor.
2 Que siguin avergonyits i confusos els qui busquen la meva ànima; que es tornin enrere i es trobin en confusió, els qui desitgen el meu mal.
3 Que es tornin enrere per recompensa de la seva vergonya els que diguin: Aha, aha!

4 Que tots els qui et cerquen s'alegrin i s'alegren en tu; i que els qui estimen la teva salvació diguin contínuament: Que Déu sigui magnificat.
5 Però jo sóc pobre i necessitat: afanya't a mi, oh Déu: tu ets el meu auxili i el meu salvador; Senyor, no us espereu.

CAPÍTOL 71

1 En tu, Senyor, confio: no em deixi mai confusió.
2 Lliura'm amb la teva justícia i fes-me escapar: inclina la teva oïda cap a mi i salva'm.
3 Sigues la meva fortalesa habitacle, on puc recórrer contínuament: has donat manament de salvar-me; perquè tu ets la meva roca i la meva fortalesa.
4 Lliura'm, Déu meu, de la mà del malvat, de la mà de l'home injust i cruel.
5 Perquè tu ets la meva esperança, Senyor Déu; tu ets la meva confiança des de la meva joventut.
6 Per tu em sosté des del ventre; tu ets el que em va treure de les entranyes de la meva mare; la meva lloança serà sempre de tu.
7 Sóc com una meravella per a molts; però tu ets el meu refugi fort.
8 Que la meva boca s'ompli de la teva lloança i del teu honor tot el dia.
9 No em descartis en el temps de la vellesa; no m'abandoneu quan em faltin les forces.
10 Perquè els meus enemics parlen contra mi; i els qui guarden la meva ànima s'ajunten,
11 dient: Déu l'ha abandonat; perseguiu-lo i preneu-lo; perquè no hi ha ningú que l'alliberi.
12 Déu meu, no estigueu lluny de mi; Déu meu, afanyeu-vos a buscar el meu auxili.
13 Que siguin confusos i consumits els adversaris de la meva ànima; que es cobreixin d'oprobi i de deshonor els qui busquen el meu mal.
14 Però jo esperaré contínuament, i encara et lloaré cada cop més.
15 La meva boca anunciarà la teva justícia i la teva salvació tot el dia; perquè no en conec el nombre.
16 Aniré amb la força del Senyor Déu: faré esment de la teva justícia, només de la teva.
17 Déu, tu m'has ensenyat des de la meva joventut, i fins ara he explicat les teves meravelles.
18 Ara també, quan sigui vell i amb els caps grisos, oh Déu, no m'abandonis; fins que hagi mostrat la teva força a aquesta generació i el teu poder a tots els que han de venir.
19 També és molt alta la teva justícia, oh Déu, que has fet grans coses: oh Déu, que és com tu!
20 Tu, que m'has mostrat grans i doloroses afliccions, em tornaràs a revifar i em tornaràs a fer pujar de les profunditats de la terra.
21 Augmentaràs la meva grandesa i em consolaràs per totes bandes.
22 També et lloaré amb el salteri, la teva veritat, Déu meu;
23 Els meus llavis s'alegraran molt quan et canti; i la meva ànima, que has redimit.
24 La meva llengua també parlarà de la teva justícia tot el dia, perquè estan confusos, perquè són avergonyits, els que busquen el meu mal.

CAPÍTOL 72

1 (Salm per a Salomó.) Dona al rei els teus judicis, oh Déu, i la teva justícia al fill del rei.
2 Ell jutjarà el teu poble amb justícia, i els teus pobres amb justícia.
3 Les muntanyes portaran pau al poble, i els turons, amb la justícia.
4 Ell jutjarà els pobres del poble, salvarà els fills dels pobres i destrossarà l'opressor.
5 Et tindran por mentre durin el sol i la lluna, per totes les generacions.
6 Ell caurà com la pluja sobre l'herba segada, com els xàfecs que regeixen la terra.
7 En els seus dies florirà el just; i abundància de pau mentre duri la lluna.
8 També dominarà de mar a mar, i des del riu fins als extrems de la terra.
9 Els qui habiten al desert s'inclinaran davant d'ell; i els seus enemics lleparan la pols.
10 Els reis de Tarsis i de les illes portaran presents; els reis de Saba i Seba oferiran obsequis.
11 Sí, tots els reis cauran davant seu; totes les nacions el serviran.
12 Perquè alliberarà el pobre quan cridi; també els pobres i els que no tenen ajuda.
13 Ell perdonarà els pobres i els pobres, i salvarà les ànimes dels pobres.
14 Ell redimirà la seva ànima de l'engany i la violència, i la seva sang serà preciosa als seus ulls.
15 I viurà, i se li donarà de l'or de Saba; també es farà una pregària per ell contínuament; i cada dia serà lloat.
16 Hi haurà un grapat de blat de moro a la terra al cim de les muntanyes; el seu fruit tremolarà com el Líban, i els de la ciutat floriran com l'herba de la terra.
17 El seu nom perdurarà per sempre; el seu nom es mantindrà com el sol; i els homes seran beneïts en ell; totes les nacions l'anomenaran beneït.
18 Beneït sigui el Senyor Déu, el Déu d'Israel, que només fa coses meravelloses.
19 I beneït sigui el seu nom gloriós per sempre; i que tota la terra sigui plena de la seva glòria; Amén, i Amén.
20 S'han acabat les pregàries de David, fill de Jessè.

CAPÍTOL 73

1 (Salm d'Asaf.) De veritat, Déu és bo amb Israel, fins i tot amb els qui tenen el cor net.
2 Però pel que fa a mi, els meus peus gairebé se n'havien anat; els meus passos gairebé havien relliscat.
3 Perquè vaig tenir enveja dels insensats, quan vaig veure la prosperitat dels dolents.
4 Perquè no hi ha lligams en la seva mort, però la seva força és ferma.
5 No tenen problemes com els altres; tampoc estan plagats com els altres homes.
6 Per tant, l'orgull els envolta com una cadena; la violència els cobreix com una roba.
7 Els seus ulls destaquen de grossa: tenen més del que el cor podria desitjar.
8 Són corruptes i parlen malament sobre l'opressió: parlen amb altitud.

9 Posen la boca contra el cel, i la seva llengua camina per
la terra.
10 Per tant, el seu poble torna cap aquí, i se'ls arrossega
aigua d'una copa plena.
11 I diuen: Com ho sap Déu? i hi ha coneixement en
l'Altíssim?
12 Heus aquí, aquests són els impius que prosperen al món;
augmenten de riquesa.
13 De veritat que he netejat el meu cor en va, i m'he rentat
les mans amb innocència.
14 Perquè he estat afligit durant tot el dia, i he estat castigat
cada matí.
15 Si dic, diré així; Heus aquí, jo ofendreria la generació
dels vostres fills.
16 Quan vaig pensar en saber això, em va ser massa
dolorós;
17 Fins que vaig entrar al santuari de Déu; llavors vaig
entendre el seu final.
18 Segurament els vas posar en llocs relliscosos: els vas fer
caure a la destrucció.
19 Com són desolats, com en un moment! estan
completament consumits de terrors.
20 Com un somni quan un es desperta; així, Senyor, quan
et despertes, menyspREARàs la seva imatge.
21 Així el meu cor es va afligir, i em van punxar les regnes.
22 Tan insensat era jo i ignorant: era com una bèstia davant
teu.
23 No obstant això, estic sempre amb tu: m'has agafat per
la mà dreta.
24 Amb el teu consell em guiaràs, i després em rebràs a la
glòria.
25 A qui tinc jo al cel sinó a tu? i no hi ha ningú a la terra
que jo desitgi fora de tu.
26 La meva carn i el meu cor defalleixen, però Déu és la
força del meu cor i la meva part per sempre.
27 Perquè, vet aquí, els qui estan lluny de tu periran: has
destruït tots els qui es prostitueixen de tu.
28 Però és bo per a mi apropar-me a Déu: he confiat en el
Senyor Déu, per explicar totes les teves obres.

CAPÍTOL 74

1 (Maschil d'Asaf.) Oh Déu, per què ens has rebutjat per
sempre? per què fuma la teva ira contra les ovelles de la
teva pastura?
2 Recorda't de la teva congregació, que has comprat des
d'antic; la vara de la teva herència, que has redimit; aquesta
muntanya de Sió, on has habitat.
3 Alça els teus peus cap a les desolacions perpètues; fins i
tot tot el que l'enemic ha fet malament al santuari.
4 Els teus enemics rugeixen enmig de les teves
congregacions; van posar els seus ensenyaments per a
senyals.
5 Un home era famós per haver aixecat destrals sobre els
arbres gruixuts.
6 Però ara destrueixen l'obra tallada de seguida amb
destrals i martells.
7 Han llençat foc al teu santuari, han profanat abocant a
terra la residència del teu nom.
8 Van dir en el seu cor: Destruïm-los junts: han cremat
totes les sinagogues de Déu del país.
9 No veiem els nostres senyals: ja no hi ha cap profeta, ni
entre nosaltres ningú que sàpiga fins a quin punt.
10 Déu, fins quan renyirà l'adversari? blasfemarà l'enemic
el teu nom per sempre?
11 Per què retires la mà, la mà dreta? treu-la del teu pit.
12 Perquè Déu és el meu Rei d'antic, que fa la salvació
enmig de la terra.
13 Amb la teva força has dividit el mar: has trencat els caps
dels dracs a les aigües.
14 Vas trencar els caps del leviatan a trossos, i el vas donar
per menjar a la gent que habita el desert.
15 Vas escindir la font i el riu; vas assecar rius poderosos.
16 El dia és teu, la nit també és teva: tu has preparat la llum
i el sol.
17 Tu has establert totes les fronteres de la terra: has fet
l'estiu i l'hivern.
18 Recorda't d'això, que l'enemic ha insultat, Senyor, i que
el poble insensat ha blasfemat el teu nom.
19 No lliura l'ànima de la teva tórtola a la multitud dels
malvats; no oblidis per sempre la congregació dels teus
pobres.
20 Respecteu l'aliança, perquè els llocs foscos de la terra
estan plens d'habitacions de crueltat.
21 Que l'oprimit no torni avergonyit; que el pobre i el
pobre lloin el teu nom.
22 Aixeca't, oh Déu, defensa la teva pròpia causa: recorda
com l'home insensat t'ofrena cada dia.
23 No oblidis la veu dels teus enemics: el tumult dels que
s'aixequen contra teu augmenta constantment.

CAPÍTOL 75

1 (Al músic principal, Altaschith, un salm o cant d'Asaph.)
A tu, oh Déu, t'ho donem gràcies, et donem gràcies, perquè
el teu nom és a prop de les teves meravelles.
2 Quan rebi la congregació, jutjaré amb rectitud.
3 La terra i tots els seus habitants s'han dissolt: jo en porto
les columnes. Selah.
4 Vaig dir als insensats: No facis la bogeria, i als malvats:
No alceu la banya.
5 No aixequis la teva banya en alt: no parles amb el coll
rígid.
6 Perquè la promoció no ve ni de l'est, ni de l'oest, ni del
sud.
7 Però Déu és el jutge;
8 Perquè a la mà del Senyor hi ha una copa i el vi és
vermell; està ple de mescla; i n'aboca d'ell, però tots els
malvats de la terra els esborraran i els beuran.
9 Però ho anunciaré per sempre; Cantaré lloances al Déu de
Jacob.
10 També tallaré totes les banyes dels malvats; però els
corns dels justos seran exaltats.

CAPÍTOL 76

1 (Al cap de música de Neginot, Salm o cant d'Asaf.) A
Judà és conegut Déu: el seu nom és gran a Israel.
2 També hi ha el seu tabernacle a Salem i el seu lloc
d'habitació a Sió.
3 Allà va trencar les fletxes de l'arc, l'escut, l'espasa i la
batalla. Selah.
4 Ets més gloriós i excel·lent que les muntanyes de presa.

5 Els valents són saquejats, han dormit el seu son, i cap dels homes poderosos ha trobat les seves mans.
6 A causa de la teva reprensió, oh Déu de Jacob, tant el carro com el cavall queden en un somni mort.
7 Tu, fins i tot tu, has de tenir por: i qui pot estar davant dels teus ulls quan una vegada estiguis enutjat?
8 Vas fer sentir el judici des del cel; la terra tenia por i estava quieta,
9 Quan Déu es va aixecar per al judici, per salvar tots els mansos de la terra. Selah.
10 Certament, la ira de l'home et lloarà; la resta de la ira la frenaràs.
11 Fes un vot i fes-ho al Senyor, el teu Déu; que tots els que l'envolten portin presents al que s'ha de temer.
12 Exterminarà l'esperit dels prínceps: és terrible per als reis de la terra.

CAPÍTOL 77

1 (Al cap de música, a Jedutun, un salm d'Asaph.) Vaig clamar a Déu amb la meva veu, a Déu amb la meva veu; i em va escoltar.
2 El dia de la meva aflicció vaig buscar el Senyor: la meva llaga va córrer a la nit i no va cessar; la meva ànima no volia ser consolada.
3 Em vaig recordar de Déu i em vaig afligir; em vaig queixar i el meu esperit estava aclaparat. Selah.
4 Tu tens els meus ulls desperts: estic tan angoixat que no puc parlar.
5 He considerat els dies antics, els anys dels temps antics.
6 Recordo el meu cant a la nit: parlo amb el meu propi cor, i el meu esperit va buscar diligentment.
7 ¿El Senyor rebutjarà per sempre? i no serà més favorable?
8 La seva misericòrdia ha desaparegut per sempre? fallarà la seva promesa per sempre?
9 S'ha oblidat Déu de tenir clemència? ha tancat amb ira les seves tendres misericòrdies? Selah.
10 I vaig dir: Aquesta és la meva debilitat, però em recordaré els anys de la dreta de l'Altíssim.
11 Me'n recordaré de les obres del Senyor; segur que em recordaré les teves meravelles d'abans.
12 També meditaré sobre tota la teva obra i parlaré de les teves obres.
13 El teu camí, oh Déu, és al santuari: qui és un Déu tan gran com el nostre Déu?
14 Tu ets el Déu que fa meravelles: has manifestat la teva força entre el poble.
15 Amb el teu braç has redimit el teu poble, els fills de Jacob i de Josep. Selah.
16 Les aigües t'han vist, oh Déu, les aigües t'han vist; tenien por: les profunditats també estaven turbulentes.
17 Els núvols van vessar aigua, el cel va emetre un so;
18 La veu del teu tro va ser al cel: els llamps van il·luminar el món; la terra va tremolar i va tremolar.
19 El teu camí és al mar, i el teu camí a les grans aigües, i els teus passos no es coneixen.
20 Vas conduir el teu poble com un ramat de la mà de Moisès i Aaron.

CAPÍTOL 78

1 (Maschil d'Asaf.) Escolteu, poble meu, la meva llei; inclineu les vostres orelles a les paraules de la meva boca.
2 Obriré la meva boca en una paràbola: pronunciaré dites fosques d'antic:
3 El que hem sentit i conegut, i els nostres pares ens ho han explicat.
4 No els amagarem dels seus fills, mostrant a la generació futura les lloances del Senyor, la seva força i les seves meravelles que ha fet.
5 Perquè va establir un testimoni en Jacob i va establir una llei a Israel, que va manar als nostres pares, perquè la fessin conèixer als seus fills:
6 perquè els conegui la generació futura, fins i tot els fills que haurien de néixer; qui hauria de sorgir i declarar-los als seus fills:
7 perquè posin la seva esperança en Déu i no oblidin les obres de Déu, sinó que guardin els seus manaments:
8 I no fos com els seus pares, una generació obstinada i rebel; una generació que no tenia el cor correcte, i l'esperit de la qual no era ferm amb Déu.
9 Els fills d'Efraïm, armats i portant arcs, es van tornar enrere el dia de la batalla.
10 No van guardar l'aliança de Déu i es van negar a caminar en la seva llei;
11 I va oblidar les seves obres i les meravelles que els havia mostrat.
12 Va fer coses meravelloses als ulls dels seus pares, a la terra d'Egipte, al camp de Soan.
13 Va dividir el mar i els va fer passar; i va posar les aigües com un munt.
14 També els conduïa de dia amb un núvol, i tota la nit amb una llum de foc.
15 Va trencar les roques al desert i els va donar a beure com de les grans profunditats.
16 També va fer sortir rierols de la roca i va fer baixar les aigües com rius.
17 I van pecar encara més contra ell provocant l'Altíssim al desert.
18 I van temptar Déu en el seu cor demanant carn per a la seva luxúria.
19 Sí, van parlar contra Déu; van dir: Pot Déu preparar una taula al desert?
20 Heus aquí, va colpejar la roca, les aigües brollaven i els rierols es desbordaven; també pot donar pa? pot donar carn al seu poble?
21 Per això el Senyor va sentir això i es va indignar; així es va encendre un foc contra Jacob, i també va pujar la ira contra Israel;
22 Perquè no creien en Déu, ni confiaven en la seva salvació:
23 Encara que havia manat als núvols des de dalt i obrir les portes del cel,
24 I els havia plogut mana per menjar, i els havia donat del blat del cel.
25 L'home va menjar menjar dels àngels: els va enviar carn a saciar.
26 Va fer bufar un vent de llevant al cel, i amb el seu poder va fer entrar el vent del sud.
27 També els va ploure carn com pols, i ocells amb plomes com la sorra del mar:

28 I el va deixar caure enmig del seu campament, al voltant de les seves cases.
29 Així van menjar i es van saciar, perquè els va donar el seu propi desig;
30 No es van allunyar de la seva luxúria. Però mentre encara tenien la carn a la boca,
31 La ira de Déu va caure sobre ells, va matar els més grossos d'ells i va matar els homes escollits d'Israel.
32 Per tot això van pecar encara i no van creure per les seves meravelles.
33 Per això va consumir els seus dies en vanitat, i els seus anys en problemes.
34 Quan els va matar, el van buscar; i van tornar i van preguntar a Déu d'hora.
35 I es van recordar que Déu era la seva roca i el Déu alt el seu redemptor.
36 No obstant això, el van afalagar amb la boca, i el van mentir amb la llengua.
37 Perquè el seu cor no era recte amb ell, ni van ser ferms en el seu pacte.
38 Però ell, ple de compassió, va perdonar la seva iniquitat i no els va destruir; sí, moltes vegades va allunyar la seva ira i no va despertar tota la seva ira.
39 Perquè es va recordar que no eren més que carn; un vent que passa, i no torna.
40 Quantes vegades l'han provocat al desert i l'han afligit al desert!
41 Sí, van tornar enrere i van temptar Déu, i van limitar el Sant d'Israel.
42 No es van recordar de la seva mà, ni del dia que els va alliberar de l'enemic.
43 Com havia fet els seus signes a Egipte i les seves meravelles al camp de Soan:
44 I havien convertit els seus rius en sang; i les seves riuades, que no podien beure.
45 Va enviar entre ells diverses espècies de mosques, que les van devorar; i granotes, que els van destruir.
46 També va donar els seus fruits a l'eruga i el seu treball a la llagosta.
47 Va destruir les seves vinyes amb calamarsa, i els seus sicomores amb gelades.
48 També va lliurar el seu bestiar a la calamarsa, i els seus ramats als trons calents.
49 Va llançar sobre ells el foc de la seva ira, ira, indignació i problemes, enviant-los entre ells àngels dolents.
50 Va fer camí a la seva ira; no va salvar la seva ànima de la mort, sinó que va lliurar la seva vida a la pesta;
51 I va colpejar tots els primogènits d'Egipte; el principal de la seva força als tabernacles de Cam:
52 Però va fer sortir el seu propi poble com ovelles, i els va guiar al desert com un ramat.
53 I els va conduir amb seguretat, de manera que no tinguessin por, però el mar va aclaparar els seus enemics.
54 I els va portar a la frontera del seu santuari, fins a aquesta muntanya, que la seva mà dreta havia comprat.
55 També va expulsar les nacions davant d'ells, i els va repartir l'herència per línia, i va fer habitar les tribus d'Israel a les seves tendes.
56 Però van temptar i provocar el Déu Altíssim, i no van guardar els seus testimonis:
57 Però es van tornar enrere i van actuar infidelment com els seus pares: es van desviar com un arc enganyós.
58 Perquè el van irritar amb els seus alts llocs, i el van provocar gelosia amb les seves imatges esculpides.
59 Quan Déu va sentir això, es va indignar i va aborrir molt Israel:
60 Així que va abandonar el tabernacle de Siló, la tenda que va col·locar entre els homes;
61 I va lliurar la seva força a la captivitat, i la seva glòria a les mans de l'enemic.
62 També va lliurar el seu poble a l'espasa; i es va indignar amb la seva herència.
63 El foc va consumir els seus joves; i les seves donzelles no foren donades al matrimoni.
64 Els seus sacerdots van caure a l'espasa; i les seves vídues no es van lamentar.
65 Llavors el Senyor es va despertar com un adormit i com un valent que crida a causa del vi.
66 I va colpejar els seus enemics a les parts posteriors: els va sotmetre a un insult perpetu.
67 A més, va rebutjar el tabernacle de Josep i no va escollir la tribu d'Efraïm:
68 Però va triar la tribu de Judà, la muntanya de Sió que estimava.
69 I va construir el seu santuari com palaus alts, com la terra que ha establert per sempre.
70 També va escollir David, el seu servent, i el va treure dels ramats:
71 De seguir les ovelles grans amb cria, el va portar per alimentar Jacob el seu poble, i Israel la seva herència.
72 Així que els va alimentar segons la integritat del seu cor; i els va guiar per l'habilitat de les seves mans.

CAPÍTOL 79

1 (Salm d'Asaf.) Déu, els pagans han entrat a la teva herència; han profanat el teu temple sant; han posat Jerusalem sobre munts.
2 Els cadàvers dels teus servents han donat per menjar als ocells del cel, la carn dels teus sants a les bèsties de la terra.
3 Han vessat la seva sang com aigua al voltant de Jerusalem; i no hi havia ningú per enterrar-los.
4 Ens hem convertit en un oprobio per als nostres veïns, un menyspreu i una burla per als qui ens envolten.
5 Fins quan, Senyor? estaràs enfadat per sempre? cremarà la teva gelosia com el foc?
6 Vessa la teva ira sobre els pobles que no t'han conegut i sobre els regnes que no han invocat el teu nom.
7 Perquè han devorat Jacob i han devastat el seu lloc de residència.
8 No us recordeu de les nostres iniquitats anteriors: que les vostres misericòrdies ens impedeixin ràpidament, perquè estem molt humiliats.
9 Ajuda'ns, oh Déu de la nostra salvació, per la glòria del teu nom, i allibera'ns i elimina els nostres pecats per amor del teu nom.
10 Per què haurien de dir els pagans: On és el seu Déu? que sigui conegut entre els pagans als nostres ulls per la venjança de la sang vessada dels teus servents.
11 Que vingui davant teu el sospir del presoner; d'acord amb la grandesa del teu poder, protegeix els que han de morir;
12 I retribueix als nostres veïns set vegades en el seu si l'oprobi amb què t'han insultat, Senyor.

13 Així, nosaltres, el teu poble i les ovelles de la teva pastura, et donarem gràcies per sempre; anunciarem la teva lloança a totes les generacions.

CAPÍTOL 80

1 (Al cap de músics sobre Xoxannimedut, un salm d'Asaph.) Escolta, oh pastor d'Israel, tu que condueix Josep com un ramat; tu que habitas entre els querubins, brilla.
2 Davant d'Efraïm, Benjamí i Manassès, desperta la teva força i vine a salvar-nos.
3 Fes-nos tornar, oh Déu, i fes brillar el teu rostre; i serem salvats.
4 Jahveh, Déu dels exèrcits, fins a quan estaràs enutjat contra la pregària del teu poble?
5 Els alimentes amb el pa de llàgrimes; i els va donar llàgrimes a beure en gran mesura.
6 Ens fas una baralla amb els nostres veïns, i els nostres enemics riuen entre ells.
7 Fes-nos tornar, oh Déu dels exèrcits, i fes brillar el teu rostre; i serem salvats.
8 Has fet sortir una vinya d'Egipte, has expulsat els pobles i l'has plantat.
9 Vas preparar un espai davant seu, i el vas fer arrelar profundament, i va omplir la terra.
10 Els turons estaven coberts amb l'ombra, i les seves branques eren com els bons cedres.
11 Va enviar les seves branques al mar, i les seves branques al riu.
12 Per què, doncs, has enderrocat les seves bardisses, de manera que tots els que passen pel camí l'arranquen?
13 El senglar del bosc el devora, i la bèstia del camp el devora.
14 Torna, et preguem, Déu dels exèrcits: mira des del cel, mira, visita aquesta vinya;
15 I la vinya que ha plantat la teva mà dreta, i la branca que et vas enfortir.
16 És cremat amb foc, és tallat: es perden a la reprovació del teu rostre.
17 Que la teva mà estigui sobre l'home de la teva mà dreta, sobre el fill de l'home que et vas enfortir.
18 Així que no ens enredirem de tu: reviu-nos i invocarem el teu nom.
19 Torna'ns, Senyor, Déu dels exèrcits, fes resplendir el teu rostre; i serem salvats.

CAPÍTOL 81

1 (Al músic principal de Gittit, un salm d'Asaph.) Canteu a Déu, la nostra força, feu un soroll de joia al Déu de Jacob.
2 Preneu un salm i porteu aquí el tambor, l'arpa agradable amb el salteri.
3 Toqueu la trompeta a la lluna nova, en el temps assenyalat, el dia de la nostra festa solemne.
4 Perquè aquest era un estatut per a Israel i una llei del Déu de Jacob.
5 Això ho va ordenar a Josep com a testimoni, quan va marxar per la terra d'Egipte, on vaig escoltar una llengua que no entenia.
6 Vaig treure la seva espatlla de la càrrega: les seves mans van ser alliberades de les olles.
7 Vas cridar en l'angoixa, i jo t'he alliberat; Et vaig respondre al lloc secret del tro: et vaig provar a les aigües de Meriba. Selah.
8 Escolta, poble meu, i et donaré testimoni: Israel, si em fas cas;
9 No hi haurà cap déu estrany en tu; ni adoraràs cap déu estrany.
10 Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte; obre la teva boca i jo l'ompliré.
11 Però el meu poble no va escoltar la meva veu; i Israel no voldria cap de mi.
12 Així que els vaig entregar a la luxúria del seu propi cor, i van caminar segons els seus propis consells.
13 Si el meu poble m'hagués escoltat, i Israel hagués caminat pels meus camins!
14 Aviat hauria sotmès els seus enemics, i hauria girat la meva mà contra els seus adversaris.
15 Els que odien el Senyor s'haurien d'haver sotmès a ell, però el seu temps hauria d'haver durat per sempre.
16 També els hauria d'haver alimentat amb el millor del blat, i t'hauria saciat amb mel de la roca.

CAPÍTOL 82

1 (Salm d'Asaf.) Déu està en la congregació dels poderosos; jutja entre els déus.
2 Fins quan jutjareu injustament i acceptareu les persones dels malvats? Selah.
3 Defensa el pobre i l'orphelin: fes justícia als afligits i a l'indigent.
4 Allibera els pobres i els pobres: allibera'ls de la mà dels malvats.
5 No ho saben ni ho entendran; caminen en la foscor: tots els fonaments de la terra estan fora de curs.
6 He dit: Vosaltres sou déus; i tots vosaltres sou fills de l'Altíssim.
7 Però vosaltres morireu com els homes, i caureu com un dels prínceps.
8 Aixeca't, oh Déu, jutja la terra, perquè heretaràs totes les nacions.

CAPÍTOL 83

1 (Càntic o salm d'Asaf.) No callis, oh Déu; no callis i no et quedis quiet, oh Déu.
2 Perquè, vet aquí, els teus enemics fan un rebombori, i els qui t'odien han alçat el cap.
3 Han pres consell astut contra el teu poble i han consultat contra els teus amagats.
4 Han dit: Vine, i deixem-los fora de ser una nació; perquè el nom d'Israel ja no es recordi.
5 Perquè s'han consultat amb un sol consentiment: s'han unit contra tu:
6 Els tabernacles d'Edom i els ismaelites; de Moab i els agarenes;
7 Guebal, Ammon i Amalek; els filisteus amb els habitants de Tir;
8 Assur també s'ha unit amb ells: han ajudat els fills de Lot. Selah.
9 Fes-los com als madianites; quant a Sísara, com a Jabin, al torrent de Quisó:

10 Que van morir a Endor: es van convertir com fems per a la terra.
11 Fes que els seus nobles siguin com Oreb i com Zeeb; sí, tots els seus prínceps com Zeba i com Zalmunna.
12 Qui va dir: Prenguem les cases de Déu en possessió.
13 Déu meu, fes-los com una roda; com el rostoll davant del vent.
14 Com el foc crema una llenya, i com la flama incendia les muntanyes;
15 Persegueix-los, doncs, amb la teva tempesta, i fes-los espantar amb la teva tempesta.
16 Ompliu els seus rostres de vergonya; perquè cerquin el teu nom, Senyor.
17 Que siguin confusos i turbats per sempre; sí, que siguin avergonyits i morin:
18 perquè els homes sàpiguen que tu, el nom de la qual només és Jehovà, ets l'altíssim de tota la terra.

CAPÍTOL 84

1 (Al cap dels músics de Gittit, un salm per als fills de Corè.) Que amables són els teus tabernacles, Senyor dels exèrcits!
2 La meva ànima anhela, sí, fins i tot es desfalleix pels atris del Senyor: el meu cor i la meva carn criden pel Déu viu.
3 Sí, el pardal ha trobat una casa, i l'oreneta un niu per a ella, on pot posar els seus cries, els teus altars, Senyor dels exèrcits, el meu rei i el meu Déu.
4 Feliços els qui habiten a casa teva: encara et lloaran. Selah.
5 Feliç l'home que té la força en tu; en el cor dels quals estan els camins d'ells.
6 Qui passant per la vall de Baca en fan un pou; la pluja també omple els estanys.
7 Van de força en força, cadascun d'ells a Sió es presenta davant Déu.
8 Senyor, Déu dels exèrcits, escolta la meva pregària: escolta, Déu de Jacob. Selah.
9 Mira, oh Déu, el nostre escut, i mira la cara del teu ungit.
10 Perquè un dia als teus patis és millor que mil. Prefereixo ser porter a la casa del meu Déu que habitar a les tendes de la maldat.
11 Perquè el Senyor Déu és sol i escut: el Senyor donarà gràcia i glòria; no negarà res de bo als qui caminen rectes.
12 Senyor dels exèrcits, beneït l'home que confia en tu.

CAPÍTOL 85

1 (Al cap dels músics, un salm per als fills de Coré.) Senyor, has estat favorable a la teva terra: has fet tornar la captivitat de Jacob.
2 Has perdonat la iniquitat del teu poble, has cobert tot el seu pecat. Selah.
3 T'has tret tota la teva ira: t'has allunyat del foc de la teva ira.
4 Fes-nos tornar, oh Déu de la nostra salvació, i fes cessar la teva ira contra nosaltres.
5 Estaràs enutjat amb nosaltres per sempre? ¿Extrauràs la teva ira per totes les generacions?
6 ¿No ens tornaràs a reviure, perquè el teu poble s'alegri en tu?
7 Mostra'ns la teva misericòrdia, Senyor, i dóna'ns la teva salvació.
8 Escoltaré el que dirà Déu, el Senyor, perquè dirà pau al seu poble i als seus sants, però que no tornin a la bogeria.
9 Certament, la seva salvació és a prop dels qui el temen; perquè la glòria habiti a la nostra terra.
10 La misericòrdia i la veritat es troben juntes; la justícia i la pau s'han besat.
11 La veritat brollarà de la terra; i la justícia mirarà des del cel.
12 Sí, el Senyor donarà el que és bo; i la nostra terra donarà els seus fruits.
13 La justícia anirà al seu davant; i ens posarà en el camí dels seus passos.

CAPÍTOL 86

1 (Una pregària de David.) Inclina la teva oïda, Senyor, escolta'm, perquè sóc pobre i necessitat.
2 Preserva la meva ànima; perquè sóc sant: oh Déu meu, salva el teu servent que confia en tu.
3 Sigues pietat de mi, Senyor, perquè us clamo cada dia.
4 Alegra l'ànima del teu servent, perquè a tu, Senyor, enalt la meva ànima.
5 Perquè tu, Senyor, ets bo i disposat a perdonar; i plena de misericòrdia amb tots els qui t'invoquen.
6 Escolta, Senyor, la meva pregària; i atendre la veu de les meves súpliques.
7 El dia de la meva aflicció et invocaré, perquè em respondràs.
8 Entre els déus no hi ha cap com tu, Senyor; ni hi ha obres semblants a les teves.
9 Totes les nacions que has creat vindran i adoraran davant teu, Senyor; i glorificarà el teu nom.
10 Perquè ets gran i fas coses meravelloses: ets només Déu.
11 Ensenya'm el teu camí, Senyor; Caminaré en la teva veritat: uneix el meu cor per témer el teu nom.
12 Et lloaré, Senyor, Déu meu, amb tot el meu cor, i glorificaré el teu nom per sempre.
13 Perquè gran és la teva misericòrdia envers mi, i has alliberat la meva ànima de l'infern més baix.
14 Déu meu, els orgullós s'han aixecat contra mi, i les reunions d'homes violents han buscat la meva ànima; i no t'he posat davant d'ells.
15 Però tu, Senyor, ets un Déu ple de compassió, de misericòrdia, de patiment i d'abundant en misericòrdia i veritat.
16 Volteu-vos a mi i tingueu pietat de mi; dóna la teva força al teu servent i salva el fill de la teva serventa.
17 Mostra'm un senyal de bé; perquè els qui m'odien ho vegin i s'avergonyin, perquè tu, Senyor, m'has ajudat i m'has consolat.

CAPÍTOL 87

1 (Salm o cant per als fills de Corè.) El seu fonament és a les muntanyes santes.
2 El Senyor estima les portes de Sió més que totes les cases de Jacob.
3 Es diuen coses glorioses de tu, ciutat de Déu. Selah.

4 Faré esment de Rahab i de Babilònia als qui em coneixen: vet aquí Filistia i Tir, amb Etiòpia; aquest home hi va néixer.
5 I de Sió es dirà: Aquest i aquell home van néixer en ella, i el més alt mateix la consolidarà.
6 El Senyor comptarà, quan escrigui el poble, que aquest home hi va néixer. Selah.
7 Tant els cantants com els músics d'instruments hi seran: totes les meves fonts són en tu.

CAPÍTOL 88

1 (Càntic o salm per als fills de Coré, al cap de música de Mahalat Leannoth, Masquil d'Heman l'Ezrahita.) Senyor, Déu de la meva salvació, he clamat dia i nit davant teu:
2 Que la meva pregària vingui davant teu: inclina la teva oïda al meu crit;
3 Perquè la meva ànima està plena de problemes, i la meva vida s'acosta a la tomba.
4 Se'm compta amb els que baixen a la fossa: sóc com un home que no té forces;
5 Lliure entre els morts, com els morts que jacen al sepulcre, dels quals ja no et recordes, i que et seran tallats de la mà.
6 M'has posat a la fossa més baixa, a les fosques, a les profunditats.
7 La teva ira és dura sobre mi, i m'has afligit amb totes les teves ones. Selah.
8 Has allunyat de mi els meus coneguts; m'has convertit en una abominació per a ells: estic tancat i no puc sortir.
9 El meu ull plora a causa de l'aflicció: Senyor, t'he cridat cada dia, he estès les meves mans cap a tu.
10 Vols fer meravelles als morts? s'aixecaran els morts i et lloaran? Selah.
11 La teva bondat serà declarada a la tomba? o la teva fidelitat en la destrucció?
12 Les teves meravelles seran conegudes a les fosques? i la teva justícia a la terra de l'oblit?
13 Però a tu he cridat, Senyor; i al matí la meva pregària t'impedirà.
14 Senyor, per què rebutges la meva ànima? per què m'amagues el teu rostre?
15 Estic afligit i disposat a morir des de la meva joventut; mentre pateixo els teus terrors, em distreixo.
16 La teva ira ardent m'envaeix; els teus terrors m'han tallat.
17 Cada dia m'envoltaven com l'aigua; em van acompanyar junts.
18 Amic i amic has allunyat de mi, i el meu conegut a les tenebres.

CAPÍTOL 89

1 (Maschil d'Ethan l'Ezrahita.) Cantaré per sempre les misericòrdies del Senyor: amb la meva boca donaré a conèixer la teva fidelitat a totes les generacions.
2 Perquè he dit: La misericòrdia s'edificarà per sempre; la teva fidelitat establiràs al mateix cel.
3 He fet una aliança amb els meus escollits, he jurat al meu servent David,
4 Afirmaré la teva descendència per sempre, i edificaré el teu tron per a totes les generacions. Selah.
5 I el cel lloarà les teves meravelles, Senyor; també la teva fidelitat en la congregació dels sants.
6 Perquè, al cel, qui es pot comparar amb el Senyor? Qui d'entre els fills dels poderosos es pot comparar amb el Senyor?
7 Déu és molt temut en l'assemblea dels sants, i cal respectar tots els que l'envolten.
8 Senyor Déu dels exèrcits, qui és un Senyor fort com tu? o a la teva fidelitat al teu voltant?
9 Tu regeixes l'agitació del mar: quan s'aixequen les onades, les calmes.
10 Has destrossat Rahab com un mort; amb el teu braç fort has escampat els teus enemics.
11 Els cels són teus, la terra també és teva; quant al món i la seva plenitud, tu els has fundat.
12 Tu els has creat el nord i el sud: Tabor i Hermon s'alegraran en el teu nom.
13 Tens un braç poderós: forta és la teva mà, i alta és la teva mà dreta.
14 La justícia i el judici són l'habitació del teu tron: la misericòrdia i la veritat passaran davant teu.
15 Feliç el poble que coneix el so de l'alegria: caminarà, Senyor, a la llum del teu rostre.
16 En el teu nom s'alegraran tot el dia, i en la teva justícia seran exaltats.
17 Perquè tu ets la glòria de la seva força, i en el teu favor s'enaltirà la nostra banya.
18 Perquè el Senyor és la nostra defensa; i el Sant d'Israel és el nostre rei.
19 Llavors vas parlar en visió al teu sant, i vas dir: He ajudat a un poderós; He exaltat un escollit entre el poble.
20 He trobat David, el meu servent; amb el meu oli sant l'he ungit:
21 Amb qui la meva mà serà ferma; també el meu braç l'enfortirà.
22 L'enemic no l'exigirà; ni el fill de la maldat l'afligeixi.
23 I derrotaré els seus enemics davant la seva cara i plagaré els qui l'odien.
24 Però la meva fidelitat i la meva misericòrdia seran amb ell, i en el meu nom serà exaltat la seva banya.
25 També posaré la seva mà al mar, i la seva mà dreta als rius.
26 Ell em cridarà: Tu ets el meu pare, el meu Déu i la roca de la meva salvació.
27 També el faré el meu primogènit, més alt que els reis de la terra.
28 Guardaré la meva misericòrdia per a ell per sempre, i la meva aliança es mantindrà ferma amb ell.
29 També faré que la seva descendència perduri per sempre, i el seu tron com els dies del cel.
30 Si els seus fills abandonen la meva llei i no segueixen els meus judicis;
31 Si infringeixen els meus estatuts i no guarden els meus manaments;
32 Llavors visitaré la seva transgressió amb la vara, i la seva iniquitat amb cops.
33 No obstant això, la meva bondat no li prendré del tot, ni deixaré que la meva fidelitat s'acabi.
34 No trencaré el meu pacte, ni canviaré el que ha sortit dels meus llavis.
35 Una vegada he jurat per la meva santedat que no mentiré a David.

36 La seva descendència perdurarà per sempre, i el seu tron com el sol davant meu.
37 Serà establert per sempre com la lluna i com a testimoni fidel al cel. Selah.
38 Però tu t'has rebutjat i has abominat, t'has enutjat amb el teu ungit.
39 Has anul·lat l'aliança del teu servent: has profanat la seva corona llançant-la a terra.
40 Has enderrocat totes les seves bardisses; has fet ruïnar les seves fortaleses.
41 Tots els qui passen pel camí el saquegen: és un oprobio per als seus veïns.
42 Has aixecat la mà dreta dels seus adversaris; has fet alegrar tots els seus enemics.
43 També has girat el fil de la seva espasa, i no l'has fet resistir a la batalla.
44 Has fet cessar la seva glòria i has llençat el seu tron a terra.
45 Has escurçat els dies de la seva joventut, l'has cobert de vergonya. Selah.
46 Fins quan, Senyor? t'amagaràs per sempre? cremarà la teva ira com el foc?
47 Recorda com és curt el meu temps: per què has fet tots els homes en va?
48 Quin és l'home que viu i no veurà la mort? alliberarà la seva ànima de la mà de la tomba? Selah.
49 Senyor, on són les teves bondats anteriors, que vas jurar a David amb la teva veritat?
50 Recorda, Senyor, l'oprobi dels teus servents; com porto en el meu si l'oprobi de tot el poble poderós;
51 Amb què han insultat els teus enemics, Senyor; amb què han retret els passos del teu ungit.
52 Beneït sigui el Senyor per sempre. Amén, i Amén.

CAPÍTOL 90

1 (Una pregària de Moisès, l'home de Déu.) Senyor, tu has estat el nostre lloc d'habitació de generació en generació.
2 Abans que les muntanyes fossin fetes, o mai haguessis format la terra i el món, fins i tot des de l'eternitat fins a l'eternitat, tu ets Déu.
3 Tu converteixes l'home en destrucció; i diu: Torneu, fills dels homes.
4 Perquè, als teus ulls, mil anys no són més que com ahir quan ha passat, i com una vigilància a la nit.
5 Tu els emportes com un diluvi; són com un son: al matí són com l'herba que creix.
6 Al matí floreix i creix; al vespre es talla i es marceix.
7 Perquè estem consumits per la teva ira, i per la teva ira estem turbats.
8 Has posat davant teu les nostres iniquitats, els nostres pecats secrets a la llum del teu rostre.
9 Perquè tots els nostres dies han passat en la teva ira: passem els nostres anys com un conte que s'explica.
10 Els dies dels nostres anys són seixanta anys; i si a causa de la força són vuitanta anys, tanmateix la seva força és treball i pena; perquè aviat es talla, i fugim volant.
11 Qui coneix el poder de la teva ira? fins i tot segons la teva por, així és la teva ira.
12 Ensenyeu-nos, doncs, a comptar els nostres dies, perquè puguem aplicar el nostre cor a la saviesa.
13 Torna, Senyor, fins quan? i que et penedeixis dels teus servents.
14 Sacia'ns d'hora amb la teva misericòrdia; perquè puguem alegrar-nos i alegrar-nos tots els nostres dies.
15 Alegra'ns segons els dies en què ens has afligit, i els anys en què hem vist el mal.
16 Que la teva obra aparegui als teus servents i la teva glòria als seus fills.
17 I que la bellesa del Senyor, el nostre Déu, estigui sobre nosaltres; sí, l'obra de les nostres mans ho establiu.

CAPÍTOL 91

1 Qui habita al lloc secret de l'Altíssim romandrà a l'ombra del Totpoderós.
2 Diré al Senyor: Ell és el meu refugi i la meva fortalesa: el meu Déu; en ell confiaré.
3 Certament, ell et alliberarà del llaç del caçador d'ocells i de la sorollosa pesta.
4 Ell et cobrirà amb les seves plomes, i sota les seves ales confiaràs: la seva veritat serà el teu escut i el teu escut.
5 No tindràs por del terror nocturn; ni per la fletxa que vola de dia;
6 Ni per la pesta que camina a les tenebres; ni per la destrucció que malgasta el migdia.
7 Un miler cauran al teu costat, i deu mil a la teva dreta; però no t'apropará.
8 Només amb els teus ulls veuràs i veuràs la recompensa dels malvats.
9 Perquè has fet del Senyor, que és el meu refugi, l'Altíssim, la teva habitació;
10 No t'aconseguirà cap mal, ni cap plaga s'acostarà a la teva casa.
11 Perquè ell encarregarà als seus àngels que et guardin en tots els teus camins.
12 Et portaran a les seves mans, perquè no xoqui el peu contra una pedra.
13 Trepitjaràs el lleó i la víbora; trepitjaràs el lleó i el drac.
14 Com que ha posat el seu amor en mi, per això el lliuraré; el posaré en alt, perquè coneix el meu nom.
15 Ell em cridarà, i jo li respondré: estaré amb ell en problemes; El lliuraré i l'honoraré.
16 El saciaré amb una llarga vida i li mostraré la meva salvació.

CAPÍTOL 92

1 (Un salm o un cant per al dissabte.) És una bona cosa donar gràcies al Senyor, i cantar lloances al teu nom, Altíssim:
2 Per mostrar la teva bondat al matí i la teva fidelitat cada nit,
3 Sobre un instrument de deu cordes i sobre el salteri; a l'arpa amb un so solemne.
4 Perquè tu, Senyor, m'has alegrat amb la teva obra: triomfaré en les obres de les teves mans.
5 Senyor, que grans són les teves obres! i els teus pensaments són molt profunds.
6 L'home brut no ho sap; això tampoc ho entén un ximple.
7 Quan els malvats brollen com l'herba, i quan floreixen tots els que fan iniquitat; és que seran destruïts per sempre:
8 Però tu, Senyor, ets altíssim per sempre.

9 Perquè, vet aquí, els teus enemics, Senyor, perquè els teus enemics periren; tots els treballadors de la iniquitat seran dispersos.
10 Però tu exaltaràs la meva banya com la banya d'un unicorn: seré ungit amb oli fresc.
11 Els meus ulls també veuran el meu desig sobre els meus enemics, i les meves orelles escoltaran el meu desig dels malvats que s'aixequen contra mi.
12 El just florirà com una palmera, creixerà com un cedre al Líban.
13 Els que han estat plantats a la casa del Senyor floriran als atris del nostre Déu.
14 Encara donaran fruit a la vellesa; seran grossos i florits;
15 Per mostrar que el Senyor és recte: ell és la meva roca, i no hi ha cap injustícia en ell.

CAPÍTOL 93

1 El Senyor regna, està vestit de majestat; el Senyor està revestit de força, amb què s'ha cenyit; també el món està ferm, que no es pot moure.
2 El teu tron està establert des de l'antiguitat: tu ets des de l'eternitat.
3 Els rius han alçat, Senyor, els rius han alçat la veu; les riuades aixequen les seves ones.
4 El Senyor és més alt que el soroll de moltes aigües, i més que les onades poderoses del mar.
5 Els teus testimonis són molt segurs: la santedat és la teva casa, Senyor, per sempre.

CAPÍTOL 94

1 Senyor Déu, a qui pertany la venjança; Oh Déu, a qui pertany la venjança, mostra't.
2 Aixeca't, jutge de la terra: dóna una recompensa als orgullosos.
3 Senyor, fins quan triomfaran els malvats?
4 Fins quan pronunciaran i parlaran coses dures? i tots els obrers de la iniquitat es van gloriar?
5 Destrueixen el teu poble, Senyor, i afligeixen la teva heretat.
6 Maten la vídua i l'estranger, i maten l'orfe.
7 Però diuen: El Senyor no ho veurà, ni el Déu de Jacob ho veurà.
8 Enteneu-vos, insensats del poble; i insensats, quan sereu savis?
9 El qui va plantar l'orella, no escoltarà? el que va formar l'ull, no veurà?
10 El que castiga els pagans, no corregirà? el que ensenya coneixement a l'home, no ho sabrà?
11 El Senyor sap que els pensaments dels homes són vanitat.
12 Beneït sigui l'home a qui casties, Senyor, i l'ensenyen de la teva llei;
13 Per tal de donar-li descans dels dies de l'adversitat, fins que s'excava la fossa per als malvats.
14 Perquè el Senyor no deixarà el seu poble, ni abandonarà la seva herència.
15 Però el judici tornarà a la justícia, i tots els rectes de cor el seguiran.
16 Qui s'aixecarà per mi contra els malfactors? o qui em defensarà contra els que fan iniquitat?
17 Si el Senyor no hagués estat el meu auxili, la meva ànima gairebé s'havia quedat en silenci.
18 Quan vaig dir: El meu peu rellisca; la teva misericòrdia, Senyor, m'ha sostingut.
19 En la multitud dels meus pensaments dins meu, els teus consols delecten la meva ànima.
20 Tindrà comunió amb tu el tron de la iniquitat, que marca la maldat amb una llei?
21 S'apleguen contra l'ànima dels justos i condemnen la sang innocent.
22 Però el Senyor és la meva defensa; i el meu Déu és la roca del meu refugi.
23 I portarà sobre ells la seva pròpia iniquitat i els exterminarà amb la seva pròpia maldat; sí, el Senyor, el nostre Déu, els exterminarà.

CAPÍTOL 95

1 Vine, cantem al Senyor: fem un soroll de joia a la roca de la nostra salvació.
2 Anem a la seva presència amb acció de gràcies, i fem un soroll de joia amb ell amb salms.
3 Perquè el Senyor és un gran Déu i un gran rei per sobre de tots els déus.
4 A la seva mà hi ha els profunds de la terra; també és seva la fortalesa dels turons.
5 El mar és seu, i ell el va fer; i les seves mans van formar la terra seca.
6 Vine, adorem i prosternem-nos: agenollem-nos davant el Senyor, el nostre creador.
7 Perquè ell és el nostre Déu; i nosaltres som la gent de la seva pastura, i les ovelles de la seva mà. Avui si escolteu la seva veu,
8 No enduris el teu cor, com en la provocació i com en el dia de la temptació al desert:
9 Quan els vostres pares em van temptar, em van provar i van veure la meva obra.
10 Durant quaranta anys em vaig afligir amb aquesta generació, i vaig dir: És un poble que s'equivoca de cor i no ha conegut els meus camins.
11 A qui vaig jurar en la meva ira que no entrarien al meu repòs.

CAPÍTOL 96

1 Canteu al Senyor un cant nou: canteu al Senyor tota la terra.
2 Canteu al Senyor, beneïu el seu nom; mostra la seva salvació dia a dia.
3 Proclama la seva glòria entre els pobles, les seves meravelles entre tots els pobles.
4 Perquè el Senyor és gran i molt digne de lloar: és temible per sobre de tots els déus.
5 Perquè tots els déus de les nacions són ídols, però el Senyor va fer els cels.
6 L'honor i la majestat són davant d'ell; la força i la bellesa són al seu santuari.
7 Doneu al Senyor, oh tribus del poble, doneu al Senyor glòria i força.
8 Doneu al Senyor la glòria deguda al seu nom: porteu una ofrena i entreu als seus atris.

9 Adoreu el Senyor amb la bellesa de la santedat: temeu davant d'ell tota la terra.
10 Digues entre els pobles que el Senyor regna: el món també s'establirà perquè no es commogui; jutjarà els pobles amb justícia.
11 Que s'alegri el cel i que s'alegri la terra; que bragi el mar i la seva plenitud.
12 Que s'alegri el camp i tot el que hi ha; aleshores s'alegraran tots els arbres del bosc
13 Davant el Senyor, perquè ve, perquè ve a jutjar la terra; jutjarà el món amb justícia, i els pobles amb la seva veritat.

CAPÍTOL 97

1 El Senyor regna; que s'alegri la terra; que la multitud de les illes s'alegre d'això.
2 Els núvols i les tenebres l'envolten; la justícia i el judici són l'habitació del seu tron.
3 Un foc passa davant seu i crema els seus enemics al voltant.
4 Els seus llamps van il·luminar el món: la terra va veure i va tremolar.
5 Els turons es van fondre com la cera davant del Senyor, davant del Senyor de tota la terra.
6 El cel anuncia la seva justícia, i tot el poble veu la seva glòria.
7 Queden confusos tots els qui serveixen imatges esculpides, els que es vanaglorien d'ídols: adorau-lo, tots els déus.
8 Sió ho va sentir i es va alegrar; i les filles de Judà es van alegrar dels teus judicis, Senyor.
9 Perquè tu, Senyor, ets alt per sobre de tota la terra; ets exaltat per sobre de tots els déus.
10 Els qui estimeu el Senyor, odieu el mal: ell salva les ànimes dels seus sants; els allibera de la mà dels malvats.
11 Llum és sembrada per als justos, i alegria per als rectes de cor.
12 Alegreu-vos en el Senyor, justos; i doneu gràcies al record de la seva santedat.

CAPÍTOL 98

1 (Un salm.) Canteu al Senyor un cant nou; perquè ha fet coses meravelloses: la seva mà dreta i el seu braç sant, li han aconseguit la victòria.
2 El Senyor ha donat a conèixer la seva salvació: ha mostrat la seva justícia als ulls dels pagans.
3 S'ha recordat de la seva misericòrdia i de la seva veritat envers la casa d'Israel: tots els extrems de la terra han vist la salvació del nostre Déu.
4 Feu un soroll d'alegria al Senyor, tota la terra: feu un gran soroll, alegreu-vos i cantau lloança.
5 Canteu al Senyor amb l'arpa; amb l'arpa i la veu d'un salm.
6 Amb les trompetes i el so de la corneta, feu un soroll de joia davant el Senyor, el Rei.
7 Que bragi el mar i la seva plenitud; el món i els qui hi habiten.
8 Que les riuades aplaudisquen, que els turons s'alegren junts
9 Davant del Senyor; perquè ve a jutjar la terra: amb justícia jutjarà el món i els pobles amb equitat.

CAPÍTOL 99

1 El Senyor regna; que tremoli el poble: s'asseu entre els querubins; que es mogui la terra.
2 El Senyor és gran a Sió; i està molt per sobre de totes les persones.
3 Que lloin el teu gran i terrible nom; perquè és sant.
4 La força del rei també estima el judici; tu estableixes l'equitat, fas el judici i la justícia en Jacob.
5 Exalteu el Senyor, el nostre Déu, i adorau-vos a l'esmbori dels seus peus; perquè ell és sant.
6 Moisès i Aaron entre els seus sacerdots, i Samuel entre els que invoquen el seu nom; van cridar al Senyor, i ell els va respondre.
7 Els va parlar a la columna de núvol: van guardar els seus testimonis i l'ordenança que els va donar.
8 Els vas respondre, Senyor Déu nostre: vas ser un Déu que els va perdonar, tot i que et vas venjar dels seus invents.
9 Exalteix el Senyor, el nostre Déu, i adora't al seu turó sant; perquè el Senyor, el nostre Déu, és sant.

CAPÍTOL 100

1 (Un salm de lloança.) Feu un soroll de joia al Senyor, tots els països.
2 Serviu el Senyor amb alegria: veniu davant seu amb cant.
3 Sabeu que el Senyor és Déu: és ell qui ens ha fet, i no nosaltres mateixos; som el seu poble i les ovelles de la seva pastura.
4 Entreu a les seves portes amb acció de gràcies, i als seus atris amb lloança: agraïu-lo i beneïu el seu nom.
5 Perquè el Senyor és bo; la seva misericòrdia és eterna; i la seva veritat perdura per totes les generacions.

CAPÍTOL 101

1 (Salm de David.) Cantaré misericòrdia i judici: a tu, Senyor, cantaré.
2 Em portaré sàviament d'una manera perfecta. Oh, quan vindràs a mi? Caminaré a casa meva amb un cor perfecte.
3 No posaré res dolent als meus ulls: odio l'obra dels que es desvien; no s'enganxarà a mi.
4 Un cor pervers s'allunyarà de mi: no coneixeré un malvat.
5 Qui calumniï en secret el seu proïsme, jo el tallaré; el que té la mirada alta i el cor orgullós no el patiré.
6 Els meus ulls estaran posats en els fidels de la terra, perquè habitin amb mi; el qui camina en el camí perfecte, em servirà.
7 El qui fa engany no habitarà a casa meva; el qui diu mentides no s'aturarà als meus ulls.
8 Destruiré d'hora tots els malvats del país; perquè exterminaré tots els malvats de la ciutat del Senyor.

CAPÍTOL 102

1 (Una pregària de l'afligit, quan es veu aclaparat, i aboca la seva queixa davant el Senyor.) Escolta la meva pregària, Senyor, i que arribi el meu clam cap a tu.
2 No amagues de mi el teu rostre el dia que estic en problemes; Inclina la teva orella cap a mi: el dia que cridi, respon-me ràpidament.

3 Perquè els meus dies s'han consumit com el fum, i els meus ossos s'han cremat com una llar.
4 El meu cor està xocat i sec com l'herba; perquè m'oblidé de menjar el meu pa.
5 A causa de la veu del meu gemec, els meus ossos s'enganxen a la meva pell.
6 Sóc com un pelicà del desert: sóc com un mussol del desert.
7 Miro, i sóc com un pardal sol al damunt de la casa.
8 Els meus enemics em retreuen tot el dia; i els que estan bojos contra mi han jurat contra mi.
9 Perquè he menjat cendra com el pa, i he barrejat la meva beguda amb el plor,
10 A causa de la teva indignació i de la teva ira, perquè m'has aixecat i m'has abocat.
11 Els meus dies són com una ombra que declina; i estic marcit com l'herba.
12 Però tu, Senyor, perduraràs per sempre; i el teu record per a totes les generacions.
13 T'aixecaràs i tindràs pietat de Sió, perquè ha arribat el temps d'afavorir-la, sí, el temps establert.
14 Perquè els teus servents es complauen amb les seves pedres i agraden la seva pols.
15 Així les nacions tindran por del nom del Senyor, i tots els reis de la terra la teva glòria.
16 Quan el Senyor edificarà Sió, apareixerà en la seva glòria.
17 Considerarà la pregària dels indigents, i no menysprearà la seva pregària.
18 Això serà escrit per a la generació vinent, i el poble que serà creat lloarà el Senyor.
19 Perquè ha mirat cap avall des de l'alçada del seu santuari; Des del cel el Senyor va contemplar la terra;
20 Per escoltar els gemecs del presoner; perdre els que són designats a mort;
21 Per proclamar el nom del Senyor a Sió, i la seva lloança a Jerusalem;
22 Quan el poble s'aplegui i els regnes per servir el Senyor.
23 Ell va debilitar la meva força en el camí; em va escurçar els dies.
24 Vaig dir: Déu meu, no em prenguis enmig dels meus dies: els teus anys són per totes les generacions.
25 Des d'antic vas fundar la terra, i els cels són obra de les teves mans.
26 Periran, però tu aguantaràs: sí, tots s'envelliran com un vestit; com una vestimenta els canviaràs, i seran canviats:
27 Però tu ets el mateix, i els teus anys no tindran fi.
28 Els fills dels teus servents perduraran, i la seva descendència serà establerta davant teu.

CAPÍTOL 103

1 (Salm de David.) Beneeix el Senyor, ànima meva; i tot el que hi ha dins meu, beneeix el seu sant nom.
2 Beneeix el Senyor, ànima meva, i no oblidis tots els seus beneficis:
3 Qui perdona totes les teves iniquitats; qui cura totes les teves malalties;
4 Qui rescata la teva vida de la destrucció; qui et corona de bondat i de misericòrdia;
5 Qui sacia la teva boca amb coses bones; perquè la teva joventut sigui renovada com la de l'àguila.
6 El Senyor fa justícia i justícia per a tots els oprimits.
7 Va donar a conèixer els seus camins a Moisès, els seus actes als fills d'Israel.
8 El Senyor és misericordiós i benigne, lent a la ira i gran en misericòrdia.
9 No renyirà sempre, ni guardarà la seva ira per sempre.
10 Ell no ens ha tractat segons els nostres pecats; ni ens va recompensar segons les nostres iniquitats.
11 Perquè com el cel és alt sobre la terra, tan gran és la seva misericòrdia envers els qui el temen.
12 Tan lluny com està l'orient de l'oest, tan lluny ha allunyat de nosaltres les nostres transgressions.
13 Com un pare es compadeix dels seus fills, així el Senyor es compadeix dels qui el temen.
14 Perquè ell coneix la nostra estructura; recorda que som pols.
15 Pel que fa a l'home, els seus dies són com l'herba: com la flor del camp, així floreix.
16 Perquè el vent hi passa per damunt i s'ha anat; i el seu lloc no ho sabrà més.
17 Però la misericòrdia del Senyor és des de l'eternitat fins a l'eternitat sobre els qui el temen, i la seva justícia per als fills dels fills;
18 Als qui guarden el seu pacte, i als que recorden els seus manaments per complir-los.
19 El Senyor ha preparat el seu tron al cel; i el seu regne domina tot.
20 Beneïu el Senyor, els seus àngels, que excel·lents en força, que compliu els seus manaments, escoltant la veu de la seva paraula.
21 Beneïu el Senyor, tots els seus exèrcits; ministres seus, que feu el seu plaer.
22 Beneïu el Senyor, totes les seves obres en tots els llocs del seu domini: beneïu el Senyor, ànima meva.

CAPÍTOL 104

1 Beneeix el Senyor, ànima meva. Senyor, Déu meu, ets molt gran; estàs vestit d'honor i majestat.
2 Qui et cobreix de llum com d'un vestit, que esten els cels com una cortina:
3 Qui posa les bigues de les seves cambres a les aigües, que fa dels núvols el seu carro, que camina sobre les ales del vent:
4 Qui fa esperits els seus àngels; els seus ministres un foc ardent:
5 Qui va posar els fonaments de la terra, perquè no fos remoguda per sempre.
6 El vas cobrir amb el fons com amb un vestit: les aigües s'aixecaven sobre les muntanyes.
7 Davant la teva reprensió van fugir; a la veu del teu tro s'allunyaven.
8 Pugen per les muntanyes; baixen per les valls fins al lloc que els has fundat.
9 Tu has posat un límit perquè no passin; que no tornin a cobrir la terra.
10 Ell envia les fonts a les valls, que corren entre els turons.
11 Donen de beure a totes les bèsties del camp: els ases salvatges apaguen la seva set.
12 Per ells tindran la seva habitació els ocells del cel, que canten entre les branques.

13 Ell rega els turons des de les seves cambres: la terra s'ha saciat del fruit de les teves obres.
14 Ell fa créixer l'herba per al bestiar i l'herba per al servei de l'home, per tal de treure menjar de la terra;
15 I el vi que alegra el cor de l'home, i l'oli que fa brillar el seu rostre, i el pa que enforteix el cor de l'home.
16 Els arbres del Senyor són plens de saba; els cedres del Líban, que ha plantat;
17 On els ocells fan els seus nius: quant a la cigonya, els avets són la seva casa.
18 Els turons alts són un refugi per a les cabres salvatges; i les roques per les conies.
19 Ell ha fixat la lluna per les estacions: el sol sap la seva posta.
20 Tu fas foscor i és de nit, on s'arrosseguen totes les bèsties del bosc.
21 Els lleons rugeixen després de la seva presa, i busquen la seva carn a Déu.
22 El sol surt, s'apleguen i els posen als seus caus.
23 L'home surt al seu treball i al seu treball fins al vespre.
24 Senyor, com són múltiples les teves obres! amb saviesa les has fet totes: la terra és plena de les teves riqueses.
25 Així és aquest mar gran i ample, on s'arrosseguen innombrables coses, tant petites com grans.
26 Allà van les naus: hi ha aquell leviatà que hi has fet jugar.
27 Tots ells esperen en tu; perquè els donis la seva carn en el seu temps.
28 Que els dones ho reuneixen: obre la mà, s'omplen de bé.
29 Tu amagues el teu rostre, ells s'espanten; els talls l'alè, moren i tornen a la seva pols.
30 Envieu el vostre esperit, han estat creats, i renoves la faç de la terra.
31 La glòria del Senyor perdurarà per sempre; el Senyor s'alegrarà amb les seves obres.
32 Ell mira la terra, i tremola; toca els turons, i ells fumegen.
33 Cantaré al Senyor mentre visqui: cantaré lloança al meu Déu mentre sigui el meu ésser.
34 La meva meditació sobre ell serà dolça: m'alegraré en el Senyor.
35 Que els pecadors siguin consumits de la terra, i que els dolents no siguin més. Beneeix el Senyor, ànima meva. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 105

1 Doneu gràcies al Senyor; invoca el seu nom: fes conèixer entre el poble les seves obres.
2 Canteu-li, canteu-li salms: parleu de totes les seves meravelles.
3 Gloriu-vos en el seu sant nom; que s'alegri el cor dels qui cerquen el Senyor.
4 Busqueu el Senyor i la seva força: busqueu el seu rostre sempre.
5 Recordeu les seves meravelles que ha fet; les seves meravelles i els judicis de la seva boca;
6 Oh descendència d'Abraham, el seu servent, fills de Jacob, el seu escollit.
7 Ell és el Senyor, el nostre Déu; els seus judicis són a tota la terra.
8 S'ha recordat per sempre del seu pacte, de la paraula que va manar a mil generacions.
9 El pacte que va fer amb Abraham, i el seu jurament a Isaac;
10 I ho va confirmar a Jacob com a llei, i a Israel com a aliança eterna:
11 dient: A tu et donaré la terra de Canaan, la part de la teva herència:
12 Quan eren pocs homes en nombre; sí, molt pocs, i desconeguts.
13 Quan anaven d'una nació a una altra, d'un regne a un altre poble;
14 No va permetre que ningú els fes mal: sí, va retreure els reis per amor d'ells;
15 dient: No toqueu el meu ungit, i no feu mal als meus profetes.
16 A més, va cridar fam al país: va trencar tot el bastó de pa.
17 Va enviar davant d'ells un home, Josep, que va ser venut com a criat:
18 A qui li feren els peus amb lligams: el van posar en ferro:
19 Fins al moment en què va arribar la seva paraula: la paraula del Senyor el va provar.
20 El rei el va enviar i el va deixar anar; fins i tot el governant del poble, i el deixin anar en llibertat.
21 El va fer senyor de la seva casa i governant de tots els seus béns:
22 Per lligar els seus prínceps a la seva voluntat; i ensenya saviesa als seus senadors.
23 Israel també va entrar a Egipte; i Jacob va residir a la terra de Cam.
24 I va augmentar molt el seu poble; i els va fer més forts que els seus enemics.
25 Els va convertir el cor per odiar el seu poble, per tractar amb astucia els seus servents.
26 Va enviar el seu servent Moisès; i Aaron que havia escollit.
27 Van mostrar entre ells els seus signes i prodigis a la terra de Cam.
28 Va enviar les tenebres i les va fer fosques; i no es van rebel·lar contra la seva paraula.
29 Va convertir les seves aigües en sang i va matar els seus peixos.
30 La seva terra va produir granotes en abundància, a les cambres dels seus reis.
31 Va parlar, i van venir diverses espècies de mosques i polls a totes les seves costes.
32 Els va donar calamarsa com a pluja i foc ardent a la seva terra.
33 També va colpejar les seves vinyes i les seves figueres; i frenen els arbres de les seves costes.
34 Va parlar, i van venir les llagomes i les erugues, i això sense nombre,
35 I es van menjar totes les herbes de la seva terra i van devorar el fruit de la seva terra.
36 També va matar a tots els primogènits de la seva terra, el principal de tota la seva força.
37 També els va fer sortir amb plata i or, i no hi havia cap persona feble entre les seves tribus.
38 Egipte es va alegrar quan van marxar, perquè la por d'ells va caure sobre ells.

39 Va estendre un núvol com a coberta; i foc per donar llum a la nit.
40 El poble va demanar, i ell va portar guatlles i els va saciar amb el pa del cel.
41 Va obrir la roca i les aigües van brollar; corrien pels llocs secs com un riu.
42 Perquè es va recordar de la seva santa promesa i d'Abraham, el seu servent.
43 I va fer sortir el seu poble amb alegria, i els seus escollits amb alegria:
44 I els va donar les terres dels pagans, i van heretar el treball del poble;
45 perquè observessin els seus estatuts i guardessin les seves lleis. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 106

1 Lloeu el Senyor. Doneu gràcies al Senyor; perquè és bo, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
2 Qui pot pronunciar els actes poderosos del Senyor? qui pot manifestar totes les seves lloances?
3 Feliços els qui guarden el judici i els qui fan la justícia en tot temps.
4 Recorda't de mi, Senyor, amb el favor que fas al teu poble: visita'm amb la teva salvació;
5 Per veure el bé dels teus escollits, per alegrar-me de l'alegria de la teva nació, per gloriar-me amb la teva herència.
6 Hem pecat amb els nostres pares, hem comès iniquitat, hem fet el mal.
7 Els nostres pares no van entendre les teves meravelles a Egipte; no es van recordar de la multitud de les teves misericòrdies; però el va provocar al mar, fins i tot al mar Roig.
8 No obstant això, els va salvar per amor del seu nom, per tal de donar a conèixer el seu poder poderós.
9 També va increpar el mar Roig i es va assecar; així els va conduir per les profunditats, com pel desert.
10 I els va salvar de la mà d'aquell que els odiava, i els va redimir de la mà de l'enemic.
11 I les aigües cobrien els seus enemics: no en va quedar cap.
12 Llavors van creure les seves paraules; van cantar les seves lloances.
13 Aviat van oblidar les seves obres; no van esperar el seu consell:
14 Però van desitjar molt al desert, i van temptar Déu al desert.
15 I els va donar la seva petició; però els va enviar flacidesa a l'ànima.
16 També van tenir enveja a Moisès al campament i a Aaron, el sant del Senyor.
17 La terra es va obrir i va engolir Dathan, i va cobrir la companyia d'Abiram.
18 I un foc es va encendre en la seva companyia; la flama va cremar els malvats.
19 Van fer un vedell a l'Horeb i van adorar la imatge de fosa.
20 Així van canviar la seva glòria en la semblança d'un bou que menja herba.
21 Van oblidar Déu, el seu salvador, que havia fet grans coses a Egipte;
22 Obres meravelloses a la terra de Cam, i coses terribles vora el mar Roig.
23 Per això va dir que els destruiria, si Moisès, el seu escollit, no s'hagués posat davant d'ell a la bretxa, per apagar la seva ira, perquè no els destruís.
24 Sí, van menysprear la terra agradable, no van creure la seva paraula:
25 Però van murmurar a les seves tendes i no van escoltar la veu del Senyor.
26 Per això va alçar la mà contra ells per enderrocar-los al desert:
27 Per enderrocar també la seva descendència entre les nacions, i per escampar-los per les terres.
28 També es van unir a Baalpeor i van menjar els sacrificis dels morts.
29 Així el van provocar ira amb els seus invents, i la plaga els va atacar.
30 Aleshores Finees es va aixecar i va executar el judici; i així es va aturar la plaga.
31 I això li va ser comptat com a justícia per a totes les generacions per sempre.
32 També el van enfadar davant les aigües de la baralla, de manera que Moisès va fer mal a causa d'ells:
33 Perquè van provocar el seu esperit, de manera que ell parlava amb els llavis desconsideradament.
34 No van destruir les nacions sobre les quals el Senyor els va ordenar:
35 Però es van barrejar entre els pagans i van aprendre les seves obres.
36 I van servir als seus ídols, que eren un parany per a ells.
37 Sí, van sacrificar els seus fills i les seves filles als dimonis,
38 I van vessar sang innocent, fins i tot la sang dels seus fills i de les seves filles, que van sacrificar als ídols de Canaan, i la terra es va contaminar de sang.
39 Així es van contaminar amb les seves pròpies obres i es van prostituir amb els seus propis invents.
40 Per això la ira del Senyor es va encendre contra el seu poble, de tal manera que va aborrir la seva pròpia herència.
41 I els va entregar en mans dels pagans; i els qui els odiaven els dominaven.
42 Els seus enemics també els van oprimir, i van ser sotmesos a les seves mans.
43 Moltes vegades els va lliurar; però el van provocar amb els seus consells i van ser humiliats per la seva iniquitat.
44 No obstant això, va contemplar la seva aflicció, quan va sentir el seu crit:
45 I es va recordar del seu pacte amb ells, i es va penedir segons la multitud de les seves misericòrdies.
46 També els va fer compadir de tots els que els portaven captius.
47 Salva'ns, Senyor, Déu nostre, i aplega'ns d'entre els pobles, per donar gràcies al teu sant nom i per triomfar en la teva lloança.
48 Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, des dels segles als segles, i que tot el poble digui: Amén. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 107

1 Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.

2 Que així diguin els redimits del Senyor, a qui ell ha redimit de la mà de l'enemic;
3 I els va reunir de les terres, de l'est i de l'oest, del nord i del sud.
4 Vagaven pel desert en solitari; no van trobar cap ciutat on habitar-se.
5 Afamats i assedegats, la seva ànima es va desmaiar en ells.
6 Llavors van cridar al Senyor en la seva aflicció, i ell els va alliberar de les seves afliccions.
7 I els va fer sortir pel bon camí, perquè anessin a una ciutat habitada.
8 Oh, si els homes lloessin el Senyor per la seva bondat i per les seves meravelles envers els fills dels homes!
9 Perquè sacia l'ànima enyorada, i omple de bondat l'ànima famolenc.
10 Els qui s'asseuen a les tenebres i a l'ombra de la mort, lligats en l'aflicció i el ferro;
11 Perquè es van rebel·lar contra les paraules de Déu i van menysprear el consell de l'Altíssim:
12 Per això els va fer caure el cor amb treball; van caure, i no hi havia ningú per ajudar.
13 Llavors van cridar al Senyor en la seva aflicció, i ell els va salvar de les seves afliccions.
14 Els va fer sortir de les tenebres i de l'ombra de la mort, i va trencar els seus lligams.
15 Oh, si els homes lloessin el Senyor per la seva bondat i per les seves meravelles envers els fills dels homes!
16 Perquè ha trencat les portes de bronze i ha tallat les barres de ferro.
17 Els insensats per la seva transgressió i per les seves iniquitats són afligits.
18 La seva ànima aborreix tota mena de carn; i s'acosten a les portes de la mort.
19 Llavors criden al Senyor en la seva aflicció, i ell els salva de les seves afliccions.
20 Va enviar la seva paraula, els va curar i els va alliberar de les seves destruccions.
21 Oh, si els homes lloessin el Senyor per la seva bondat i per les seves meravelles envers els fills dels homes!
22 I que sacrifiquin els sacrificis d'acció de gràcies, i que expliquin les seves obres amb alegria.
23 Els que baixen al mar amb vaixells, que fan negocis en grans aigües;
24 Aquests veuen les obres del Senyor i les seves meravelles a les profunditats.
25 Perquè ell mana, i aixeca el vent tempestuós, que n'aixeca les ones.
26 Pugen al cel, tornen a baixar a les profunditats: la seva ànima s'ha fonat a causa de l'angoixa.
27 Es trontollen d'un costat a l'altre i es trontollen com un borratxo, i estan al final del seu enginy.
28 Llavors criden al Senyor en la seva aflicció, i ell els treu de les seves afliccions.
29 Ell fa de la tempesta una calma, de manera que les seves onades s'han quedat.
30 Aleshores s'alegren perquè estan callats; així que els porta al seu refugi desitjat.
31 Si els homes lloessin el Senyor per la seva bondat i per les seves meravelles envers els fills dels homes!
32 Que l'exalteixin també en la congregació del poble, i el lloin en l'assemblea dels ancians.
33 Ell converteix els rius en un desert, i les fonts d'aigua en terra seca;
34 Una terra fecunda fins a l'ereditat, per la maldat dels qui hi habiten.
35 Ell converteix el desert en aigua estancada, i la terra seca en fonts.
36 I allà fa habitar els famolencs, perquè preparen una ciutat per habitar;
37 I sembrar els camps i plantar vinyes, que puguin donar fruits de creixement.
38 També els beneeix, de manera que es multipliquen molt; i no deixa disminuir el seu bestiar.
39 De nou, són minvats i abatuts per l'opressió, l'aflicció i la tristesa.
40 Vessa el menyspreu sobre els prínceps i els fa vagar pel desert, on no hi ha camí.
41 No obstant això, eleva el pobre de l'aflicció, i fa d'ell famílies com un ramat.
42 Els justos ho veuran i s'alegraran, i tota iniquitat li tancarà la boca.
43 Qui és savi i observa aquestes coses, també entendrà la bondat del Senyor.

CAPÍTOL 108

1 (Càntic o salm de David.) Déu meu, el meu cor està ferm; Cantaré i lloaré, fins i tot amb la meva glòria.
2 Desperta't, salteri i arpa: jo mateix em despertaré d'hora.
3 Et lloaré, Senyor, entre els pobles, i et cantaré lloances entre les nacions.
4 Perquè la teva misericòrdia és gran per sobre dels cels, i la teva veritat arriba fins als núvols.
5 Sigues exaltat, oh Déu, sobre els cels, i la teva glòria sobre tota la terra;
6 Perquè el teu estimat sigui alliberat: salva amb la teva mà dreta i respon-me.
7 Déu ha parlat en la seva santedat; M'alegraré, dividiré Siquem i repartiré la vall de Succot.
8 Galaad és meva; Manassès és meu; Efraïm també és la força del meu cap; Judà és el meu legislador;
9 Moab és la meva olla; sobre Edom llençaré la meva sabata; sobre Filistia triomfaré.
10 Qui em portarà a la ciutat forta? qui em portarà a Edom?
11 No vols tu, oh Déu, que ens has rebutjat? i tu, oh Déu, no sortiràs amb els nostres hostes?
12 Ajudeu-nos a les dificultats, perquè en va és l'ajuda de l'home.
13 Per Déu farem valentia, perquè ell és qui trepitjarà els nostres enemics.

CAPÍTOL 109

1 (Al cap de música, Salm de David.) No callis, Déu de la meva lloança;
2 Perquè la boca del malvat i la boca de l'engany s'han obert contra mi: han parlat contra mi amb llengua mentidera.
3 També em van envoltar amb paraules d'odi; i va lluitar contra mi sense causa.
4 Pel meu amor són els meus adversaris, però jo em dedico a la pregària.
5 I m'han recompensat mal per bé, i odi pel meu amor.

6 Posa un malvat sobre ell, i deixa que Satanàs estigui a la seva dreta.
7 Quan sigui jutjat, que sigui condemnat, i que la seva pregària esdevingui pecat.
8 Que els seus dies siguin pocs; i que un altre prengui el seu càrrec.
9 Que els seus fills siguin orfes i que la seva dona sigui vídua.
10 Que els seus fills siguin contínuament vagabunds i mendiguen; que cerquin també el seu pa als seus llocs desolats.
11 Que l'extorsionador agafi tot el que té; i deixeu que els estrangers li facin malbé la feina.
12 Que no hi hagi ningú que li faci misericòrdia, ni que hi hagi qui afavoreixi els seus orfes.
13 Que la seva descendència sigui extirpada; i en la generació següent, esborraran el seu nom.
14 Que la iniquitat dels seus pares sigui recordada davant el Senyor; i que el pecat de la seva mare no sigui esborrat.
15 Que estiguin constantment davant el Senyor, perquè esborrarà de la terra la seva memòria.
16 perquè no es va recordar de fer misericòrdia, sinó que va perseguir el pobre i el pobre, per matar fins i tot els que tenien el cor trencat.
17 Com a ell li agradava la maledicció, així li arribés; com no es va delectar en la benedicció, així s'allunyi d'ell.
18 Com es va revestir de malediccions com amb la seva roba, així que entri a les seves entranyes com l'aigua, i com l'oli als seus ossos.
19 Que sigui per a ell com el vestit que el cobreix, i com un cinturó amb el qual va cenyit contínuament.
20 Que aquesta sigui la recompensa dels meus adversaris de part del Senyor, i dels que parlen malament contra la meva ànima.
21 Però tu fes per mi, oh Déu Senyor, per amor del teu nom: perquè la teva misericòrdia és bona, allibera'm.
22 Perquè sóc pobre i necessitat, i el meu cor està ferit dins meu.
23 M'he anat com l'ombra quan decau: em trontoll amunt i avall com la llagosta.
24 Els meus genolls són febles pel dejuni; i la meva carn s'ha deixat de grossa.
25 També em vaig convertir en un oprobi per a ells: quan em van mirar, van sacsejar el cap.
26 Ajuda'm, Senyor, Déu meu: salva'm segons la teva misericòrdia:
27 perquè sàpiguen que aquesta és la teva mà; que tu, Senyor, ho has fet.
28 Que maleeixin, però tu beneïu: quan s'aixequin, que s'avergonyin; però que el teu servent s'alegri.
29 Que els meus adversaris es revesteixin de vergonya, i que es cobreixin de la seva pròpia confusió, com amb un mantell.
30 Lloaré moltíssim el Senyor amb la meva boca; sí, el lloaré entre la multitud.
31 Perquè es posarà a la dreta del pobre, per salvar-lo dels que condemnen la seva ànima.

CAPÍTOL 110

1 (Salm de David.) El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins que faci dels teus enemics els teus peus.
2 El Senyor enviarà de Sió la vara de la teva força: domina enmig dels teus enemics.
3 El teu poble estarà disposat el dia del teu poder, en les belleses de la santedat des del ventre del matí: tens la rosada de la teva joventut.
4 El Senyor ha jurat i no es penedirà: Tu ets un sacerdot per sempre segons l'ordre de Melquisedec.
5 El Senyor, a la teva dreta, colpejarà els reis el dia de la seva ira.
6 Ell jutjarà entre els pagans, omplirà els llocs amb els cadàvers; ferir els caps sobre molts països.
7 Beurà del rierol pel camí; per això alçarà el cap.

CAPÍTOL 111

1 Lloeu el Senyor. Lloaré el Senyor amb tot el meu cor, en l'assemblea dels rectes i en la congregació.
2 Les obres del Senyor són grans, buscades entre tots els que hi volen complaure.
3 La seva obra és honorable i gloriosa, i la seva justícia perdura per sempre.
4 Ha fet que es recordin les seves meravelles: el Senyor és benigne i ple de compassió.
5 Ha donat menjar als qui el temen: sempre es recordarà del seu pacte.
6 Ell ha mostrat al seu poble el poder de les seves obres, per donar-li l'herència dels pagans.
7 Les obres de les seves mans són veritat i judici; tots els seus manaments són segurs.
8 Es mantenen ferms per sempre i sempre, i es fan amb veritat i rectitud.
9 Va enviar la redempció al seu poble; ha manat la seva aliança per sempre; sant i reverent és el seu nom.
10 El temor del Senyor és el principi de la saviesa: tots els que compleixen els seus manaments tenen bona intel·ligència; la seva lloança dura per sempre.

CAPÍTOL 112

1 Lloeu el Senyor. Feliç l'home que tem el Senyor, que es delecta molt en els seus manaments.
2 La seva descendència serà poderosa a la terra; la generació dels rectes serà beneïda.
3 La riquesa i les riqueses seran a la seva casa, i la seva justícia perdura per sempre.
4 Per als rectes sorgeix la llum en les tenebres: ell és benigne, ple de compassió i just.
5 L'home bo fa favor i presta: guiarà els seus afers amb prudència.
6 Certament, no es commocionarà per sempre; els justos seran recordats per sempre.
7 No tindrà por de les males notícies: el seu cor està ferm, confiant en el Senyor.
8 El seu cor està consolidat, no tindrà por, fins que vegi el seu desig sobre els seus enemics.
9 Ha dispersat, ha donat als pobres; la seva justícia perdura per sempre; el seu corn serà exaltat amb honor.
10 Els malvats ho veuran i s'entristaran; cruixirà les dents i es fondrà: el desig dels malvats perirà.

CAPÍTOL 113

1 Lloeu el Senyor. Lloeu, servents del Senyor, lloeu el nom del Senyor.
2 Beneït sigui el nom del Senyor des d'ara endavant i per sempre més.
3 Des de la sortida del sol fins a la seva posta, cal lloar el nom del Senyor.
4 El Senyor és alt sobre totes les nacions, i la seva glòria sobre els cels.
5 Qui és semblant al Senyor, el nostre Déu, que habita a les altures,
6 Qui s'humilia per contemplar les coses que hi ha al cel i a la terra!
7 Ell aixeca el pobre de la pols, i alça el pobre del femer;
8 Per tal de posar-lo amb prínceps, fins i tot amb els prínceps del seu poble.
9 Ell fa que la dona estèril tingui la casa i sigui una mare alegre dels fills. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 114

1 Quan Israel va sortir d'Egipte, la casa de Jacob d'un poble de llengua estranya;
2 Judà era el seu santuari, i Israel el seu domini.
3 El mar ho va veure i va fugir: Jordà va ser expulsat.
4 Les muntanyes saltaven com moltons, i els turons com anyells.
5 Què et va fer, oh mar, que fugis? Jordà, que vas ser expulsat?
6 Muntanyes, que salteu com moltons; i vosaltres, petits turons, com anyells?
7 Tremola, terra, davant la presència del Senyor, davant la presència del Déu de Jacob;
8 Que va convertir la roca en una aigua estancada, el sílex en una font d'aigües.

CAPÍTOL 115

1 No a nosaltres, Senyor, no a nosaltres, sinó al teu nom, dóna glòria per la teva misericòrdia i per la teva veritat.
2 Per què haurien de dir els pagans: On és ara el seu Déu?
3 Però el nostre Déu és al cel: ha fet tot el que ha volgut.
4 Els seus ídols són plata i or, obra de les mans dels homes.
5 Tenen boca, però no parlen; tenen ulls, però no veuen:
6 Tenen orelles, però no senten; tenen nassos, però no fan olor;
7 Tenen mans, però no manegen; tenen peus, però no caminen; ni parlen per la gola.
8 Els qui els fan són semblants a ells; així ho és tothom qui confia en ells.
9 Israel, confia en el Senyor: ell és el seu auxili i el seu escut.
10 Casa d'Aaron, confieu en el Senyor: ell és el seu auxili i el seu escut.
11 Els qui temeu el Senyor, confieu en el Senyor: ell és el seu auxili i el seu escut.
12 El Senyor s'ha recordat de nosaltres: ens beneirà; beneirà la casa d'Israel; beneirà la casa d'Aaron.
13 Beneirà els qui temen el Senyor, tant petits com grans.
14 El Senyor et augmentarà cada cop més, tu i els teus fills.
15 Sou beneïts del Senyor, que va fer el cel i la terra.
16 El cel, fins i tot els cels, són del Senyor, però ell ha donat la terra als fills dels homes.
17 Els morts no lloen el Senyor, ni els que baixen al silenci.
18 Però beneirem el Senyor des d'ara endavant i per sempre més. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 116

1 Estimo el Senyor, perquè ha escoltat la meva veu i les meves súpliques.
2 Com que ha inclinat l'orella cap a mi, per això l'invocaré mentre visqui.
3 Els dolors de la mort m'envolten, i els dolors de l'infern m'han agafat: he trobat problemes i pena.
4 Llavors vaig invocar el nom del Senyor; Senyor, et suplico, allibera la meva ànima.
5 El Senyor és benigne i just; sí, el nostre Déu és misericordiós.
6 El Senyor guarda els senzills: vaig ser humiliat i ell em va ajudar.
7 Torna al teu repòs, ànima meva; perquè el Senyor t'ha fet generositat.
8 Perquè has alliberat la meva ànima de la mort, els meus ulls de les llàgrimes i els meus peus de la caiguda.
9 Caminaré davant el Senyor a la terra dels vius.
10 Vaig creure, per això he parlat: vaig estar molt afligit:
11 Vaig dir en la meva pressa: Tots els homes són mentiders.
12 Què pagaré al Senyor per tots els seus beneficis envers mi?
13 Prendré la copa de salvació i invocaré el nom del Senyor.
14 Ara compliré els meus vots al Senyor davant de tot el seu poble.
15 La mort dels seus sants és preciosa als ulls del Senyor.
16 Senyor, sóc el teu servent; Sóc el teu servent i el fill de la teva serventa: has deslligat els meus lligams.
17 T'oferiré el sacrifici d'acció de gràcies, i invocaré el nom del Senyor.
18 Ara compliré els meus vots al Senyor davant de tot el seu poble,
19 Als patis de la casa del Senyor, enmig teu, Jerusalem. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 117

1 Lloeu el Senyor, tots els pobles; lloeu-lo, tots els pobles.
2 Perquè la seva misericòrdia és gran envers nosaltres, i la veritat del Senyor és per sempre. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 118

1 Doneu gràcies al Senyor; perquè és bo, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
2 Ara digui Israel que la seva misericòrdia és eterna.
3 Que la casa d'Aaron digui ara que la seva misericòrdia és eterna.
4 Que diguin ara els qui temen el Senyor que la seva misericòrdia és eterna.
5 Vaig invocar el Senyor en l'angoixa: el Senyor em va respondre i em va posar en un lloc ampli.

6 El Senyor està al meu costat; No tindré por: què em pot fer l'home?
7 El Senyor fa la meva part amb els qui m'ajuden; per tant, veurem el meu desig sobre els qui m'odien.
8 És millor confiar en el Senyor que confiar en l'home.
9 És millor confiar en el Senyor que confiar en els prínceps.
10 Totes les nacions m'envolten, però en nom del Senyor els destruiré.
11 Em van envoltar; sí, em van envoltar, però en nom del Senyor els destruiré.
12 M'envoltaven com abelles; s'apagaran com el foc de les espines, perquè en nom del Senyor els destruiré.
13 M'has colpejat per caure, però el Senyor em va ajudar.
14 El Senyor és la meva força i el meu cant, i s'ha convertit en la meva salvació.
15 La veu de l'alegria i la salvació sona als tabernacles dels justos: la dreta del Senyor fa valentia.
16 La dreta del Senyor és enaltida; la dreta del Senyor fa valentia.
17 No moriré, sinó que visc i anunciaré les obres del Senyor.
18 El Senyor m'ha castigat molt, però no m'ha lliurat a la mort.
19 Obriu-me les portes de la justícia: hi entraré i lloaré el Senyor:
20 Aquesta porta del Senyor, per on entraran els justos.
21 Et lloaré, perquè m'has escoltat i has estat la meva salvació.
22 La pedra que els constructors van rebutjar s'ha convertit en la pedra de capçalera de l'angle.
23 Això és obra del Senyor; és meravellós als nostres ulls.
24 Aquest és el dia que el Senyor ha fet; ens alegrarem i ens alegrarem.
25 Salva ara, t'ho suplico, Senyor: Senyor, t'ho suplico, envia ara prosperitat.
26 Beneït sigui el qui ve en nom del Senyor: us hem beneït des de la casa del Senyor.
27 Déu és el Senyor, que ens ha il·luminat: lligueu el sacrifici amb cordes fins a les banyes de l'altar.
28 Tu ets el meu Déu, i et lloaré; tu ets el meu Déu, t'exaltaré.
29 Doneu gràcies al Senyor! perquè és bo, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.

CAPÍTOL 119

1 ALEF. Feliços els qui no tenen taques en el camí, que caminen segons la llei del Senyor.
2 Feliços els qui guarden els seus testimonis i el cerquen amb tot el cor.
3 Tampoc no fan cap iniquitat: caminen pels seus camins.
4 Ens has manat de guardar els teus preceptes amb diligència.
5 Oh, si els meus camins fossin dirigits per guardar els teus estatuts!
6 Llavors no m'avergonyeixi, quan tingui respecte tots els teus manaments.
7 Et lloaré amb rectitud de cor, quan hagi après els teus justos judicis.
8 Guardaré els teus estatuts: no m'abandonis del tot.
9 BETH. Amb què netejarà un jove el seu camí? fent-ne cas segons la teva paraula.
10 T'he buscat amb tot el cor: no em permetis desviar-me dels teus manaments.
11 He amagat la teva paraula al meu cor, per no pecar contra tu.
12 Beneït ets, Senyor: ensenya'm els teus estatuts.
13 Amb els meus llavis he anunciat tots els judicis de la teva boca.
14 M'he alegrat del camí dels teus testimonis, tant com de totes les riqueses.
15 Meditaré els teus preceptes i tindré respecte pels teus camins.
16 Em delectaré amb els teus estatuts, no oblidaré la teva paraula.
17 GIMEL. Fes generositat amb el teu servent, perquè visqui i compleixi la teva paraula.
18 Obre els meus ulls, perquè pugui contemplar coses meravelloses de la teva llei.
19 Sóc un foraster a la terra: no m'amaguis els teus manaments.
20 La meva ànima es trenca per l'anhel que té en tot moment els teus judicis.
21 Has increpat els orgullosos maleïts, que s'erran dels teus manaments.
22 Allunya de mi l'oprobio i el menyspreu; perquè he guardat els teus testimonis.
23 Els prínceps també es van asseure i van parlar contra mi, però el teu servent va meditar en els teus estatuts.
24 Els teus testimonis també són el meu plaer i els meus consellers.
25 DALETH. La meva ànima s'enganxa a la pols: viviu-me segons la vostra paraula.
26 He anunciat els meus camins, i m'has escoltat; ensenya'm els teus estatuts.
27 Fes-me entendre el camí dels teus preceptes: així parlaré de les teves meravelles.
28 La meva ànima es fon per la pesadesa: enforteix-me segons la teva paraula.
29 Allunya de mi el camí de la mentida, i concedeix-me la teva llei amb bondat.
30 He escollit el camí de la veritat: he posat davant meu els teus judicis.
31 M'he adherit als teus testimonis: Senyor, no em facis avergonyir.
32 Recorreré el camí dels teus manaments, quan engrandeixis el meu cor.
33 EL. Ensenya'm, Senyor, el camí dels teus estatuts; i ho guardaré fins al final.
34 Dona'm enteniment i guardaré la teva llei; sí, ho observaré amb tot el meu cor.
35 Fes-me anar pel camí dels teus manaments; perquè en això em delecto.
36 Inclina el meu cor als teus testimonis, i no a la cobdícia.
37 Aparteu els meus ulls de la vanitat; i anima'm en el teu camí.
38 Consolida la teva paraula al teu servent, que es dedica a la teva por.
39 Allunya el meu oprobio que temo, perquè els teus judicis són bons.
40 Heus aquí, he anhelat els teus preceptes: reviu-me amb la teva justícia.
41 VAU. Que la teva misericòrdia vingui també sobre mi, Senyor, la teva salvació, segons la teva paraula.

42 Així tindré com respondre al qui m'infamia, perquè confio en la teva paraula.
43 I no treus la paraula de veritat del tot de la meva boca; perquè he esperat en els teus judicis.
44 Així guardaré la teva llei per sempre i per sempre.
45 I caminaré en llibertat, perquè busco els teus preceptes.
46 També parlaré dels teus testimonis davant dels reis, i no m'avergonyiré.
47 I em delectaré amb els teus manaments, que he estimat.
48 També alçaré les meves mans als teus manaments, que he estimat; i meditaré en els teus estatuts.
49 ZAIN. Recorda't de la paraula al teu servent, en la qual m'has fet esperar.
50 Aquest és el meu consol en la meva aflicció, perquè la teva paraula m'ha donat vida.
51 Els orgullosos m'han burlat molt, però no m'he declinat de la teva llei.
52 Em vaig recordar dels teus judicis antics, Senyor; i m'he consolat.
53 L'horror m'ha agafat a causa dels malvats que abandonen la teva llei.
54 Els teus estatuts han estat els meus càntics a la casa del meu pelegrinatge.
55 M'he recordat del teu nom, Senyor, de nit, i he guardat la teva llei.
56 Això he tingut, perquè he guardat els teus preceptes.
57 CHETH. Tu ets la meva part, Senyor: he dit que guardaré les teves paraules.
58 He demanat el teu favor amb tot el cor: tingues pietat de mi segons la teva paraula.
59 Vaig pensar en els meus camins i vaig dirigir els meus peus cap als teus testimonis.
60 M'he de pressa i no m'he demorat a guardar els teus manaments.
61 Les bandes dels malvats m'han robat, però no he oblidat la teva llei.
62 A mitjanit m'aixecaré per donar-te gràcies pels teus judicis justos.
63 Jo sóc company de tots els qui et temen i dels qui guarden els teus preceptes.
64 La terra, Senyor, és plena de la teva misericòrdia: ensenya’m els teus estatuts.
65 TETH. T'has portat bé amb el teu servent, Senyor, segons la teva paraula.
66 Ensenya'm el bon judici i el coneixement, perquè he cregut en els teus manaments.
67 Abans d'haver estat afligit, m'he desviat, però ara he guardat la teva paraula.
68 Tu ets bo i fas el bé; ensenya'm els teus estatuts.
69 Els orgullosos han forjat una mentida contra mi, però jo guardaré els teus preceptes amb tot el meu cor.
70 El seu cor és gros com greix; però em delecto amb la teva llei.
71 És bo per a mi que hagi estat afligit; perquè aprengui els teus estatuts.
72 La llei de la teva boca és millor per a mi que milers d'or i plata.
73 JOD. Les teves mans m'han fet i m'han modelat: dóna'm enteniment, perquè aprengui els teus manaments.
74 Els qui et temen s'alegraran quan em veuran; perquè he esperat en la teva paraula.
75 Sé, Senyor, que els teus judicis són correctes i que m'has afligit amb fidelitat.
76 Et prego, que la teva misericòrdia sigui per a mi consol, segons la teva paraula al teu servent.
77 Que vingui cap a mi les teves misericòrdies, perquè visqui, perquè la teva llei és el meu plaer.
78 Que s'avergonyeixin els orgullosos; perquè em van fer malament sense cap causa, però jo meditaré en els teus preceptes.
79 Que es tornin a mi els qui et temen, i els que han conegut els teus testimonis.
80 Que el meu cor sigui sa en els teus estatuts; que no em faci vergonya.
81 CAP. La meva ànima es desfalleix per la teva salvació, però espero en la teva paraula.
82 Els meus ulls defalleixen per la teva paraula, dient: Quan em consolaràs?
83 Perquè m'he convertit com una ampolla en el fum; però no oblido els teus estatuts.
84 Quants són els dies del teu servent? quan jutjaràs els qui em persegueixen?
85 Els orgullós m'han excavat fosses, que no són conformes a la teva llei.
86 Tots els teus manaments són fidels: em persegueixen injustament; ajuda'm.
87 Gairebé m'havien consumit a la terra; però no vaig abandonar els teus preceptes.
88 Visca'm segons la teva bondat; així guardaré el testimoni de la teva boca.
89 LAMED. Per sempre, Senyor, la teva paraula està fixada al cel.
90 La teva fidelitat és per a totes les generacions: tu has establert la terra i romandrà.
91 Avui segueixen els teus preceptes, perquè tots són els teus servents.
92 Si la teva llei no hagués estat les meves delícies, llavors hauria perit en la meva aflicció.
93 No oblidaré mai els teus preceptes, perquè amb ells m'has donat vida.
94 Sóc teu, salva'm; perquè he buscat els teus preceptes.
95 Els malvats han esperat que em destrueixi, però tindré en compte els teus testimonis.
96 He vist la fi de tota perfecció, però el teu manament és molt ampli.
97 MEM. Oh, com estimo la teva llei! és la meva meditació tot el dia.
98 Amb els teus manaments m'has fet més savi que els meus enemics, perquè són sempre amb mi.
99 Tinc més intel·ligència que tots els meus mestres, perquè els teus testimonis són la meva meditació.
100 Entenc més que els antics, perquè guardo els teus preceptes.
101 He allunyat els meus peus de tot mal camí, per guardar la teva paraula.
102 No m'he allunyat dels teus judicis, perquè tu m'has ensenyat.
103 Que dolços són per al meu gust les teves paraules! sí, més dolç que la mel a la meva boca!
104 Amb els teus preceptes aconsegueixo intel·ligència; per això odio tot camí fals.
105 MONJA. La teva paraula és un llum als meus peus i una llum al meu camí.

106 He jurat, i ho compliré, que guardaré els teus justos judicis.
107 Estic molt afligit: reviu-me, Senyor, segons la teva paraula.
108 Accepta, et suplico, les ofrenes voluntàries de la meva boca, Senyor, i ensenya'm els teus judicis.
109 La meva ànima està contínuament a la meva mà, però no oblido la teva llei.
110 Els malvats m'han parat un parany, però no m'he equivocat dels teus preceptes.
111 He pres els teus testimonis com a herència per sempre, perquè són l'alegria del meu cor.
112 He inclinat el meu cor per complir els teus estatuts sempre, fins a la fi.
113 SAMECH. Odio els pensaments vans, però estimo la teva llei.
114 Tu ets el meu amagatall i el meu escut: espero en la teva paraula.
115 Aparteu-vos de mi, malfactors, perquè guardaré els manaments del meu Déu.
116 Sostén-me segons la teva paraula, perquè visqui, i no em faci vergonya de la meva esperança.
117 Aguanta'm, i estaré segur, i respectaré els teus estatuts contínuament.
118 Has trepitjat tots els que s'erran dels teus estatuts, perquè el seu engany és mentida.
119 Tu expulses tots els malvats de la terra com escoria; per això estimo els teus testimonis.
120 La meva carn tremola per por de tu; i tinc por dels teus judicis.
121 AIN. He fet justícia i justícia: no em deixeu als meus opressors.
122 Assegura't el teu servent pel bé: no m'oprimeixin els superbs.
123 Els meus ulls defalleixen per la teva salvació i per la paraula de la teva justícia.
124 Tracta amb el teu servent segons la teva misericòrdia, i ensenya'm els teus estatuts.
125 Sóc el teu servent; dóna'm enteniment, perquè conegui els teus testimonis.
126 Ja és hora que tu, Senyor, treballis, perquè han anul·lat la teva llei.
127 Per això estimo els teus manaments més que l'or; sí, per sobre de l'or fi.
128 Per tant, estimo que tots els teus preceptes sobre totes les coses són correctes; i odio totes les maneres falses.
129 PE. Els teus testimonis són meravellosos; per això la meva ànima els guarda.
130 L'entrada de les teves paraules il·lumina; dóna comprensió als senzills.
131 Vaig obrir la boca i vaig respirar, perquè anhelava els teus manaments.
132 Mira'm i sigues misericordiós amb mi, com acostumes a fer amb els qui estimen el teu nom.
133 Ordena els meus passos amb la teva paraula, i que cap iniquitat no em domini.
134 Allibera'm de l'opressió de l'home: així guardaré els teus preceptes.
135 Fes que el teu rostre brilli sobre el teu servent; i ensenya'm els teus estatuts.
136 Els meus ulls corren rius d'aigües, perquè no guarden la teva llei.
137 TZADDI. Just ets, Senyor, i rectes són els teus judicis.
138 Els teus testimonis que has manat són justos i molt fidels.
139 El meu zel m'ha consumit, perquè els meus enemics han oblidat les teves paraules.
140 La teva paraula és molt pura; per això el teu servent l'estima.
141 Sóc petit i menyspreat, però no oblido els teus preceptes.
142 La teva justícia és una justícia eterna, i la teva llei és la veritat.
143 Els problemes i l'angoixa m'han agafat, però els teus manaments són els meus delits.
144 La justícia dels teus testimonis és eterna: dóna'm intel·ligència i viurem.
145 KOPH. Vaig plorar amb tot el cor; escolta'm, Senyor: guardaré els teus estatuts.
146 Vaig cridar a tu; salva'm, i guardaré els teus testimonis.
147 Vaig impedir l'alba del matí i vaig clamar: Esperava en la teva paraula.
148 Els meus ulls impedeixen les vigilies de la nit, per poder meditar en la teva paraula.
149 Escolta la meva veu segons la teva bondat: Senyor, revisca'm segons el teu judici.
150 S'acosten els qui segueixen el mal: estan lluny de la teva llei.
151 Ets a prop, Senyor; i tots els teus manaments són veritat.
152 Pel que fa als teus testimonis, he conegut des d'antic que els has fundat per sempre.
153 RESH. Considera la meva aflicció i allibera'm, perquè no oblido la teva llei.
154 Defensa la meva causa i allibera'm: reviu-me segons la teva paraula.
155 La salvació està lluny dels malvats, perquè no busquen els teus estatuts.
156 Grans són les teves tendres misericòrdies, Senyor: revisca'm segons els teus judicis.
157 Molts són els meus perseguidors i els meus enemics; però no em declino dels teus testimonis.
158 Vaig veure els transgressors i em vaig afligir; perquè no van complir la teva paraula.
159 Mira com estimo els teus preceptes: revisca'm, Senyor, segons la teva bondat.
160 La teva paraula és vertadera des del principi, i tots els teus judicis justos perduran per sempre.
161 SCHIN. Els prínceps m'han perseguit sense cap causa, però el meu cor està espantat de la teva paraula.
162 M'alegro de la teva paraula, com qui troba un gran botí.
163 Odio i aborreixo la mentida, però estimo la teva llei.
164 Set cops al dia et lloo pels teus justos judicis.
165 Gran pau tenen els qui estimen la teva llei, i res no els ofendre.
166 Senyor, he esperat la teva salvació i he fet els teus manaments.
167 La meva ànima ha guardat els teus testimonis; i els estimo molt.
168 He guardat els teus preceptes i els teus testimonis, perquè tots els meus camins són davant teu.
169 TAU. Que s'acosti el meu crit davant teu, Senyor: dóna'm enteniment segons la teva paraula.

170 Que arribi la meva súplica davant teu: allibera'm segons la teva paraula.
171 Els meus llavis pronunciaran lloança, quan m'hagis ensenyat els teus estatuts.
172 La meva llengua parlarà de la teva paraula, perquè tots els teus manaments són justícia.
173 Que la teva mà m'ajudi; perquè he escollit els teus preceptes.
174 He anhelat la teva salvació, Senyor; i la teva llei és el meu plaer.
175 Que visqui la meva ànima, i et lloarà; i que els teus judicis m'ajudin.
176 M'he desviat com una ovella perduda; busca el teu servent; perquè no oblido els teus manaments.

CAPÍTOL 120

1 (Càntic de graus.) En la meva angoixa vaig clamar al Senyor, i ell em va escoltar.
2 Allibereu la meva ànima, Senyor, dels llavis mentiders i d'una llengua enganyosa.
3 Què et donarà? o què et farà, llengua falsa?
4 Fletxes esmolades dels poderosos, amb brases de ginebre.
5 Ai de mi, que visqui a Mesec, que visqui a les tendes de Quedar!
6 La meva ànima ha estat durant molt de temps amb aquell que odia la pau.
7 Jo estic per la pau, però quan parlo, ells són per la guerra.

CAPÍTOL 121

1 (Un cant de graus.) Alçaré els meus ulls cap als turons, d'on ve el meu auxili.
2 La meva ajuda ve del Senyor, que va fer el cel i la terra.
3 No permetrà que es mogui el teu peu; el qui et guarda no s'adormirà.
4 Heus aquí, el qui guarda Israel no s'adormirà ni dormirà.
5 El Senyor és el teu guarda; el Senyor és la teva ombra a la teva mà dreta.
6 El sol no et copejarà de dia, ni la lluna de nit.
7 El Senyor et preservarà de tot mal: ell salvarà la teva ànima.
8 El Senyor guardarà la teva sortida i la teva entrada des d'ara endavant i fins i tot per sempre.

CAPÍTOL 122

1 (Càntic dels graus de David.) Em vaig alegrar quan em van dir: Anem a la casa del Senyor.
2 Els nostres peus es mantindran dins les teves portes, oh Jerusalem.
3 Jerusalem s'edifica com una ciutat compacta:
4 On pugen les tribus, les tribus del Senyor, al testimoni d'Israel, per donar gràcies al nom del Senyor.
5 Perquè hi ha trons de judici, trons de la casa de David.
6 Prega per la pau de Jerusalem: prosperaran els qui t'estimen.
7 La pau sigui dins els vostres murs, i la prosperitat dins els vostres palaus.
8 Per amor dels meus germans i companys, ara diré: La pau sigui dins vostre.
9 A causa de la casa del Senyor, el nostre Déu, buscaré el teu bé.

CAPÍTOL 123

1 (Un cant de graus.) A tu alzo els meus ulls, oh tu que habites al cel.
2 Heus aquí, com els ulls dels servents miren a la mà dels seus amos, i com els ulls d'una donzella a la mà de la seva mestressa; així els nostres ulls esperen en el Senyor, el nostre Déu, fins que tingui pietat de nosaltres.
3 Tingueu pietat de nosaltres, Senyor, tingueu pietat de nosaltres, perquè estem plens de menyspreu.
4 La nostra ànima s'omple molt del menyspreu dels que estan tranquils i del menyspreu dels orgullosos.

CAPÍTOL 124

1 (Càntic dels graus de David.) Si el Senyor no hagués estat al nostre costat, ara digui Israel:
2 Si el Senyor no hagués estat al nostre costat, quan els homes es van aixecar contra nosaltres:
3 Llavors ens havien engolit ràpidament, quan la seva ira es va encendre contra nosaltres:
4 Llavors les aigües ens havien envasat, el torrent havia passat per sobre de la nostra ànima:
5 Llavors les aigües orgulloses havien passat sobre la nostra ànima.
6 Beneït sigui el Senyor, que no ens ha donat com a presa a les seves dents.
7 La nostra ànima s'ha escapat com un ocell del llaç dels ocells: el llaç s'ha trencat i nosaltres hem escapat.
8 La nostra ajuda és en el nom del Senyor, que va fer el cel i la terra.

CAPÍTOL 125

1 (Un cant de graus.) Els qui confien en el Senyor seran com la muntanya de Sió, que no es pot moure, sinó que roman per sempre.
2 Com les muntanyes al voltant de Jerusalem, així el Senyor és al voltant del seu poble des d'ara endavant i per sempre.
3 Perquè la vara del malvat no descansarà sobre la sort dels justos; no sigui que els justos estingueren les seves mans a la iniquitat.
4 Fes el bé, Senyor, als qui són bons i als qui són rectes de cor.
5 Pel que fa als qui es desvien cap als seus camins tortuosos, el Senyor els farà sortir amb els que fan iniquitat, però la pau serà sobre Israel.

CAPÍTOL 126

1 (Càntic de graus.) Quan el Senyor va fer tornar els captius de Sió, vam ser com els que somien.
2 Llavors la nostra boca es va omplir de riure, i la nostra llengua de cant; llavors van dir entre els pagans: El Senyor els ha fet grans coses.
3 El Senyor ha fet grans coses per nosaltres; del qual ens alegrem.
4 Torna, Senyor, la nostra captivitat com els rierols del sud.

5 Els qui sembren amb llàgrimes, colliran amb alegria.
6 El qui surt i plora, portant una llavor preciosa, sens dubte tornarà amb alegria, portant les seves garbes amb ell.

CAPÍTOL 127

1 (Càntic de graus per a Salomó.) Si el Senyor no construeix la casa, en va es treballen els qui la construeixen; si el Senyor no guarda la ciutat, el vigilant es desperta però en va.
2 És inútil que us aixequeu d'hora, que us aixequeu tard, que mengeu el pa dels dolors, perquè així dóna son al seu estimat.
3 Heus aquí, els fills són una herència del Senyor, i el fruit del ventre és la seva recompensa.
4 Com les fletxes a la mà d'un valent; també ho són els fills dels joves.
5 Feliç és l'home que n'ha omplert la carjafa: no s'avergonyeixen, sinó que parlaran amb els enemics a la porta.

CAPÍTOL 128

1 (Càntic de graus.) Feliç tots els qui tem el Senyor; que camina pels seus camins.
2 Perquè menjaràs el treball de les teves mans: seràs feliç i et anirà bé.
3 La teva dona serà com una vinya fecunda als costats de la teva casa: els teus fills com oliveres al voltant de la teva taula.
4 Mira, així serà beneït l'home que tem el Senyor.
5 El Senyor et beneirà des de Sió, i veuràs el bé de Jerusalem tots els dies de la teva vida.
6 Sí, veuràs els fills dels teus fills, i pau a Israel.

CAPÍTOL 129

1 (Càntic de graus.) Moltes vegades m'han afligit des de la meva joventut, que ara digui Israel:
2 M'han afligit moltes vegades des de la meva joventut, però no m'han vençut.
3 Els llauradors llauraven sobre la meva esquena, allargaven els seus solcs.
4 El Senyor és just: ha tallat les cordes dels malvats.
5 Que siguin confusos i es tornin enrere tots els que odien Sió.
6 Que siguin com l'herba dels terrats, que s'asseca abans de créixer:
7 Amb això el segador no omple la seva mà; ni el que lliga garbes el seu pit.
8 Tampoc els qui passen diuen: La benedicció del Senyor sigui sobre vosaltres: us beneïm en nom del Senyor.

CAPÍTOL 130

1 (Un cant de graus.) Des de les profunditats he cridat a tu, Senyor.
2 Senyor, escolta la meva veu: que les teves orelles estiguin atentes a la veu de les meves súpliques.
3 Si tu, Senyor, has de marcar les iniquitats, Senyor, qui resistirà?
4 Però hi ha perdó amb tu, perquè siguis temut.
5 Espero en el Senyor, la meva ànima espera, i espero en la seva paraula.
6 La meva ànima espera el Senyor més que els que vetllen pel matí: dic, més que els que vetllen pel matí.
7 Que Israel confiï en el Senyor, perquè amb el Senyor hi ha misericòrdia, i amb ell hi ha una gran redempció.
8 I redimirà Israel de totes les seves iniquitats.

CAPÍTOL 131

1 (Càntic dels graus de David.) Senyor, el meu cor no és altiu, ni els meus ulls són alts, ni m'exercito en coses grans ni en coses massa elevades per a mi.
2 Segurament m'he comportat i m'he calmat, com un nen deslletat de la seva mare: la meva ànima és com un nen deslletat.
3 Que Israel confiï en el Senyor des d'ara endavant i per sempre.

CAPÍTOL 132

1 Cançó de graus. Senyor, recorda David i totes les seves afliccions:
2 Com va jurar al Senyor i va fer vots al Déu poderós de Jacob;
3 Segurament no entraré al tabernacle de casa meva, ni pujaré al meu llit;
4 No donaré son als meus ulls, ni adormit a les meves parpelles,
5 Fins que trobi un lloc per al Senyor, una habitació per al Déu poderós de Jacob.
6 Heus aquí, n'hem sentit parlar a Efrata: el vam trobar als camps del bosc.
7 Anirem als seus tabernacles, ens adorarem davant l'esmbori dels seus peus.
8 Aixeca't, Senyor, al teu repòs; tu i l'arca de la teva força.
9 Que els teus sacerdots es revesteixin de justícia; i que els teus sants cridin d'alegria.
10 Per amor del teu servent David, no desviïs la cara del teu ungit.
11 El Senyor ha jurat amb veritat a David; no se n'allunyarà; Del fruit del teu cos posaré sobre el teu tron.
12 Si els teus fills compleixen el meu pacte i el meu testimoni que els ensenyaré, els seus fills també s'asseuran al teu tron per sempre més.
13 Perquè el Senyor ha escollit Sió; l'ha desitjat per a la seva habitació.
14 Aquest és el meu repòs per sempre: aquí habitaré; perquè ho he desitjat.
15 Beneiré abundantment les seves provisions: saciaré de pa els seus pobres.
16 També revestiré els seus sacerdots de salvació, i els seus sants cridaran d'alegria.
17 Allà faré germinar la banya de David: he ordenat un llum per al meu ungit.
18 Revestiré de vergonya els seus enemics, però la seva corona florirà sobre ell.

CAPÍTOL 133

1 (Càntic dels graus de David.) Mireu, què bo i com és agradable que els germans convisquin en unitat!

2 És com l'ungüent preciós al cap, que baixava per la barba, la barba d'Aaron, que baixava fins a les faldes de les seves vestidures;
3 Com la rosada d'Hermon i com la rosada que baixava sobre les muntanyes de Sió, perquè allà el Senyor va ordenar la benedicció, la vida per sempre.

CAPÍTOL 134

1 (Un cant de graus.) Heus aquí, beneïu el Senyor, tots els servents del Senyor, que esteu de nit a la casa del Senyor.
2 Alceu les mans al santuari i beneïu el Senyor.
3 El Senyor, que va fer el cel i la terra, et beneeixi des de Sió.

CAPÍTOL 135

1 Lloeu el Senyor. Lloeu el nom del Senyor; lloeu-lo, servents del Senyor.
2 Els que esteu a la casa del Senyor, als patis de la casa del nostre Déu,
3 Lloeu el Senyor; perquè el Senyor és bo: cantau lloances al seu nom; perquè és agradable.
4 Perquè el Senyor ha escollit Jacob per a ell, i Israel com a tresor propi.
5 Perquè sé que el Senyor és gran i que el nostre Senyor és per sobre de tots els déus.
6 Tot el que el Senyor va voler, ho va fer al cel i a la terra, als mars i a tots els abismes.
7 Ell fa pujar els vapors dels extrems de la terra; fa llamps per la pluja; treu el vent dels seus tresors.
8 que va colpejar el primogènit d'Egipte, tant d'home com de bèstia.
9 Que va enviar senyals i prodigis al teu mig, Egipte, sobre el faraó i sobre tots els seus servents.
10 que va colpejar grans nacions i va matar reis poderosos;
11 Sihon, rei dels amorreus, i Og, rei de Basan, i tots els regnes de Canaan:
12 I van donar la seva terra com a herència, una herència al seu poble d'Israel.
13 El teu nom, Senyor, és per sempre; i el teu record, Senyor, per totes les generacions.
14 Perquè el Senyor jutjarà el seu poble i es penedirà dels seus servents.
15 Els ídols dels pagans són plata i or, obra de les mans dels homes.
16 Tenen boca, però no parlen; tenen ulls, però no veuen;
17 Tenen orelles, però no senten; tampoc no tenen alè a la boca.
18 Els qui els fan són semblants a ells; així ho és tots els qui confien en ells.
19 Beneïu el Senyor, casa d'Israel: beneïu el Senyor, casa d'Aaron:
20 Beneïu el Senyor, casa de Leví: els que temeu el Senyor, beneïu el Senyor.
21 Beneït sigui el Senyor des de Sió, que habita a Jerusalem. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 136

1 Doneu gràcies al Senyor; perquè és bo, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
2 Doneu gràcies al Déu dels déus, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
3 Doneu gràcies al Senyor dels senyors, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
4 A l'únic que fa grans meravelles, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
5 A aquell que amb saviesa va fer els cels, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
6 A aquell que va estendre la terra per sobre de les aigües, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
7 Al qui va fer grans llums, perquè la seva misericòrdia és eterna:
8 El sol per dominar el dia, perquè la seva misericòrdia és eterna:
9 La lluna i les estrelles per dominar la nit, perquè la seva misericòrdia és eterna.
10 Al qui va colpejar Egipte en el seu primogènit, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
11 I va treure Israel d'entre ells, perquè la seva misericòrdia és per sempre.
12 Amb una mà forta i amb un braç estès, perquè la seva misericòrdia és eterna.
13 A aquell que va dividir el mar Roig en parts, perquè la seva misericòrdia dura per sempre;
14 I va fer passar Israel pel mig, perquè la seva misericòrdia és eterna.
15 Però va enderrocar el faraó i el seu exèrcit al mar Roig, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
16 A aquell que va conduir el seu poble pel desert, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
17 A aquell que va colpejar grans reis, perquè la seva misericòrdia dura per sempre;
18 I va matar reis famosos, perquè la seva misericòrdia dura per sempre;
19 Sihon, rei dels amorreus, perquè la seva misericòrdia és eterna.
20 I Og, rei de Basan, perquè la seva misericòrdia és per sempre.
21 I van donar la seva terra com a herència, perquè la seva misericòrdia és per sempre.
22 Fins i tot una herència per a Israel, el seu servent, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
23 Qui es va recordar de nosaltres en la nostra humilitat, perquè la seva misericòrdia dura per sempre;
24 I ens ha redimit dels nostres enemics, perquè la seva misericòrdia és per sempre.
25 Qui dóna menjar a tota carn, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.
26 Doneu gràcies al Déu del cel, perquè la seva misericòrdia dura per sempre.

CAPÍTOL 137

1 Al costat dels rius de Babilònia, allà ens vam asseure, sí, vam plorar, quan vam recordar Sió.
2 Vam penjar les nostres arpes als salzes enmig d'elles.
3 Perquè allí els que ens van portar captius ens van demanar un cant; i els qui ens van desaprofitar ens van demanar alegria, dient: Canta'ns un dels càntics de Sió.
4 Com cantarem el cant del Senyor en una terra estranya?
5 Si t'oblido, Jerusalem, que la meva dreta oblidi la seva astúcia.

6 Si no em recordo de tu, que la meva llengua s'enganxi al paladar; si no prefereixo Jerusalem per sobre del meu goig principal.
7 Recorda, Senyor, els fills d'Edom en el dia de Jerusalem; el qual va dir: Aixeca-ho, esborra-ho, fins al seu fonament.
8 Filla de Babilònia, que has de ser destruïda; feliç serà el que et premia com ens has servit.
9 Feliç serà el que agafa i xoca els teus petits contra les pedres.

CAPÍTOL 138

1 (Salm de David.) Et lloaré amb tot el meu cor: et cantaré lloances davant dels déus.
2 Adoraré al teu sant temple, i lloaré el teu nom per la teva bondat i per la teva veritat, perquè has magnificat la teva paraula per sobre de tot el teu nom.
3 El dia que vaig cridar, em vas respondre i em vas enfortir amb força a la meva ànima.
4 Tots els reis de la terra et lloaran, Senyor, quan escoltin les paraules de la teva boca.
5 Sí, cantaran en els camins del Senyor, perquè gran és la glòria del Senyor.
6 Tot i que el Senyor és alt, té respecte als humils, però els orgullós el coneix de lluny.
7 Encara que camini enmig de l'angoixa, tu em ressuscitaràs: allargaràs la teva mà contra la ira dels meus enemics, i la teva mà dreta em salvarà.
8 El Senyor perfeccionarà el que em concerneix: la teva misericòrdia, Senyor, perdura per sempre; no abandonis les obres de les teves mans.

CAPÍTOL 139

1 (Al cap de música, un salm de David.) Senyor, m'has investigat i m'has conegut.
2 Coneixes el meu aixecament i el meu aixecament, entens el meu pensament de lluny.
3 Tu encercles el meu camí i el meu ajagut, i coneixes tots els meus camins.
4 Perquè no hi ha cap paraula en la meva llengua, però, vet aquí, Senyor, que la saps del tot.
5 M'has assetjat darrere i davant, i em vas posar la mà damunt.
6 Aquest coneixement és massa meravellós per a mi; és alt, no puc assolir-ho.
7 On aniré del teu esperit? o on fugiré de la teva presència?
8 Si pujo al cel, tu hi ets; si faig el meu llit a l'infern, vet aquí que hi ets.
9 Si prenc les ales del matí i habito als extrems del mar;
10 Fins allà em conduirà la teva mà, i la teva mà dreta m'agafarà.
11 Si dic: Segur que la foscor em cobrirà; fins i tot la nit serà llum al meu voltant.
12 Sí, la foscor no t'amaga; però la nit llueix com el dia: la foscor i la llum són iguals per a tu.
13 Perquè tu has posseït les meves regnes: m'has cobert dins el ventre de la meva mare.
14 Et lloaré; perquè sóc fet terrible i meravellós: meravelloses són les teves obres; i que la meva ànima ho sap bé.
15 La meva propietat no t'havia amagat, quan vaig ser creat en secret i curiosament treballat a les parts més baixes de la terra.
16 Els teus ulls van veure la meva substància, però eren imperfectes; i en el teu llibre estaven escrits tots els meus membres, que s'havien format, quan encara no n'hi havia cap.
17 Que preciosos també són per a mi els teus pensaments, oh Déu! que gran és la suma d'ells!
18 Si els comptés, són més nombrosos que la sorra: quan em desperto, encara estic amb tu.
19 Segurament, oh Déu, mataràs els malvats; allunyeu-vos, doncs, de mi, homes de sang.
20 Perquè parlen malament contra tu, i els teus enemics prenen el teu nom en va.
21 ¿No odio jo, Senyor, els que et odien? i no estic trist amb els que s'aixequen contra tu?
22 Els odio amb un odi perfecte: els considero enemics meus.
23 Busca'm, oh Déu, i coneix el meu cor; prova-me i coneix els meus pensaments:
24 I mira si hi ha en mi algun camí dolent, i condueix-me pel camí etern.

CAPÍTOL 140

1 (Al cap de música, Salm de David.) Allibereu-me, Senyor, de l'home dolent; guarda-me de l'home violent;
2 Que s'imaginen mals al cor; contínuament estan reunits per a la guerra.
3 Han esmolat la seva llengua com una serp; el verí de les víbores és sota els seus llavis. Selah.
4 Guarda'm, Senyor, de les mans dels malvats; guarda'm de l'home violent; que s'han proposat enderrocar els meus avenços.
5 Els orgullosos m'han amagat un parany i cordes; han estès una xarxa al costat del camí; m'han posat ginebras. Selah.
6 Vaig dir al Senyor: Tu ets el meu Déu; escolta la veu de les meves súpliques, Senyor.
7 Déu, Senyor, força de la meva salvació, m'has cobert el cap el dia de la batalla.
8 No concediu, oh Senyor, els desitjos del malvat; no afegiu més el seu artifici dolent; perquè no s'exaltin. Selah.
9 Pel que fa al cap dels que m'envolten, que la maldat dels seus llavis els cobreixi.
10 Que caiguin sobre ells brases enceses: que siguin llançades al foc; a les fosses profundes, perquè no tornin a aixecar-se.
11 Que no s'estableixi un mal parlant a la terra: el mal perseguirà l'home violent per enderrocar-lo.
12 Sé que el Senyor mantindrà la causa dels afligits i el dret dels pobres.
13 Certament, els justos agrairan el teu nom; els rectes habitaran davant teu.

CAPÍTOL 141

1 (Salm de David.) Senyor, us clamo: afanya't cap a mi; escolta la meva veu quan clamo a tu.

2 Que la meva pregària sigui presentada davant teu com a encens; i l'aixecament de les meves mans com el sacrifici del vespre.
3 Posa una vetlla, Senyor, davant la meva boca; guarda la porta dels meus llavis.
4 No inclines el meu cor a cap cosa dolenta, a fer obres dolentes amb els homes que fan iniquitat, i que no mengi de les seves delicies.
5 Que els justos em copin; serà una bondat: i que em reprendi; Serà un oli excel·lent, que no em trencarà el cap, perquè tanmateix la meva pregària també estarà en les seves calamitats.
6 Quan els seus jutges siguin enderrocats en llocs pedregosos, escoltaran les meves paraules; perquè són dolços.
7 Els nostres ossos estan escampats a la boca del sepulcre, com quan es talla i talla fusta a la terra.
8 Però els meus ulls estan dirigits a tu, oh Déu, Senyor: en tu hi he confiat; no deixis la meva ànima desvalguda.
9 Guarda'm dels llaços que m'han posat, i dels guays dels treballadors de la iniquitat.
10 Que els malvats caiguin a les seves xarxes, mentre jo també m'escapi.

CAPÍTOL 142

1 (Maschil de David; una pregària quan era a la cova.) Vaig clamar al Senyor amb la meva veu; amb la meva veu al Senyor vaig fer la meva súplica.
2 Vaig vessar la meva queixa davant d'ell; Li vaig mostrar el meu problema.
3 Quan el meu esperit es va aclaparar dins meu, llavors vas conèixer el meu camí. En el camí pel qual vaig caminar m'han parat secretament un parany.
4 Vaig mirar a la meva dreta i vaig mirar, però no hi havia cap home que em volgués conèixer: em va fallar el refugi; cap home es preocupava per la meva ànima.
5 Vaig cridar a tu, Senyor: ets el meu refugi i la meva part a la terra dels vius.
6 Estigueu atents al meu crit; perquè sóc abatut molt; allibera'm dels meus perseguidors; perquè són més forts que jo.
7 Treu la meva ànima de la presó, perquè lloï el teu nom; els justos m'envoltaran; perquè em tractaràs generosament.

CAPÍTOL 143

1 (Salm de David.) Escolta la meva pregària, Senyor, escolta les meves súpliques: respon-me amb la teva fidelitat i amb la teva justícia.
2 I no entris en judici amb el teu servent, perquè davant els teus ulls ningú no serà justificat.
3 Perquè l'enemic ha perseguit la meva ànima; m'ha fet caure la vida a terra; m'ha fet habitar en les tenebres, com els que fa temps que han mort.
4 Per tant, el meu esperit està aclaparat dins meu; el meu cor dins meu està desolat.
5 Recordo els dies antics; Medito totes les teves obres; Reflexiono sobre el treball de les teves mans.
6 Extenc les meves mans cap a tu: la meva ànima té set de tu, com una terra assedegada. Selah.
7 Escolteu-me de seguida, Senyor: el meu esperit s'apaga; no amagueu de mi el vostre rostre, perquè no sigui com els que baixen a la fossa.
8 Fes-me escoltar al matí la teva bondat; perquè en tu confio: fes-me saber el camí per on he de caminar; perquè alço la meva ànima cap a tu.
9 Lliura'm, Senyor, dels meus enemics: fuig a tu per amagar-me.
10 Ensenya'm a fer la teva voluntat; perquè tu ets el meu Déu: el teu esperit és bo; condueix-me a la terra de la rectitud.
11 Visca'm, Senyor, per amor del teu nom; per amor de la teva justícia fes sortir la meva ànima de les dificultats.
12 I per la teva misericòrdia extermina els meus enemics i destrueix tots els que afligeixen la meva ànima, perquè sóc el teu servent.

CAPÍTOL 144

1 (Salm de David.) Beneït sigui el Senyor, la meva força, que ensenya les meves mans a la guerra i els meus dits a lluitar:
2 Bondat meva i fortalesa meva; la meva torre alta i el meu salvador; el meu escut, i aquell en qui confio; qui sotmet el meu poble sota meu.
3 Senyor, què és l'home, perquè el coneguis! o el fill de l'home, que li facis compte!
4 L'home és com la vanitat: els seus dies són com una ombra que passa.
5 Inclineu els vostres cels, Senyor, i baixeu; toqueu les muntanyes, i es fumaran.
6 Llança els llamps i dispersa-los: llança les teves fletxes i destrueix-los.
7 Envia la teva mà des de dalt; allibera'm i allibera'm de les grans aigües, de la mà dels nens estranys;
8 La boca dels quals parla vanitat, i la seva mà dreta és mà dreta de falsedat.
9 Et cantaré un cant nou, oh Déu; sobre un salteri i un instrument de deu cordes et cantaré lloances.
10 És ell qui salva els reis, qui allibera David, el seu servent, de l'espasa perjudicial.
11 Lliura'm i allibera'm de la mà dels nens estranys, la boca dels quals parla vanitat, i la seva mà dreta és una mà dreta de falsedat.
12 perquè els nostres fills siguin com les plantes que van créixer en la seva joventut; perquè les nostres filles siguin com pedres angulars, polides a semblança d'un palau:
13 perquè els nostres graners estiguin plens, amb tot tipus de magatzem, perquè les nostres ovelles en pareixin milers i deu mil als nostres carrers:
14 perquè els nostres bous siguin forts per treballar; que no hi hagi intrusió, ni sortida; que no hi hagi queixes als nostres carrers.
15 Feliç aquest poble, que és en aquest cas, sí, feliç aquell poble, el Déu del qual és el Senyor.

CAPÍTOL 145

1 (Salm de lloança de David.) T'enalteixo, Déu meu, oh rei; i beneiré el teu nom per sempre i per sempre.
2 Et beneiré cada dia; i lloaré el teu nom per sempre i per sempre.

3 Gran és el Senyor i molt lloat; i la seva grandesa és inescrutable.
4 Una generació lloarà les teves obres a una altra i anunciarà els teus fets poderosos.
5 Parlaré del gloriós honor de la teva majestat i de les teves meravelles.
6 I els homes parlaran de la força dels teus terribles actes, i anunciaré la teva grandesa.
7 Provocaran abundantment el record de la teva gran bondat i cantaran la teva justícia.
8 El Senyor és benigne i ple de compassió; lent per a la ira i de gran misericòrdia.
9 El Senyor és bo amb tots, i la seva misericòrdia és sobre totes les seves obres.
10 Totes les teves obres et lloaran, Senyor; i els teus sants et beneiran.
11 Parlaran de la glòria del teu regne, i parlaran del teu poder;
12 Per donar a conèixer als fills dels homes els seus actes poderosos i la majestuositat gloriosa del seu regne.
13 El teu regne és un regne etern, i el teu domini perdura per totes les generacions.
14 El Senyor sosté tots els que cauen, i aixeca tots els que estan inclinats.
15 Els ulls de tots esperen en tu; i els donaràs la seva carn en el seu temps.
16 Obres la teva mà i satisfàs el desig de tot ésser viu.
17 El Senyor és just en tots els seus camins, i sant en totes les seves obres.
18 El Senyor és a prop de tots els qui l'invoquen, de tots els qui l'invoquen amb veritat.
19 Ell complirà el desig dels qui el temen; també escoltarà el seu crit i els salvarà.
20 El Senyor salva tots els qui l'estimen, però destruirà tots els malvats.
21 La meva boca dirà la lloança del Senyor, i que tota carn beneeixi el seu sant nom per sempre i per sempre.

CAPÍTOL 146

1 Lloeu el Senyor. Lloeu el Senyor, ànima meva.
2 Mentre jo visqui, lloaré el Senyor; cantaré lloances al meu Déu mentre tingui ésser.
3 No confieu en els prínceps, ni en el fill de l'home, en qui no hi ha ajuda.
4 El seu alè surt, torna a la seva terra; en aquell mateix dia es perden els seus pensaments.
5 Feliç el qui té com a ajuda el Déu de Jacob, l'esperança del qual està en el Senyor, el seu Déu:
6 que va fer el cel i la terra, el mar i tot el que hi ha, que guarda la veritat per sempre;
7 Que fa judici als oprimits, que dóna menjar als famolencs. El Senyor deixa anar els presoners:
8 El Senyor obre els ulls dels cecs, el Senyor aixeca els inclinats: el Senyor estima els justos.
9 El Senyor guarda els estrangers; alleuja l'orfe i la vídua, però el camí dels malvats capgira.
10 El Senyor regnarà per sempre, el teu Déu, Sió, per a totes les generacions. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 147

1 Lloeu el Senyor, perquè és bo cantar lloances al nostre Déu; perquè és agradable; i la lloança és agradable.
2 El Senyor edifica Jerusalem, reuneix els desterrats d'Israel.
3 Ell cura els que tenen el cor trencat i els venda les ferides.
4 Ell explica el nombre de les estrelles; els anomena a tots pel seu nom.
5 Gran és el nostre Senyor i de gran poder: el seu enteniment és infinit.
6 El Senyor enalça els mansos, fa caure els malvats a terra.
7 Canteu al Senyor amb acció de gràcies; Canteu lloances amb l'arpa al nostre Déu:
8 Qui cobreix el cel de núvols, que prepara la pluja per a la terra, que fa créixer l'herba a les muntanyes.
9 Ell dóna el seu menjar a la bèstia i als corbs joves que ploren.
10 No li agrada la força del cavall, no li agrada les cames d'un home.
11 El Senyor es complau en els qui el temen, en els que esperen en la seva misericòrdia.
12 Lloeu el Senyor, Jerusalem; lloeu el vostre Déu, Sió.
13 Perquè ha enfortit les reixes de les teves portes; ha beneït els teus fills dins teu.
14 Ell fa la pau a les teves fronteres i t'omple del millor blat.
15 Ell envia el seu manament a la terra: la seva paraula corre molt ràpid.
16 Ell dóna neu com la llana, escampa la gelada com la cendra.
17 Llança el seu gel com uns bocats: qui pot suportar el seu fred?
18 Ell envia la seva paraula, i els fon, fa bufar el seu vent i les aigües flueixen.
19 Ell va mostrar la seva paraula a Jacob, els seus estatuts i els seus judicis a Israel.
20 No s'ha comportat així amb cap nació, i els seus judicis no els han conegut. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 148

1 Lloeu el Senyor. Lloeu el Senyor des del cel, lloeu-lo a les altures.
2 Lloeu-lo, tots els seus àngels; lloeu-lo, tots els seus exèrcits.
3 Lloeu-lo, sol i lluna: lloeu-lo, tots els estels de llum.
4 Lloeu-lo, cels dels cels, i aigües que esteu per sobre dels cels.
5 Que lloin el nom del Senyor, perquè ell va manar i van ser creats.
6 També els ha establert per sempre i per sempre: ha dictat un decret que no passarà.
7 Lloeu el Senyor des de la terra, dracs i tots els abismes:
8 Foc i calamarsa; neu i vapor; vent tempestuós complint la seva paraula:
9 Muntanyes i tots els turons; arbres fructífers i tots els cedres:
10 Bèsties i tot el bestiar; coses reptants i aus voladores:
11 Reis de la terra i tots els pobles; prínceps i tots els jutges de la terra:
12 Tant joves com donzelles; vells i nens:

13 Que lloin el nom del Senyor, perquè només el seu nom és excel·lent; la seva glòria és sobre la terra i el cel.
14 També exalta la banya del seu poble, la lloança de tots els seus sants; fins i tot dels fills d'Israel, un poble proper a ell. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 149

1 Lloeu el Senyor. Canteu al Senyor un cant nou, i la seva lloança en la congregació dels sants.
2 Que Israel s'alegri amb el qui el va fer; que els fills de Sió s'alegrin amb el seu rei.
3 Que lloin el seu nom en la dansa, que li cantin lloances amb el tambor i l'arpa.
4 Perquè el Senyor es complau amb el seu poble: embellirà els mansos amb la salvació.
5 Que els sants s'alegren en la glòria: que cantin en veu alta als seus llits.
6 Que les grans lloances de Déu siguin a la seva boca, i una espasa de dos talls a la seva mà;
7 Per executar venjança contra els pagans i càstigs contra el poble;
8 Per lligar els seus reis amb cadenes i els seus nobles amb lligams de ferro;
9 Per executar sobre ells el judici escrit: aquest honor tenen tots els seus sants. Lloeu el Senyor.

CAPÍTOL 150

1 Lloeu el Senyor. Lloeu Déu al seu santuari: lloeu-lo al firmament del seu poder.
2 Lloeu-lo pels seus actes poderosos: lloeu-lo segons la seva excel·lent grandesa.
3 Lloeu-lo amb el so de la trompeta, lloeu-lo amb el salteri i l'arpa.
4 Lloeu-lo amb el tambor i la dansa; lloeu-lo amb instruments de corda i orgues.
5 Lloeu-lo amb els címbals forts; lloeu-lo amb els címbals que sonen aguts.
6 Que tot allò que respira lloi el Senyor. Lloeu el Senyor.